

Ați crezut că legea vă apără? Să vă spunem noi în ce STAT DE DREPT trăiți:

TREI POLIȚIȘTI BAT SĂLBATIC UN TÂNĂR VENIT SĂ RECLAME UN FURT

SALA
DE
LECTURĂ

• Aproape linșată, victima se sinucide

pagina 5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Nr. 10 • 9-15 martie 1994 • 24 pagini - 200 lei - 3,70 DM •

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef LIVIU TIMBUS

Dr. GEORGE COPOS, patronul firmei
„Samsung — Ana Electronic”

Pe urmele lui Berlusconi și Tapie, dl George Copos a hotărât:

RAPID VA FI CAMPIONANĂ!

• Se naște clubul de fotbal profesionist **RAPID — ANA ELECTRONIC** după modelul CF Barcelona, cu un obiectiv clar: titlul! Amănunte prin fax, din München, de la Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

pag. 21

La Oradea

UN OM E GATA SĂ MOARĂ PENTRU NOI

• **VASILE BAJGYIK** este în greva foamei de aproape 50 de zile!!
Guvernul nu se deranjează,
ministrul Sănătății nici atât!

pag. 4

Continuă
serialul
nostru

CUM SĂ NE
TRĂIM
VIETILE
ANTERIOARE
de
prof. univ.
Paul
Ștefănescu

pag. 9

A mai dispărut
un gazetar adevărat:
AUREL PERVA

pag. 3

Acasă la prințul microfonului

EMIL HUREZEANU

• Un om care transmite revoluții în direct

pag. 12-13

GEPA
Center

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

PDSR și războiul său rece

Remanierea guvernamentală adusă la cunoștința publicului duminică are darul de a spulbera definitiv orice speranță legată de o posibilă schimbare majoră în viața noastră politică în această primăvară, pe care destule analize și pronosticuri imprudente au salutat-o mult prea devreme și fără temeiuri serioase. Desigur, comentatorii știu că primăvara nu se face cu o singură floare (dialogul PDSR cu opoziția), dar rare au fost cazurile în care vreo analiză recentă a spus limpede că un guvern fără participarea opoziției — și încă în poziții importante, nu doar decorative — este un guvern sortit să adâncească declinul economic și social al țării; indiferent cât de „minoritar” și „monocolor” sau „bi” sau „tri” sau „sprimi” pe ipoteze „noi majorități” sau „remaniat” total ori parțial ori în etape sau mai știu eu ce alte drăcii s-au tot vânturat. Un guvern PDSR e un guvern PDSR și cu asta basta! Nu e clar?

Dacă PDSR voia, în beneficiul națiunii divizate, să împartă puterea și responsabilitatea cu opoziția, o făcea — și o făcea rapid, în două, trei săptămâni; fără atâtea amar de vreme (mai bine de două luni și jumătate) de discuții și voluri, de tatonări și prelinări și invitații și negocieri și declarații și întâlniri publice sau secrete — totul când așa, când așa, și totul dublat de „dansul” cu aliații săi politici, în special „baletul” cu PUNR și comedia cu termenele 1 februarie și 1 martie (ba s-a vorbit și de 1 iunie!). Este lesne de imaginat cum se gândea Viorel Hrebenciuc când se amuza pe treptele pline cu ziaristi porniți la vânătoare de știri (le-a servit, răsând, una caldă, proaspătă și pufoasă: „Ascultați-mă pe mine, vom face guvern cu țărăniștii”). Așa cum am mai scris, cu prilejul întâlnirii de la Cotroceni cu opoziția, restul acestor desfășurări politice nu este decât unul tactic și anume întărirea PDSR, creșterea „prețului” său prin simularea unei „licitații” privind cooptarea la guvernare a unor sau altora dintre forțele de pe epichierul politic. Confruntat cu intensificarea reacției contestatoare a societății românești, PDSR, dirijat în permanență, din culise, de președintele Iliescu, a răspuns destul de elastic, trăgând cu ochiul spre vorbele spuse odată de Richard Nixon la Moscova („Era confruntările s-a încheiat; a început era negocierilor”). A-lăsa tot „negociat”, până când au evitat un război și-au câștigat americanii lăta că avem și noi micul nostru război rece — din nefericire, cu termenii inversați). Temponând cu negocieri, PDSR a evitat confruntările, care aveau toate șansele să se desfășoare în stradă, pe terenul favorizat al mili-panelor de oameni cu instinct politic și carnet de sindicat în buzunar. Mai mult: în ciuda unei guvernări dezastruoasă evidentă, PDSR s-a fortificat ca partid, apărând acum în conștiința publică nu numai ca deținător al puterii, ci și — printr-un abil joc la limita prevederilor constituționale — ca arbitru al pretendenților la putere (arbitrului nu-i cere socoteală, ci îi solicită civilizat decizii; el nu e adversar, e judecător). Iar tentativa cea mai insidioasă, în ansamblul acestor manevre tactice ale PDSR, după încheierea pactului de neagresiune cu PD, este condiția pusă Convenției de a gara pe linie moartă PL '93 și UDMR (adică mai bine de un sfert din baza sa electorală!), sub pretextul că sunt formațiuni ce se remarcă prin revendicări prea radicale. Tentativa de spargere a blocului opoziției se vede cu ochiul liber, iar cui i-ar servi o asemenea perspectivă este inuțil de comentat.

Pentru a nu se lăsa bnușită de toate aceste cântece de sirenă ale PDSR, cred că opoziția ar trebui să revină la perceperea simplă a realității politice (fără briz-brizuri tactice): în ciuda declarațiilor și angajamentelor asumate, PDSR este un partid care nu vrea în rușul capului să renunțe la guvernul său conservator condus de un premier — Văcăroiu — care, într-un an și jumătate, aproape a ucis Reforma și care își manifestă deschis afinitățile și preferințele pentru PRM și PSM, partide ce suspină după „binefacerile” biculului lui Ceaușescu. Remanierea celor patru ministere (mai ales că Apărarea Națională trebuia lăsată în pace!) nu schimbă cu nimic datele problemei.

EUGEN CHIROVICI ■

● Printre cei dintâi care părăsesc bamporul ce se scufundă încet și sigur este „capitanul” Paul Teodoru. El ar fi vrut să mai rămână pe puntea de comandă de la Transporturi, dar dacă-i ordonă „de sus”... Cu ce-o fi greșit, căracu? Că doar la ascultat pe Văcăroiu, care l-a ascultat pe Iliescu, care... Iar asta nou, până-nvătă grecește...

● Petre Ninosu lasă jos din mână balanța Justiției și se dezleagă la ochi (mă rog...). Are el o vorbă: Din haos, Doamne, am apărut, / dar nu mă-nțore în haos! Ieri ministru, azi un pic de respiro, mâine vreo ambasadă, ceva...

● La Interne, tentativa de „civilizare”: generalul Dănescu îi face loc civilului Doru Ioan Târăcilă, cel despre care se spunea că va lua locul dlui Virgil Măgureanu (n-a fost să fie, da-i bună și Politia, la o adică). Dar dl Dănescu rămâne cu bastonul de ministru (adjunct) în raniță; tot la Interne. Pricepți dv. cum devine chestia...

● Deși nedorită de patrioții adevărați și responsabili (doar câte-un rătăcit politic a mai lătrat la lună în nopțile fără lună), înlocuirea dlui general locotenent Nicolae Spiroiu din fruntea Apărării Naționale este singura care duce logica până la capăt: dl Spiroiu va fi reprezentantul permanent al României la NATO. Este o veste reconfortantă (E.C.)

Remanierea s-a produs. Dar un guvern cu CDR?

DI Adrian Năstase nu crede că ar fi înțelept

● Bine că ne guvernează mai înțelept dl Văcăroiu!

— Dle președinte, care sunt condițiile puse de opoziție pentru a susține un guvern remaniat al PDSR?

— Nu este vorba, în primul rând, de a susține un guvern, ci de a susține o anumită politică guvernamentală, un sprijin selectiv pentru un anumit tip de politică guvernamentală. Evident, nu putem să ne așteptăm la un sprijin necondiționat pentru orice ar face un guvern al nostru, însă în același timp nici nu cred că o acțiune a unui guvern trebuie neapărat să fie condamnată prin vot doar pentru că vine din altă parte. Eu cred că sprijinul ar trebui să fie selectiv, considerând că un guvern care dovedește că doarește continuarea reformei

poate să fie sprijinit, indiferent de zona spectrului politic. — Una din condițiile puse de opoziție se referă probabil la anumite personalități din PDSR pe care să le agreeze pentru anumite portofolii, conform împărțirii PDSR în reformatori și conservatori.

— Deocamdată, cel puțin, eu nu am elementele necesare. Această departajare mie mi se pare simplistă.

— Sunteți poate singurul în măsură să ne spuneți dacă PDSR ar fi în stare să accepte în final cedarea câtorva portofolii CDR?

— Aceasta ar însemna un guvern de coaliție, ori asta ar reprezenta chiar modificarea premisei de la care pornim. Poate mai târziu, poate la un anumit moment, dar acum, deocamdată, nu văd așa ceva. Cred că o astfel de formă nu ar fi acceptată nici în partea noastră, nici în partea dănilor! Nu cred că ar fi înțelept, pentru că ar însemna să forțăm timpul!

MARIAN GHIȚEANU ■

Incultura Mare

POVEȘTEA UNUI SENATOR "ADEVĂRAT"

POLITICA nr. 105, pag. 1, editorialul semnat C.V.T.: „...li s-a vârat în cap capitolul «Rusii haractir» din romanul «Soarta unui om», de Boris Polevoi...”

Bravo, coane! Ține-o așa! E ca și cum ai spune „...capitolul «Vadimskii haractir» din romanul «Groapa», de Corneliu Vadim Tudor”! Eu înțeleg că mata zăpăcești oamenii, cu oarece plăceri ascunse, dar nu mai zăpăci și literatura, las-o-n săracia ei, nu te

băga! Și pregătește doi miei: unul pentru Șolohov, că tot l-ai botezat Polevoi, și altul să-l pui în bibliotecă, lângă «Povestea unui om adevărat», că și p-asta ai botezat-o, spre ciuda lui Polevoi, cu titlul cărții lui Șolohov (carte care, între noi fie vorba, e cam nuvelă, nu roman!). I se mai încurea omului sursele, fișele și referințele, da' nici chiar așa! Zău! Burta pe carte, copile! (Eugen Chirovici)

Se pune la cale jefuirea țăranilor

Cine și cum vrea să fure pământul

● Dedesubturile Legii arendei

Unul din proiectele de legi care stârnește mari discuții, pe bună dreptate, este cel al arendării pământului, în special articolul prin care agromecuriile (fostele SMA) pot lua în arenda pământ de la țărani. Ar fi, așa cum ne spunea dl deputat GHEORGHE CRISTEA (PNTCD), poarta deschisă pentru o nouă colectivizare:

— Nu suntem de acord ca agromecuriile să poată lua în arenda terenuri, deoarece pământul se află la țărani și ei sunt cei care ar trebui să aibă și utilizeze! Așa este în toată lumea! Ei sunt proprietari, dar nu au utilitate! A da dreptul de arendare înseamnă de fapt a lăsa proprietarii de pământ la dispoziția celor care dețin utilitatea. Și mai este ceva: toate agromecuriile, 1036 dacă nu mă înșel, sunt în planul de privatizare prin celebra metodă MEBO, în care conducerea va avea majoritatea acțiunilor. Așadar: se urmărește oferirea posibilității a-rendării terenurilor, după care se privatizează agro-

mecuriile în favoarea conducerii și a câtorva inși de acolo și cu asta s-a terminat agricultura, iar țărani vor sta și se vor uita! Toată structura de conducere a agromecurilor, începând de la ministere și până jos, la șefii de secție, devine foarte rapid proprietară a acestor utilități! Voi avea utilitatea în proprietate, vor avea dreptul de a lua în arenda, iar țăraniul cel mai rămas de făcut, neavând utilitate! Să renunțe la pământ! Să-l vândă, să-l dea pe ce l-o da, pentru că va fi tot timpul la mână celui care are și utilitate și dreptul de arendare! Ală va impune condiții, va impune prețuri, el nu va

avea cum să se apere! Nu are ce face! Chiar dacă nu ar vrea, n-ar avea altă soluție! Va trebui, vrând-nevrând, să accepte tot ceea ce i se impune!

— Care este soluția dumneavoastră?

— Agromecuriile să nu aibă dreptul să arendeze terenuri, pentru a rămâne (dacă mai rămân în forma asta) prestatori de servicii și a fi obligați astfel să lucreze — neputând să existe altfel decât lucrând terenurile — în niște condiții foarte bine stabilite de țărani proprietari. În al doilea rând dacă este vorba să privatizăm agromecuriile — și ele trebuie privatizate — atunci privatizarea nu se poate face decât în favoarea proprietarilor de pământ! Ei trebuie să le cumpere, nu niște funcționari ai acestor agromecuri! Să le cumpere exact deținătorii de terenuri!

MARIAN GHIȚEANU ■

Desen de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

GEORGE ARION VIATA SUB UN PRESEDINTE DE REGAT

Aurel Perva și unul dintre colegii săi de breaslă

Vestea dispariției dintre noi, la numai 47 de ani, a lui Aurel Perva — fost redactor șef la Tineretul liber — a căzut ca o lovitură de trăsnet în lumea presei. Mai întâi s-a răspândit zvonul accidentării cunoscutului ziarist de către o mașină care s-ar fi năpustit asupra lui pe trotuar sau pe o trecere de pietoni. În primele ore ale dimineții de joi, în timp ce acesta își plimba câinele, imediat s-au avansat supozițiile cele mai halucinante, dintre care una prindea un contur obședant: curoșul condeler ar fi fost suprimat potrivit unui plan dinainte stabilit. Dar știrea s-a dovedit fără temei. În curând, s-au aflat cauzele reale ale acestui final de viață tragic, stresul fiind și el invocat ca un motiv de bază.

Dar cine l-a provocat o astfel de încordare nervoasă insuportabilă? Munca

istovitoare? Desigur, Aurel Perva era cunoscut pentru conștiințiozitatea sa în construcția gazetei, în organizarea treburilor redacției, în documentarea de care avea nevoie ca să scrie. Dar a compune un articol, a comanda altora reportaje și anchete, a le pune în pagină cu titlurile cele mai atrăgătoare însemna însăși rațiunea existenței sale, oricât de solicitantă ar fi fost. Atunci să i se fi făcut dintr-odată frică din pricina a tot ceea ce a afirmat din decembrie '89 și până azi? Greu de crezut. Chiar dacă în aparență era o structură delicată, nici o amenințare nu l-ar fi schimbat convingerile, oricine ar fi proferat-o, dimpotrivă, l-ar fi îndârjit să continue. Atunci, ce alte supărări s-or fi abatut asupra lui?

Și în acest caz, ca și în altele, răspunsul e mai ușor de găsit și mai puțin complicat decât s-ar crede. Oricare dintre apropiații lui știe în ce mediu tracasant a trăit Aurel Perva la cotidianul la care a lucrat. O ambianță bântuită de tensiuni provocate atât de către unul dintre colegii săi, cât și de neprieteniile Tineretului liber care, sub conducerea sa, își găsește, în sfârșit, o direcție. Presa a consemnat — din păcate, uneori cu satisfacție — animozitățile din acest colectiv în care, ca și în alte părți, la început toți porniseră la treabă cu un entuziasm de nedescris, iar apoi fiecare și-a urmărit numai propriul său interes. Sunt cunoscute tentativele de acaparare a ziarului de către oameni politici sau de afaceri, cu sau fără bani, care au provocat discordii, au incins și mulți spiritele și au sporit vrajba, potrivit principiului „dezbina și stăpânește”. Unii s-au lăsat momiți de bani, care s-au dovedit a nu fi chiar așa de mulți cum li se promisese; alții au fost orbiți de furia provocată de imposibilitatea de a aunge ei la cârmă, fiind incapabili sau nedorți de ceilalți și au tesut o măiestră plasă de intrigi măcinând forțele redacției. Evident, acolo unde n-a fost unire s-au insinuat cei care au dorit să pună mâna pe acest ziar. Aurel Perva a preferat să plece demn și să-și caute un rost în altă parte. Și printre cei care, chipurile, l-au plâns sincer în aceste zile, se afla destul care îl au pe conștiință.

Ultima oară când l-am văzut avea figura unui om obosit și scârbit. Pe asta se și mizează de fapt: să fie cât mai mulți obosiți și scârbiți, iar cei fără caracter și fără scrupule să-și facă în voie jocurile.

Veți vedea, după Tineretul liber va fi rândul altora să suporte presiunile unor profesioniști ai manevrelor de culise. Au mai rămas puține publicații cu o voce distinctă care să mai aparțină chiar celor care le scriu și le fac. Ele constituie o parte importantă din presa independentă și de aceea, în concepția unora, reprezintă o primejdie. Iar dacă, la un moment dat, ele, vor dispărea, vina va aparține mai puțin marilor zilei, cât ziaristilor înșiși.

ANA BLANDIANA,
presedinta Alianței Civice:

„NU-MI FAC ILUZIA CĂ NEGOCIERILE ACESTEA DUC LA CEVA!”

Distinsă doamnă Blandiana, ce s-ar mai putea spune despre criza politică din acest moment?

— Pe de o parte, totul este dominat de o confuzie organizată într-un mod extraordinar de profesionist, prin amestecarea unor doze variabile de adevăr într-o minciună care n-ar fi putut să domine decât în măsura în care era amestecată cu adevărul. Iar acest amestec a creat confuzia împotriva căreia se poate lupta mult mai greu decât împotriva minciunii pur și simple! Această stare de lucruri, această „tulburare”, la care se adaugă murdăria de toate felurile, inclusiv gușoarea de pe stradă, a dus în cele din urmă la o deprimare care face lumea să alunece spre apatia de dinainte, ceea ce este cea mai rea dintre posibilități. Într-un fel, asta ne ține și pe noi în activitatea de la Alianța Civică. Este evident că cineva trebuie să facă tot ce se poate pentru a ne ține pe toți treji!

— Credeți că Convenția Democratică face tot ce poate și ce ar trebui? Poate avea rezultate pozitive această „jocă” prelungită de-a negocierile?

— Aceste negocieri n-au nici o importanță, sunt absolut convinsă! Tocmai pentru că nu sunt am politic pot s-o spun fără nici un fel de reținere! Șefii partidelor propriu-zise probabil că ar avea rețineri în a fi atât de clari, dar nimeni nu își face iluzia că negocierile acestea duc la ceva! Ele nu pot fi refuzate, pentru că refuzul ar putea fi interpretat ca un

refuz al responsabilității, dar de fapt nu există nici un fel de iluzie că cei de la putere ar vrea să împartă puterea! Iar fără împărțirea puterii nu se poate împărți responsabilitatea! Dar când m-ați întrebat dacă opoziția democratică face tot ce poate, vă răspund absolut ferm: nu, nu face tot ce poate și tot ce ar trebui să facă! Liderii ai mai multor partide au ca principală activitate niste conferințe de presă în care dau definiții și vorbe de duh în loc să „bată” țara, ca să spun așa, pentru a fi prezenți, într-adevăr! Se creează pur și simplu o realitate la nivelul Parlamentului, chiar și din punct de vedere al Convenției, și o altă realitate, care este REALITATEA, care este TARA! Nu mi se pare firesc ca Alianța Civică să bată țara, să facă dialoguri și întâlniri, noi, niste oameni care nu vrem nimic pentru noi, care nu candidăm, în loc ca viitorii candidați să facă acest lucru! Noi o facem efectiv de dragul ideilor și pentru că nu suntem în stare să acceptăm că suntem un popor handicapat din punct de vedere civic și politic! E un fel de, dacă vreți, mândrie la care nu vrem să renunțăm! Sigur că din ea decurg anumite avantaje politice, strict politice pentru Convenție, pentru că cei „treziți” vor gândi cu capul lor! Dar aceasta nu scuză oamenii politici că nu fac ei înșiși așa ceva! La sfârșitul lui ianuarie am avut un colocviu la Vaslui și am avut și o întâlnire publică la Bârlad! La Bârlad ne aștepta o mare mulțime (a trebuit să punem megafone pentru că nu încă-

peau în sală!), oameni care ne-au mărturisit că PENTRU PRIMA OARĂ DE LA REVOLUȚIE A AJUNS OPOZIȚIA ÎN ORAȘUL LOR!!! Deci, pentru prima oară a avut loc o întâlnire publică la Bârlad cu liderii veniți din București! Este de neiertat, absolut de neiertat!

— Ce se va întâmpla în continuare?

— Pot să vă spun ce a cerut Alianța Civică în Convenție: am cerut organizarea Convenției Democratice la nivelul tuturor județelor. Am cerut organizarea unui congres al Convenției, pentru a aduce oamenii din toată țara și a strânge forțele! Din fericire, această idee este sprijinită și de președintele PNȚCD, dl. Corneliu Coposu, și sper din toată inima că se va ajunge să se realizeze asta și va fi efectiv un moment important pentru Convenția Democratică și pentru viața politică a României! Am vrut grup parlamentar unic, pentru că este clar că grupul parlamentar al PDSR, care este mare, reușește să impună mult mai mult decât grupulețele noastre parlamentare, și în afară de orgoliile șefilor de grupuri parlamentare nimic nu e de câștigat. Absolut din toate punctele de vedere, un puternic grup al Convenției în Parlament ar avea mai mult de câștigat pentru opoziție! Am mai cerut ceea ce am cerut și la celelalte alegeri, fără să câștigăm însă, din nefericire nu pentru noi ci pentru Convenție și pentru viața politică din România, anume, aplicarea unei grile la alegerea candidaților! Vom lupta în continuare pentru ca acest lucru să se în-

tâmples! Să se întâmple la nivelul candidaților parlamentari ceea ce s-a întâmplat la alegerea candidaților la Convenție, adică selectarea pe bază de calități personale și de idei generale cărora trebuia să le răspundă! Acest lucru n-a fost acceptat pentru că nici unul din partide n-a acceptat un „amestec în treburile interne”, ca să spun așa, dar aceasta a făcut ca după alegeri noi toți, inclusiv liderii Convenției, să-și descopere în Parlament doar, să vadă pentru prima oară cum arată partea noastră de Parlament! Noi trebuia să știm dinainte cum arată partea din Parlament. Nu a fost firesc și n-am avut decât de pierdut din faptul că s-au irosit luni de zile în stabilirea unor proporții numerice între partidele din Convenție, nu în stabilirea unor raporturi valorice între oamenii pe care-i avem!

— Credeți că reformatorii din PDSR (dacă și câți există!) pot alcătui un guvern care să scoată țara din marasm, guvern cu sprijin parlamentar, în anumite condiții, din partea Convenției?

— Nu știu ce să vă spun! Părerea mea este că acest guvern se va reface tot pe bază exclusiv PDSR, felul în care merg lucrurile o dovedește, probabil prin introducerea unor tehnicieni! În ce măsură vor reuși sau nu, mi-e greu să spun, în caz că nu se va ajunge la alegeri anticipate! Ceea ce ar fi foarte bine!

— Nu vă este teamă că s-ar putea întâmpla ceea ce s-a întâmplat în Polonia?

— Tocmai că nu! Vreau să vă spun că o analiză logică duce la concluzia că suntem în situația exact opusă Poloniei! În Polonia democrații au avut puterea și au pierdut-o pentru că au aplicat reforma. Reforma este greu de făcut! La noi, comuniștii au păstrat puterea, n-au vrut s-o dea, prin orice mijloace au vrut să rămână acolo! Asta i-a dus la situația paradoxală de a fi obligați să aplice ei reforma și lor nu mai poate să li se întâmple decât să piardă puterea, ei nu pot s-o recâștige, nu pot merge decât până la a o pierde de tot! Puteți să-mi răspundeți: da, dar poate să câștige PSM! E adevărat, dar în primul rând eu nu cred că poate să câștige în absolut PSM! PSM poate să crească într-o oarecare măsură, așa cum stănga întotdeauna în perioade critice din punct de vedere economic, crește. Dar problema nu este dacă crește sau nu crește stănga, sau crește sau nu crește dreapta, problema este ca acest joc să fie un joc liber, nu să fie menținut de cei care au puterea! Să fie o stănga pur și simplu, nu o stănga care funcționează pe structurile stătale!

MARIAN GHÎTEANU
Fotografie de FLORIN IONIȚA

Sacrificându-se pentru noi toți,

VASILE BAJGYIK ESTE LĂSAT SĂ MOARĂ!

● A intrat în greva foamei în urmă cu peste 40 de zile, pentru asigurarea unei asistente medicale decente. Guvernul nu vrea să-i răspundă! E prea ocupat cu binele țării!

GREVA FOAMEI

PENTRU SUPRAVIEȚUIREA REȚELEI SANITARE NAȚIONALE
PENTRU ASIGURAREA UNEI ASISTENȚE MEDICALE DECENTE
PENTRU POPORUL ROMÂN

*Făcând un sistem medical sănătos, nu continuăm
genocidul programat de comunisti împotriva
poporului român! Sărăcia este efectul
neocomunismului, decet sacrificii dar nu
asasinatul economic și social - NU VOI CONTRIBUI
NICIODATĂ LA GENOCIDUL POPORULUI ROMÂN!* Vasile Bajgyik

Răstignit a doua oară!

În 21 iunie 1993, Vasile Bajgyik declanșează greva foamei la domiciliul său. A fost vizitat de ministrul sănătății și de alți ștăbi și, în urma „jurămintelor” și rugămintilor, indemnurilor și promisiunilor că problemele se vor rezolva, Vasile Bajgyik a suspendat greva foamei pe data de 6 august 1993. S-a obținut, într-adevăr, suma de 314 miliarde lei pentru sănătate în toată țara, dar legea promisă tot nu a fost înaltă spre dezbateri și aprobare în sesiunea din toamna anului trecut a Parlamentului. Cele 47 de zile de grevă a foamei s-au dovedit a fi inutile. I s-a pus la îndoială capacitatea mintală, încât dl Bajgyik a solicitat un consult psihiatric, a cărui concluzie finală se rezuma la atât: grevistul foamei este perfect sănătos din punct de vedere mental.

Sănătate de șase cenți pe zi pentru români

Revoltat de faptul că legea asigurărilor nu a fost înaintată Parlamentului, liderul sindical a declarat din nou greva foamei, începând cu data de 26 ianuarie a.c., întrucât puterea executivă nu a respectat Protocolul încheiat la 6 august 1993, în care se preciza clar că se suspendă greva foamei sub rezerva acceptării de către executiv a revendicărilor cerute de sindicate.

Fondurile necesare rețelei sanitare a Ministerului Sănătății pe anul în curs se ridică la suma de 1.500 miliarde de lei. Din aceasta se alocă doar suma de 959,9 miliarde de lei. Rezultă că pentru un locuitor, în anul 1994 revine suma de 42.100 lei pe an, respectiv 114 lei/zi, sau 23,38 dolari pe locuitor/an, adică vreo șase cenți pe locuitor / zi. Chiar în ultimul an al dictaturii ceaușiste, când alocațiile bugetare nu se discutau, ci se impuneau, revenea pe locuitor pe an suma de 57,57 dolari. Așadar, fondurile repartizate în prezent sănătății sunt sub jumătatea celor din anul 1989! Cine atentează la sănătatea națiunii române și la ființa biologică a poporului român?

„Tabele legii” sanitare

Grevistul de la Oradea crede cu tărie că numai „tabele legii” sanitare vor putea scoate poporul din pustia suferințelor. Numai că aceste „tabele ale legii” nu au ieșit la iveală, deși lucrează o cohortă de specialiști la ele.

„Tabla legii” sanitare a existat într-o Românie interbelică, fiind promulgată „cu înaltul Decret Regal nr. 4310 din 14 Decembrie 1938 și publicată în Monitorul Oficial nr. 208 din 22 Decembrie 1938”. Ea se numea „Legea asigură-

rilor sociale” iar la „Titlul I — Scopul” arăta că se ocupă de: a) organizarea asigurării în caz de boală, maternitate, accident, invaliditate, bătrânețe, retragere și deces; b) prevenirea bolilor, accidentelor și invalidității asigurătorilor; c) supravegherea și controlul caselor de pensii de pe lângă întreprinderile particulare, cum și a societăților de ajutor mutual.

Deci, în anul 1938 am avut o lege de asigurare, iar acum, după ce am intrat în Europa și ne aflăm în anul de grație 1994, un lider sindical trebuie să-și primească viața pentru a le aminti guvernanților ce este de datoria lor să facă. Halal guvernanți!

250.000 de semnături pentru parlament

În data de 28 februarie a.c. (cea de-a 34-a zi de grevă), Vasile Bajgyik s-a solidarizat cu greva generală a Confederațiilor Alfa și CNSLR — Frăția. Comisia medicală de supraveghere de la Oradea solicită grevistului întreruperea grevei foamei, deoarece continuarea ei prezintă un risc vital și recomandă internarea de urgență la secția de reanimare, dar liderul a semnat „manu proprio” hotărârea de refuz, solidarizându-se cu zecile de mii de bolnavi din spitalele din România. Protestul său se îndreaptă împotriva guvernanților, pe care-i acuză de genocid la adresa poporului român, făcându-l răspunzător și de eventualul său deces la sediul Federației sindicale Bihor, unde este vizitat de oameni de diferite categorii sociale, de la prefect și medici, consilieri municipali, oameni de cultură, până la oameni simpli veniți de la țară și care vin să vadă cu propriii lor ochi cum arată un grevist al foamei. Ei văd atârnat pe perete un tricoul și pe pat, răstignit, un om bărbos, cu mâinile vinete de împunsăturile acelor, cu genunchiul și piciorul stâng inflamat, răsufând cu greutate...

„În camera unde liderul a ieșit de câteva ori din cauza slăbirii, clipele trec greu. Păcură ca și atropii de sânge dintr-o rană deschisă. Vasile Bajgyik este o imensă rană. Din când în când se aude scârțâitul ușii de la coridor. Este un trecător care vine la grevist și se uită la el ca la un animal care s-a închis singur într-o cușcă. Trecătorul mormură ceva nedeslușit, injură și se scoală după pix ori stilou ca să scrie numele și prenumele, adresa, seria și nr. de buletin în registrul din coridor. Pe zi ce trece, tablele cu adevizuri (250.000 de semnături — pentru inițiativă legislativă) cresc văzând cu ochii, în timp ce dincolo viața unui om se împuținează din ce în ce mai tare.

Duminică, 6 martie a.c., Vasile Bajgyik, liderul sindical bihorean, poate cel mai crunt înșelat de guvernării de azi ai României, a împlinit 44 de ani și 40 de zile de greva foamei! De patruzeci de zile autoritățile nu au răspuns acestei forme de protest care, la Oradea, adună zilnic, într-un registru special, mii de semnături ale bihorenilor pentru introducerea, prin procedura de urgență, în Parlamentul României, a unui proiect de lege a asigurărilor sociale sanitare, potrivit art. 73 din Constituție.

Scrisoare deschisă către președintele României

DOMNULE PREȘEDINTE,

Îmi este peste putință de a pricepe pasivitatea factorilor implicați — de la nivelul Guvernului — cu privire la protestul meu materializat prin greva foamei, pe care o continui de 39 de zile și pe care sunt hotărât de a nu o abandona până la satisfacerea solicitărilor.

M-au determinat să mă adresez dumneavoastră, domnule Președinte — celui care răspunde de soarta acestei țări — totala indolență și lipsa de respect față de om, de care a dat dovadă Guvernul României la solicitările mele zilnice — subliniez, de 39 de zile, solicitări venite să sensibilizeze factorii de răspundere — nu la probleme personale, ci la o problemă majoră și de importanță vitală și națională: sănătatea națiunii, considerând că fără sănătate nu există producție de bunuri, nu există perpetuare și deci continuitatea în timp ca neam!

Având în vedere că azi, 26.02.1994, sunt în a 33-a zi de grevă a foamei, dar „Administratorii” acestei țări, adică Guvernul României, nici până azi nu au reacționat la nenumăratele mele solicitări, făcute numai în interesul poporului român și spre binele acestuia, mă adresez conștiinței tuturor celor care răspund de soarta acestei țări.

În conformitate cu Constituția României, art. 40 și art. 47; alin. 2, și conform Legii nr. 54/1991, art. 27, alin. 1 și art. 28, în data de 26.01.1994 am intrat în greva foamei pentru asigurarea unei asistente medicale decente pentru neamul românesc, în conformitate cu Constituția României art. 33.

Voi continua protestul meu până când Guvernul României va înțelege durerea acestui popor.

Consider acest gest es o ultimă formă de protest împotriva proiectului de buget de mizerie alocat sănătății pe anul 1994.

Acuz Guvernul României de atentat la viața mea și de nerespectarea Constituției României, art. 47, alin. 4, art. 20, art. 22, art. 33, art. 43 și de nerespectarea declarației universale a drepturilor omului art. 25.

Guvernul României ar trebui să știe că drepturile și libertățile fundamentale nu pot fi suprimate sau restrânse prin nici un fel de norme! Ele trebuie aplicate în conformitate cu litera și spiritul DECLARAȚIEI UNIVERSALE A DREPTURILOR OMULUI, CU CONVENȚIA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI, cu tratatele și pactele internaționale asupra drepturilor civile și politice și asupra drepturilor economice și sociale și acordurile internaționale la care România este parte.

Nimeni din această țară, indiferent de grad, funcție sau responsabilitate, nu-și poate permite încălcarea flagrantă a legii fundamentale a statului român! Nimeni nu este mai presus de lege!

EU CRED CĂ ISTORIA NU-ȚI VA IERTA PE CEI CE VOR FI VINOVAȚI DE DECESUL MEU! Vă atrag atenția asupra implicațiilor politice și internaționale în cazul decesului meu.

Fără a fi considerată o amenințare, voi re-urși la sacrificarea vieții mele, dacă va fi nevoie, oricând rămânând fidel cauzei pentru care am luptat — asigurarea unei asistente medicale decente populației țării, fără a contribui cu bună știință la genocidul poporului român.

Pentru mine dragostea de țară și de neam este mai presus de orice interese politice, sindicale și de partid.

Domnule Președinte, eu sunt soldat devotat al țării, sunt hotărât să rămân aici, în sediul Federației „Bihor” a Sindicatelor Libere din Județul Bihor (Oradea, str. Republicii nr. 33, telefon/fax 099-117169), continuând greva foamei, asumându-mi singur răspunderea în ceea ce privește viața mea până când cei ce răspund de soarta acestei țări îmi vor rezolva favorabil revendicările juste și legale, numai în interesul națiunii!

VASILE BAJGYIK

PAȘCU BALACI

VICTIMĂ A UNOR BRUTE „LEGALE”

La numai 22 de ani, IOSIF BOSTIOȘ (familia și prietenii îi spun VELU, din comuna Vicovul de Sus, era un veritabil simbol al tânăruui care a reușit în viață, în urma unor eforturi ieșite din comun. Devenit, încă din anul 1970, patronul unei asociații familiale pentru producția, în serie mică, de cizme și pantofi bărbătești, VELU avea un profil și un profil moral care-l făceau să privească viața cu speranță, cu un învingător. Avea bani, avea un MERCEDES, avea o iubită frumoasă și își construia o casă cu 8 camere, în apropierea găii. Provenea dintr-o familie numeroasă de penit-costali.

De câțiva timp, cineva îi fura lui Iosif Bostioș sistematic materialele de construcție și tabla de aluminiu, de la casa aflată în construcție. Neavând încredere în poliție, care nu rezolva sute de furturi similare din casele conștientilor, Velu a stat la pândă 5 nopți, pentru a prinde hoțul: în noaptea de 24 octombrie 1993, a reușit să-l identifice: Bahnean Ilie. Fericit, s-a deplasat cu o mașină, în jurul orei 10.00, la postul de poliție, împreună cu prietenii săi, Vasile Coroamă și Benone Iluș, pentru a i se face dreptate.

Aici se aflau șeful de post, plt. maj. Tiberiu Gheorghe, plt. Onuș, prietenul hoțului, plt. Moldovan Constantin, și, în mod surprinzător, cetățeanul Boghean Aurel, unchiul hoțului. Văzând că, în mod paradoxal, polițistii s-au transformat în apărători ai hoțului, Velu îi amenință că va merge la procurorul Mandici, din Rădăuți, pentru a anunța că poliția este în legătură cu borfașii. Încearcă să plece la Rădăuți, dar cei doi prieteni îi spun că mai există și alți polițisti în comună, care l-ar putea face dreptate.

Când Velu revine la postul

de poliție, plt. Moldovan Constantin trage gratiile la ușă, afirmând: „Lasă că-l liniștesc eu!” Martorul ocular Corneliu Bostioș (nu este rudă cu victima), ne-a relatat: „L-am văzut pe Velu legat de mâini și de picioare, în camera șefului de post. Stătea jos, pe dușumea. Am auzit întruna țipetele lui. Când a ieșit din camera șefului de post, era fără dinți în gură, cu buzele negre, dezlegat la picioare”. Iată ce declară un alt martor ocular, Vasile Coroamă: „Ajuns în postul de poliție, am văzut cum plt. Onuș l-a dat cu capul lui Velu de i-au sărit dinți din gură. Pe urmă, șeful l-a băgat în biroul său, ajutat de Onuș, bătându-l cu picioarele amândoi. Eu îi rugam să nu-l omoare, că nu-i nebun, este obosit, nedormit, că a stat să prindă hoțul. Velu era întins pe jos, la pământ și striga: „De ce mă bateți, că am prins hoțul?” și „Nu sunt nebun!”. Într-un timp, a venit Boghean Aurel, cu o frânghie și i-a dat și el vreo două, sub pretextul că-l ține să nu fugă. Striga: „Acum să-i dați o injecție și să moară!”

Bătut în mod bestial, Velu este puternic afectat fizic și psihic, probabil și datorită unor leziuni craniene. Ajuns mai târziu la postul de poli-

Mai e posibil în zilele noastre?! Da!

TREI POLIȚIȘTI BAT CU FEROCITATE UN TÂNĂR VENIT SĂ RECLAME UN FURT

● Aproape linsată, victima este internată abuziv la... psihiatric (!)
și în cele din urmă se sinucide

● ZACEA LEGAT PE DUȘUMEA, PLIN DE SÂNGE ȘI NU MAI AVEA DINȚI ÎN GURĂ ● CĂTUȘELE, SALVAREA ȘI DOUĂ FIOLE DE DIAZEPAM ● MEDICUL OBADĂ IORDACHE FALSIFICĂ FOAIA DE OBSERVAȚIE ● O EPA-VA UMANĂ ● MOARTEA ●

ție, fratele victimei, Ilie Bostioș, susține că l-a găsit pe tatăl din postul de poliție, pe un canapea plin de sânge, bătut în ultimul hal, încât nu m-a mai recunoscut. Era lovit la față, la cap, era vântat și din gură îi curgea sânge. Am vrut să iau cearcăfurile pline de sânge, dar plt. Moldovan nu m-a lăsat.”

La solicitarea telefonică a șefului de post, medicul Ușu Dorci, de la dispensarul din Vicovul de Sus, redactează și semnează un bilet de trimitere la spitalul din Rădăuți, secția psihiatrică, și, deși pare incredibil, scrie fără să-l consulte: „Vă trimitem pentru internare pe Bostioș Iosif, de... ani, suferind de sindrom delirant, sindrom discordant”. Rugăm internare, l-au administrat 2 fiole de diazepam. Asistentul trimis să-i facă injecțiile, dl Ionel Coroamă, ne-a declarat: „Era imobilizat de mâini și de picioare, cu cătușele de mâini, foarte agitat. L-am administrat cele două fiole în regiunea deltoïdă, intramuscular. Victima avea sânge la gură.”

Tot șeful de post a chemat salvarea de la Rădăuți, unde Velu a fost internat la secția de psihiatrie, cu încălcarea decretului 313, de către medicul Obadă Iordache. Mai grav, acesta a falsificat

foaia de observație, deoarece a trecut sub tăcere leziunile suferite de Velu în urma „tratamentului” de exterminare aplicat de polițisti, iar la istoricul bolii a scris următoarele: „Pacientul se afla în evidența serviciului nostru, cu internări anterioare pentru tulburări psihice discordante. A beneficiat de

ani de la revoluție. Așteptăm demisia ministrului sănătății și pe cea a ministrului de interne, chiar dacă știm că așteptăm degeaba!”

Externat după patru zile — la solicitarea părinților, îngrijorați de faptul că frumosul lor băiat arăta acum ca un cadavru viu — Velu este apoi internat la Spitalul nr. 7

Subofiterul MOLDOVAN CONSTANTIN avea un alt nume înainte de revoluția din decembrie 1989 (BILBOU CONSTANTIN) și, după declarațiile mai multor săteni, ar fi lucrat în securitate, fiind implicat în povestea cu teroriștii. Poate parchetul militar va face lumină și în acest caz.

tratament adecvat, cu rezultate clinice pasagere. Este readus în secția de psihiatrie de organele de poliție și aparținători, pentru o nouă decompresare psihică discordantă, exprimată clinic prin simptomatologia antementionată la motivele internării”. Total fals, susțin părinții, deoarece Velu nu a mai fost spitalizat niciodată, până în ziua fatală de 4 octombrie 1993 și, deci, nu poate figura în evidențele anterioare ale secției de psihiatrie. Avem de-a face, prin urmare, cu un veritabil lanț al crimei organizate, care funcționează și acum, la 4

din Iași, în perioada 18 octombrie — 1 decembrie 1993, unde beneficiază de îngrijirea adecvată a unor profesioniști, care-i stabilesc diagnosticul: „decompensare hipertimică maniaco-depresivă, pe fond de personalitate”. Profund afectat de noua sa condiție, părăsit de prietenii și femeia iubită, simțind puternic durerea de abdomen și văzând că seful Inspectoratului de Poliție Suceava nu-l face dreptate, Velu se spânzură de o grindă din poarta casei, în noaptea de 8/9 februarie a.c.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Psihiatria, armă de tortură în mâna securității

A fost amenințat că va fi ucis într-o înscenată trecere frauduloasă a graniței

DI Ilie Garaz s-a născut în 20 iulie 1923 în Basarabia. În prezent, locuiește în orașul Bistrița-Năsăud și este pensionar.

„Fostul plutonier major rugat din Basarabia a fost repartizat, după război, la Bistrița-Năsăud. Ca osten este „sfătuit” să se înscrie în PCR pentru a nu fi expulzat în Rusia. În anul 1952, deși urmasa acel sfat, cariera sa de „comunist” și de osten se încheie tocmai pentru motivul că... ar fi fugit de la ruși (!). După îndelungi căutări, în 1968, reușește să se angajeze la U.J.C.A.P. — fi-

liala județeană a Casei de pensii Bistrița-Năsăud, ca inspector. Abuzurile continuă, de, avea un trecut... încărcat. Așa că, după circa un an, este mutat contra voinței sale, la magazinul inter-cooperatist Agrocoop Bistrița, cu un salariu mai mic cu 525 lei. În locul lui fiind numit dl Anton Sos, dat afară odinioară, de la U.J.C.A.P. pentru belii și alte abateri. Dl Garaz nu se „potolește” și sesizează forurile răspunzătoare o serie de abuzuri ale directorului magazinului respectiv. De atunci, președintele U.J.C.A.P. și, în același timp, secretarul

PCR, Iazăr Tănase încep să-l persecute flagrant. Întâi, își pierde serviciul și apoi, soția nefiind salariată, întreaga familie (plus doi copii) este expulzată de la domiciliu. Nu-și pierde încrederea, face zece și zece de memorii pentru a fi repus în drepturi și chiar solicită părăsirea țării. Astfel, va atrage atenția securității. În 1976, este arestat de către Militia Județeană Bistrița și internat cu forța la Spitalul de Psihiatrie din oraș, la ordinul și de către organele Procuraturii locale, cu indicația de a fi încadrat în decretul 12/1953 și

trimis la Spitalul „Dr. Petru Groza”. Comisia de expertiză refuză încadrarea în acest decret și îl externează, după o lună, cu diagnosticul „sindrom interpretiv reactiv”. Procuratura județeană nu a fost de acord cu rezultatul expertizei și solicită (adn. nr. 155/C/31.08.1976) internarea la Spitalul de Psihiatrie din Cluj. Nicăci acolo, respectiva comisie de expertiză nu a fost de acord cu încadrarea în acel decret și îl externează, de asemenea, după o lună.”

Acum intră în scenă, fals, securitatea. Un ofiter îi sfătuiește, „prieteneste” să re-

nunțe la ocupația de a scrie memorii, căci securitatea intenționează să-l aresteze, să-l treacă granița iugoslavă și să-l impună ca urmare a... unei tentative de trecere frauduloasă a graniței. De atunci, a fost permanent urmărit de către securitate, prin intermediul ofițerilor Mastan Ioan și Baiea Tiberiu, ambii pensionari în prezent, precum și de către alții. De câte ori venea Ceaușescu în vizită, dl Garaz era reținut la securitate. Înainte de Revoluție, col. Gh. Mășaroș, șeful Inspectoratului M.I., l-a amenințat că va fi reinternat dacă mai face memorii și reclamații împotriva organelor de partid și de stat.”

După Revoluție, comisia de cercetare a abuzurilor psihiatrice constată că dl Garaz nu prezintă tulburări psihice. Cel responsabil trebuie însă să-l reabiliteze și să-l despăgubească pentru lezarea demnității sale și pentru traumele morale de neșters provocate.

A consemnat
BRINDUȘA NICOLAE ■

BASARABIA, ÎNDREPTĂRI

Rezultatele alegerilor din Republica Moldova, previzibile, do- altfel, în bună măsură, trebuie apreciate nu numai în ce prive- ste latura negativă — triumful stângii, al antiromânismului și al Moscovei —, ci și prin ceea ce ar putea să fie de folos. Este acum limpede că separatistii nu vor mai putea arăta cu degetul către puterea de la Chișinău că vrea unirea cu Româ- nia. Și odată cu instaurarea controlului femeinic al Chișinău- lui în Transnistria și în sud, altă lăună se poate măcina la moa- ră. Problema este, desigur, dacă Moscova și „rusofonii” vor ac- cepta un control total, definitiv și indiscutabil al guvernului ba- sarabean asupra Transnistriei. Dar analiza amănunțită vom face când vom dispune de toate datele. Până atunci, se cuvin în- dreptate mai multe afirmații făcute în timpul campaniei elec- torale basarabene de unii zionisti români și străini.

Astfel, s-a spus că antiromânismul și antiunionismul snegu- rian n-au fost decât o adoptare la situație, din motive electo- rale, întrucât marea majoritate a basarabenilor sunt ostili unirii cu România, apropierea de români. În realitate, antiunionismul basarabenilor izvorăște din spălarea creierelor, din ignoranță, din lipsă de informare, el este cultivat, inoculat. Frațele basara- bean nu are la îndemână toate datele problemei, pentru că apoi, în deplină cunoștință de cauză, el să opteze fie pentru unire, fie pentru continuarea separării. Cu privire la România, la români, la realitățile românești, basarabeanul de rând este ținut într-o ignoranță aproape desăvârșită, vecică și îndobito- cirea. A glosa în aceste condiții pe tema antiromânismului și antiunionismului basarabenilor înseamnă o mistifica, cu sau fără voie, cu sau fără știință, cu sau fără intenție. Nu președintele Snegur s-a luat după masele largi populare — fie și din motive electorale —, că să fie antiunionist, ci tocmai pe dos, norodul a fost dirigit cum a vrut președintele. Formarea de către Sne- gur a unei echipe unioniste și câteva discursuri și congrese tele- vizate în sens unionist și basarabenii de la țară, care formează imensa majoritate a populației țării, ar fi devenit unioniști, sau măcar ar fi votat pentru partidele unioniste. Dar Snegur a pro- cedat exact invers. Că el nu era absolut liber să se transforme într-un campion al unirii, că Moscova ținea și ține în gheare Basarabia e adevărat, despre asta am scris în mai multe rân- duri, dar nu doar Moscova e de vină. Pentru că Snegur nu nu- mai că n-a făcut pentru unire, ceva din ceea ce nu era lăsat să facă, dar n-a făcut absolut nimic din ceea ce putea să facă, ci n-a fost un dușman de nevoie al unirii, ci a fost și este un dușman prin structură.

Închei arătând că unirea e un act politic, el se face de elite politice, oricât aceste elite și-ar declina ele însele meritul, cum a procedat Kogălniceanu („Unirea națiunea o făcut-o!”). Iată de ce a te ascunde în spatele norodului, a „maselor”, a celor mulți pentru a masca lipsa de voință și de hotărâre politică în- seamnă oportunism și lășitate.

„ȚARUL” BORIS ARE CANCER?

• Promotor al unei occidentalizări a Rusiei, reface azi fostul URSS. Ce va fi după el?

Mal peste tot bolile personalităților politice de prim rang, aflate în funcție, sunt considerate un fel de secret de stat; în regimurile totalitare însă, acest secret este păzit cu mare strâmbie. Totul merge grozav, totul e bine, și numai ce-auri că to- varășul s-a îmbolnăvit și în 24 de ore a murit. Așa a fost cu Lenin, cu Stalin, cu Brejnev, cu Gheorghiu-Dej, cu Dimitrov, cu Bierut și cu alții. Cu Ceaușescu n-a mai avut când să se întâmple la fel, deși toată suflarea românească, și nu numai ea, trăgea mare nădejde. În timpurile din urmă însă, moravurile s-au mai schimbat. Acum se șoptește cu mare insistență

despre cancerul la ficat al lui Boris Elțin. Tătuțul, spun indiscreții, este tare bolnav, și chiar dacă Djuna și Kaspirovski își vor da mâna și, cu forțe unite, vor sări președintelui rus în ajutor, lui Boris Nicolaevici tot nu-i rămâne prea mult de trăit. De- sigur, noi am vrea ca pronosticurile rele să nu se adevărească, să trăiască Boris Elțin cât î-o pofti inima. Totuși nu strică, pentru orice eventualitate, să aruncăm o scurtă privire asupra a ceea ce a în- semnat și înseamnă Boris Elțin pentru Rusia și pentru mapamond.

Când Gorbaciov era în grațiile Occidentului (dar pe plan intern începuse să plar- dă bine din popularitate, să piardă teren și capital poli- tic), Elțin s-a afirmat, evi- dent, ciocnindu-se cu Gorba- ciov, negând aspecte impor- tante ale concepției și politi- ciilor acestuia. Reforma lui Gor- baciov era un socialism „a- devărat”, întors la originile leniniste, restructurat astfel încât să capete și eficiență e- conomică și „față umană” — în alături, perestroika, așa cum o cunoaștem cu toții, fă- cută în condiții de „glasnos- ti”; reforma lui Elțin însem- na renunțarea la socialism și făurirea unei societăți de tip occidental. În societatea gor- baciovistă partidul comunist își păstra robul său de atoa- tefăcător și atotputinte; în cea a lui Elțin partidul co- munist devenea nu doar inu- til, ci și periculos. Gorbaciov nu voia să se destrame fami- lia țărilor frățeste, el inten-

ționa să păstreze Tratatul de la Varșovia și C.A.E.R.-ul, fi- reste, perestroikizate și ele; Elțin a lăsat aceste organiz- me să moară de moarte na- turală. Viziunea lui Gorba- ciov cuprindea sfânta păzire a U.R.S.S.-ului, pe când cea a lui Elțin însemna destră- marea imperiului.

Venind la putere, Elțin și-a pus în lucrare programul și așa au scăpat rușii de p.c.u.s. și de perestroika, est-europe- nii de familia frățescă iar globul a avut senzația că a scăpat de U.R.S.S. Poate n-ar fi cu totul inutil să facem un bilanț al stăpânirii elținiste, al bătăliilor pe care le-a dat, câte a câștigat, câte a pier- dut; spațiul ne obligă să ne limităm doar la lucruri esen- țiale. Cel mai important din- tre ele — gorbaciovizarea lui Elțin. Adică, Boris Nicolaie- vici n-a avut o evoluție pe li- nia previzibilului, el a înce- put, la un moment dat, „să-și bânuiască”, adică să regrete nă-

te întâmplări pe care tocmai el le provocase și niște mu- tații pe care tocmai el le de- terminase. A dispărut U.R.S.S. iar Elțin se străduie acum din răsputeri s-o facă la loc; tru- pele rusești trebuiau să vină toate acasă, iar acum acți-unea este dacă nu sistată, în orice caz mult temporizată; K.G.B.-ul, sub alt nume, prosperă din nou; N.A.T.O. a fost avertizat să nu intre în fostul lagăr. Pe scurt, Elțin face totul pentru ca Rusia să-și impună din nou autori- tatea sa în spațiul fostei U.R.S.S. și să nu fie stinghe- rită în Europa de est. Krem- linul tinde acum să devină din nou ce-a fost (una din cele două superputeri mondia- le) și chiar mai mult decât atât. Iată de ce lui Elțin a început să-i spună lumea din ce în ce mai apăsător „țarul Boris”. Și acum țarul se pa- ro că este foarte bolnav. Ce va fi după el?

CAZACIOCUL

PRETENDENȚILOR

LA SUCCESIUNE

• Politica externă are un rol hotărâtor

Dacă ar fi să dispară Elțin, cu cine ar putea fi el înlocuit? Ce personalități ar în- tra în discuție pentru cursa către fotoliul prezidențial? Sunt mai multe nume de luat în considerare, în funcție de grupări și tendințe.

Să începem chiar cu ten- dința Elțin. Sunt politicieni de la care se poate aștepta să continue, dacă ne putem exprima așa, „opera” acțiua- lui președinte. Aceștia tre- bule căutați, evident, printre prietenii lui politici: Gaidar, Kozarev, Graciov. În chida faptului că s-a retras, Egor Gaidor nu este considerat un politician cu cariera încheia- tă. Disponibilitățile lui de a aplica „reforma” fără com- promisuri cu „conservatorii” sunt pe placul Occidentului și Gaidar ar putea fi mult sprijinit din exterior.

O altă direcție este aceea a „nostalgicilor” comunismu- lui, reprezentată de adversa- rii direcți ai lui Elțin, care i-a scos din clădirea parla- mentului cu tunurile, Rușkoi și Hazbulatov, proaspăt eli- berați din puscărie și puși pe fapte mari. În caz de vacan-

Ministrul de externe Andrei Kozarev a fost o vreme răsfățatul străinătății, a fost considerat omul inteligent, ponderat, cu mari calități de negociator și, mai presus de toate, un „porumbel” sută în sută. Însă după ce, în ianuarie anul acesta, s-a raliat tezei elținiste cu privi- re la necesitatea ca trupele rusești să nu se retragă a- casă, ci să rămână pe teritoriul fostei U.R.S.S., în „re- publicii”, este privit pe glob cu alți ochi.

În ceea ce-l privește pe ministrul apărării, Pavel Gra- ciov, el e capabil de mari surprize, oricât venirea unui militar în fruntea Rusiei ar displăcea comunității inter- naționale.

tă a fotoliului prezidențial, Rușkoi și Hazbulatov sunt în stare să aducă Rusia în pragul războiului civil, întru- cât pot strânge în jurul lor mari mase de ruși infome- tați, care-și aduc aminte cu duioasă de vremurile lui Sta- lin și Brejnev.

Vine la rând „ultranatio- nalistul” Vladimir Jirinovski. Greșesc aceia care, în Rusia sau dincolo de hotarele ei, îl persiflază pe Jirinovski, ne- acordându-i nici o șansă. Chestiunea este prea serioa- să pentru a putea fi rezolva-

tă cu un bobârnac. În condi- țiile dispariției lui Elțin, cre- ându-se o stare de nesigura- ranță și haos, Jirinovski po- te deveni un candidat valid pentru magistratura rusească supremă. El nu-i nici atât de nebun, nici atât de nese- rios pe cât vrea să pară. De- sigur, șansele lui sunt puține, dar ele există.

Însă, în cazul când boala îl seceră pe Elțin, cele mai multe atuuuri pentru a (re)de- veni stăpânul Rusiei le are, fără discuție, Mihail Gorba- ciov.

Cel mai bine plasat: Mihail Sergheevici Gorbaciov

Un sondaj de acum câteva luni îl credita pe Gorby doar cu 2%. Așa să fie?

Și pentru că a rămas fără fotoliul prezidențial datorită, în principal, propriei sale politici, propriilor lui acțiuni, care au dus la destrămarea U.R.S.S., dar și din cauză că perestroika s-a dovedit o utopie și, ca atare, a fost un răstănat eșec, Mi- hail Gorbaciov a fost considerat unul dintre marii falși politici ai zilelor noastre. Dar dacă n-ar mai fi Elțin? Firește, atunci lu- crurile s-ar schimba foarte mult, Gorbaciov dobândind mari șan- se să revină la cârma Rusiei. Nu din motive subiective, din senti- mentalism, ci fiindcă Gorby cel de acum nu mai este chiar cel de altădată. Între cei doi lideri ruși a avut loc un fel de pro- ces de omogenizare; Elțin s-a „gorbaciovizat”, preluând ele- mente politice de la ultimul secretar general al p.c.u.s., în timp ce Gorbaciov s-a „elținizat”, mai ales în ceea ce privește ati- tudinea față de comunism și de comunisti. Iată ce scria recent Gorby despre bolșevicii pe care multă vreme i-a păstorit: „De- sigur, există (în Rusia n.n.) forțe reacționare dezolante care agită un steag roșu în fața alegătorilor extenuați din cauza di- ficultăților. Însă forțe similare există în toate țările democratice. Ar trebui să ne mire dacă n-ar exista și la noi. Dar nu aceste forțe determină situația. Ele nu trebuie confundate cu poporul”. Aferim! Cu privire la reforma, la relațiile cu Occidentul, la gri- ja pentru marea „sfinței” Rusii („A izola Rusia — spunea Gorby — este imposibil. A te gândi la aceasta înseamnă a nu ține seama nici de istorie, nici de realitate”). Gorbaciov și Elțin merg pe-o mână. Iată de ce, ca urmaș al țarului Boris, Gorby e cel mai bine plasat.

Pagină realizată de ION D. GOIA

Reglări de conturi pe scena rusească

Cu aproape șase luni în urmă, Ruslan Hazbulatov, răvășit și înspăimântat, era înbrăncit într-o celulă din Lefortovo. Președintele parlamentului rus devenise un simplu rebel, un rebel păgubos, aidoma vicepreședintelui statului, Rutkoi, și a altor demnitari civili sau militari care crezuseră că pot pune punct carierei lui Elțin jucându-se de-a „legislativul contra executivului”. Nu a mers. Revolta parlamentarilor dogmatici a fost înfrântă sever, fără menajamente, lovindu-se cu tunul în Casa Albă. Occidentul a aplaudat cu o cordialitate spontană cășpierea de la Moscova, probând un pragmatism de care dă dovadă rar. Lipsa de manieră a lui Elțin nu a fost comentată nici drastic, nici ironic și în toate capitalele vestice metoda de a încheia un diferend instituțional printr-un bombardament fără scrupule nu a părut excesivă. Lovind în violență cu violență, Elțin și-a încălecat epoletii politici cu o tresă nouă și a intrat și mai adânc în grațiile elitelor lumii. La rândul ei, Europa răsăriteană, zguduită cronic de spaima restaurației comuniste, a răsuflat ușurată: se câștiga încă un sezon pentru tranziție, iar strigătul neocomunismului slav mai primise un brânci istoric. Puciștii au rămas în închisoare, s-a deschis un proces confuz și aluneceș, Casa Albă a fost reparată, El-

țin, și-a văzut de alegeri, de datorii, de luptele intestinale. Intre timp, în plină deschidere democratică, a apărut ca purtător al unor opinii de o maximă extravaganță un amărât tanțos, un bariton politic sfleșuit la școala cărciumilor de mână a treia, care a devenit cu grabire un mesia al nationalismului imperial socialist-fascist: Vladimir Jirinovski. Călcând voies în străchini și dând iama în zățul vieții politice rusești, el și-a dus partidul spre o semi-victorie în alegerile din decembrie și a devenit cel mai mediatizat bufon politic din ultimele decenii. Zăpăceala generală produsă de acest personaj (despre care Gorbaciov avertiza că este produsul unui viclean scenariu articulat de KGB încă din perioada mandatului său) a fost atât de mare în interiorul și exteriorul Rusiei, încât în vocabularul politic s-a instalat ferm un nou termen — jirinovskizare. Aceasta ar însemna, în esență, capacitatea de a crea perturbări negative capabile să pună în lumină pozitivă personaje așa și așa. Față de tembelismul feroce al lui Jirinovski, față de încomia încheivocă a abordării strălucite, față de naționalismul său acerb, Elțin și compania au apărut într-o postură de ingerși, de dirijori altruști ai unei tranziții reverențioase până la pământ în fața Occidentului. Toți pașii făcuți de conducerea de la

Kremlin către stânga, către revigorarea aplombului slav, către gestionarea în stil moscovit a... vidului din CSI s-au estompat sub valurile groase de fum produse cu un entuziasm îndrăcit de Jirinovski. Votul covârșitor al Dumei care a decis scoaterea din pușcărie a rebelilor și transformarea lor pe scena politică nu este decât efectul jirinovskizării, proces marcat de defensiva puterii față de radicalii naționaliști și ofensiva naționaliștilor față de o tranziție care e mai mult debandă decât a aproape deloc reformă. Volul Dumei este o palmă adersată Kremlinului și un șah explicit la adresa Occidentului. Montarea a fost făcută în plină pace rusească în Bosnia și în plină eșecare strategică în republicile CSI „cu probleme”, până în îndepărtatul Tadjikistan. Faptul că Rutkoi a și anunțat că trece la organizarea stângii, iar Hazbulatov că va dovedi implicarea lui Elțin în articularea puciului din octombrie indică apariția la orizontul politic apropiat a unor reglări de conturi pe viață și pe moarte. Era firesc, într-un asemenea context, ca Jirinovski să se pregătească pentru a pleca la Strasbourg, la Consiliul European, pentru a reprezenta tonusul Rusiei în relația cu restul continentului...

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

- ■ Crearea CONFEDERAȚIEI CROATO-BOSNIACE se află în plin șantier, după spectaculoasa înțelegere de la Washington, patronată de secretarul de stat american Warren Christopher. Deocamdată, liderul croatilor din Bosnia, Kresimir Zubak, premierul Haris Siladji și ministrul de externe croat Mate Granić au semnat documentul care însoțirea această nouă operă politică: federația croato-musulmană în Bosnia-Herțegovina. După intrarea triumfală la Sarajevo a „căștilor albastre” „made in Russia”, documentul încheiat sub auspiciile americane echilibrează balanța, punctând mai exact sferele de influență, bineînțeles...
- ■ După masacrul de la Hebron și blocarea negocierilor israeliano-arabe, după revigorarea furtunoasă a Intifadei și multiplicarea vendetelor de o parte și de alta a baricadei din teritoriile ocupate, **RUSIA** redevine activă și în Orientul Mijlociu. O întâlnire îndelungată între Yasser Arafat și emisarul special al guvernului rus, Igor Ivanov, a avut loc la Tunis. Una dintre concluziile dialogului: oportunitatea trimiterii în teritoriile ocupate a unei forțe internaționale sau multinaționale din care să facă parte neapărat militari americani și... ruși.
- ■ Dat afară în câteva reprize din diverse țări europene, **VLADIMIR JIRINOVSKI** va fi primit oficial în miezul Europei, în cadrul parlamentului de la Strasbourg. Reprezentând PLD în delegația rusă invitată la Consiliul European, bufonul moscovit își va putea da entuziasmul în petec pe prima scenă a continentului. Intrarea liberă.
- ■ SUA își continuă ofensiva de normalizare a relațiilor cu ultimele țări care mai prezentau „probleme”: Vietnamul și Coreea de Nord. Ca urmare a contactelor repetate din ultima vreme, Washingtonul își va deschide birouri de legătură la Hanoi și Hanoi. În primul caz ultimele scame care mai brulază mecanismul deplinei normalizări a relațiilor bilaterale este acceptul inspecțiilor specializate în cadrul obiectivelor nucleare.
- ■ **RUSIA** a anunțat că suspendă retragerea contingentului său din Estonia. Întrucât nu s-a ajuns la o înțelegere în legătură cu „contribuția” Tallinului la obținerea... independenței: Moscova cere 23 de milioane de dolari pentru reînălțarea în Rusia a militarilor săi și pensii pentru 11.000 de foști militari sovietici care trăiesc în Estonia!
- ■ **RADOVAN KARADJIC**, liderul sârbilor bosniaci, a declarat semnificativ: „Macedonia trebuie să se reintegreze în noua Iugoslavie (Serbia și Muntenegru)”. Argumentul său este cât se poate de încheivoc: pericolul naționalismului albanez.
- ■ Conducând Forza Italia în maniera în care își conduce și afacerile, **SILVIO BERLUSCONI**, faimosul magnat al audiovizualului italian, a afirmat răspicat în cadrul campaniei sale electorale: „Întotdeauna am realizat ceea ce mi-am propus și voi reuși și de data aceasta”. Să dea Dumnezeu...

RADU BUDEANU ■

Yitzhak Rabin-72

Când a venit la putere, ca șef al guvernului israelian, în iulie 1992, Yitzhak Rabin a promis că va face pace cu arabii. Ulterior, el s-a ostenit mult să-și respecte promisiunile. După cum se știe, ca urmare a 14 întâlniri secrete arabo-israeliene, desfășurate la Oslo, Yitzhak Rabin și Yasser Arafat au semnat la Washington, la 13 septembrie 1993, o Declarație de principii pentru rezolvarea diferendului dintre cele două comunități. Negocierile privind aplicarea celor cuprinse în Declarație erau în curs, iar Rabin se pregătea să-și serbeze (la 1 martie a.n.) împlinirea venerabilei vârste de 72 de ani, când s-a produs masacrul de la Hebron. Declarând că „guvernul și poporul israelian condamnă cu cea mai mare vehemență actul criminal, abominabil, care a lovit oameni nevinovați”, Rabin se străduiește în prezent din toate puterile ca atentatul să nu ducă la compromiterea procesului de pace din Orientul Mijlociu. (I.D.G.)

România — a câta stea pe drapelul Europei?

Constelația Uniunii Europene și-a completat cercul celor 12 stele cu încă 3 (Suedia, Finlanda și Austria) și aproape sigur va intra în „loc” și a 4-a (Norvegia; nepoții vikingilor mai poartă încă discuții savante despre rutile misterioase ale bancurilor de pești din Atlanticul de Nord, dar ele se vor finaliza printr-o voboa, să partide de pescuit la scară continentală). Lent, prea lent, Europa Unită de mâine se naște, torșt. Și probabil că, în final, Elveția își va reconsidera și ea poziția singulară pe harta continentală. Pentru noi problema este mai năștă. Adevărul conținut în celebra frază a lui Malraux — „Secolul 21 va fi religios, sau nu va fi deloc” — pune umărul, absolut surprinzător, la posibila naștere a unei noi cortine în Europa: cea religioasă. Două Europe, una catolică și alta ortodoxă? N-ar exista „banc” mai sinistru pe care să-l facă istoria cu noi! Dar să fim optimiști, așa cum îi stă bine unui stat cu statut de asociat la Uniunea Europeană. Pentru că apartenența Greciei ortodoxe la UE sfidează temerile în discuție, iar războiul din fosta Iugoslavie nu constituie o avanpremieră a presupuselor războaie religioase ale secolului 21 — în ciuda aparențelor, în Bosnia nu se bat musulmanii cu creștinii, ci secolul 20, impregnat de ideologia, cu secolul 21, impregnat de civilizație. Șansa României este să înțeleagă cu exactitate aceste lucruri. Și să acționeze în consecință.

EUGEN CHIROVICI ■

Reporter în Extremul Orient

DJAKARTA

O uluitoare ofensivă a urbanizării se consumă în ritmuri amețitoare, aici și nu numai aici. Bulevardele tale, efectul lamă de brici, pentru a face loc zborului la care s-au înălțat arhitecții. Fiecare a gândit în felul lui haina de sărbătoare a capitalei. Hoteluri sau bănci. Firme și reședințe diplomatice. Parcuri și fântâni. Combinații neverosimile de regnuri. La hotelul La Hyatt, holul central este asemenea spațiilor de vacanță din Las Vegas. Revărsări de apă, oglinzi, scări rulante, lume bună. La unul din etaje, cinci parci, se iese pe terasa. Grădina suspendată din vremea Semiramidel. Bazinele de înot are prevăzute, spre mal, în apă, fotolii

pentru doritorii de statutul dublu în schemă: înțel și... Acvariul de pe margine face cât spectacolul unei constelații de lacuri și mări. Palmierii, pădure suferindă după ozonul răsfățului din junglă, multumesc ceva din orgoliul celui venit să se scorde în licoarea acvatică, visând în legănarea în valuri sub coronament de baobabi. Cumplită această constatare că totul se desfașoară ca o revușă. Acțiunea este recuperatorie și dacă reușești să înțelegi din ce în ce mai puțin, asta se datorează dorinței culva de a recăștiga timpul pierdut. Câte din blocurile sfidătoare prin modernism existau acum zece ani? Dar cu douăzeci în urmă? Retoric se poate în-

treba orice. Când odala pentru mușafiri a fost amenajată, s-a trecut la renivelarea încăperilor vecine. În marginea de oras pe care o traversăm, cu cinci ani în urmă nu era nici un bloc. Acum, clădirile înalte cu fațada învelită în sticlă s-au răspândit pas cu pas ca în revărsarea de portocale pe covor. Vor fi

fixate aici ambasade, bănci, ministere, și cum s-ar fi putut altfel, hoteluri. Nume occidentale se răsfăț pe clădiri noi, impresionante prin nota de originalitate. Autostrada pe care ne mișcăm are trei fire. Cele laterale aparțin mersului obișnuit. La mijloc — benzile de mers rapid, pentru care trebuie să

plătești. Taman Mini Indonesia Indah este numele dat complexului expozițional destinat să ofere străinului mai puțin grăbit informații despre țară. S-a investit serios — imaginație, alergătură, bani, entuziasm — pentru a se face panorama istorico-folclorico-geografică. Secvențe din existență, din traiul indonezian, sub formă forțat locale ori forțat clasice, generalizatoare. Sub plafonul albe scene din viața indoneziei și a oamenilor ei. Garuda, argintărie, ceramică, mobilier cu incrustații de fildeș. Dansul sălăreț al cupolelor conice începe de la intrare și se prelungește mult dincolo. Sunt acoperișurile muzeului imaginat ca o catedrală, sub care stau adunate scene ale putinței de a crea. Umbră gândite pentru clipele de odihnă de dinainte sau de după.

NEAGU UDROIU ■

JOCURILE VIDEO VOR DUCE LA MODIFICĂRI DE PERSONALITATE

- Televiziunea sau jocurile video, artificii ale realității virtuale, vor schimba raporturile pe care noile generații le vor avea cu realitatea dură.
- Medicii și intelectualii japonezi compară consecințele acestui fenomen cu intrarea unui număr mare de extraterestri simpatici în casele noastre.

Kika Kayama, în vârstă de 33 ani, psihiatru în orașul Saitama (Japonia) este, în ultimii cinci ani, foarte pasionat de jocurile video. El a reușit să comunice cu pacienții săi — copii suferind de anxietate sau boli obsesionale — numai cu ajutorul jocurilor video. Rezultatele au fost extraordinare: copii bolnavi care nu mergeau la școală și cu care nimeni nu putea să comunice, în urma tratamentului aplicat, au fost înapoiți familiilor aproape sănătoși.

Realitatea virtuală este o tehnică ce dă naștere unei lumi artificiale care se aseamănă cu lumea reală, stimulând cele cinci simțuri ale noastre prin semnale electronice. Pe măsură ce tehnica electronică se perfecționează, va deveni din ce în ce mai greu să se distingă realul de ceea ce nu este real.

Masahiro Morioka, cercetător la Centrul internațional privind cultura japoneză, prevede că generația „realității virtuale” va avea o percepție diferită de a noastră. Generația viitoare va descoperi realitatea făcând apel la sensul artificial și nu va mai distinge ficțiunea de realitate.

Descoperirile în domeniul electronicii vor modifica și baza filosofiei cunoscute de noi până acum. Tehnica electronică axată pe senzația de realitate, dialogul și autonomia se apropie de lumea reală. Presupunând că realitatea

pentru ființele umane este un ansamblu de simboluri create prin intermediul simțurilor, se poate construi o altă realitate, stimulând în mod artificial simțurile noastre.

Societatea japoneză este structurată ca un joc video. Datorită faptului că viața socială implică numeroase riscuri și goana după bani, tinerii de astăzi se îndreaptă spre relații umane simulate, într-un univers care prezintă siguranță. S-a studiat de asemenea raportul între jocurile video și psihologia copilului. Copiii se izolează unii de alții datorită jocurilor pe calcula-

tor. Școala le creează însă o stabilitate psihologică, deoarece acolo își fac prieteni. Dacă prietenii se nasc în jurul jocurilor însă, acestea nu sunt de durată, deoarece este vorba de fapt de relația între joc și copil.

Întrebarea la care încă nu s-a dat un răspuns clar este aceea că nu se știe care vor fi repercusiunile acestei noi tehnici asupra dezvoltării copiilor. Se întrevăde doar faptul că datorită dialogului care se poate stabili cu ordinatorul, utilizatorii acestora vor prefera singurătatea.

MARIA ANTONESCU ■

Drumul vrăjitorilor

De curând Jenet și Stewart Farrar au publicat în Irlanda cartea Drumul vrăjitorilor, în care autorii afirmă că vrăjitoria a căpătat azi proporțiile unei epidemii, numărul adeptilor crescând cu zecile de mii, în special în Anglia, Irlanda și America, printre adepți numărându-se bancheri, politicieni, doctori, avocați, femei casnice, atât ce putem afla parcurgând filele ei:

Vrăjitorii complet gol, mânuind pumnale sacre, fac tot felul de farmece ori profesorii blesteme sub razele lunii pline, în toată noaptea. Cei ce fac vrăji trebuie să poartă cel puțin un pumnal de capricorn, un cazan, o coadă de mătura, efegii de ceară și diferite formule magice. Pentru ca farmecele să devină mai puternice se folosesc nuditatea și sexul.

„Saturările satanice” sunt servări pentru atragerea de noi membri. Autorii afirmă: „relațiile sexuale sunt calea cea mai eficientă pentru a stăpâni forțele psihicului”. Dar nu numai sexualitatea și nuditatea sunt singurele atribute ale vrăjitoriei ci și du-

reră și autoflagelarea. Acesta îl ajută pe cel ce practică vrăjitoria să se concentreze.

Vrăjitorii sunt răzbuțitori dacă se simt lezați ori ofențați. Dușmanii vrăjitorilor sunt vampirii psihici, deoarece aceștia au posibilitatea să le stoarcă toată energia. Ori cine este suspectat de a fi vampir este blestemat și, pentru ca aceste blesteme să se realizeze, se confecționează din ceară o efegie cu chipul vampirului respectiv, căreia i se dă foc pe malul unei ape curgătoare. În tot timpul în care ceara arde sunt rostite tot felul de formule magice.

AUREL DIANU ■

Cine e în spatele numelui Ambra?

Lumea computerelor e înconjurată de mister. Firma IBM și unul din distribuitorii săi, Zeos International, au ales, pentru noua gamă de computere produse, un nume ciudat: Ambra. IBM folosește acest nume pentru produsele sale de la Raleigh, noua filială din Carolina de Nord.

Zeos, cu sediul în Minneapolis, face deja reclamă ultimului model de calculator, denumit LiteLine Ambra. Numele de Ambra este deja folosit de IBM de peste un an pe piața europeană și în Canada. Purtătorul de cuvânt al companiei a declarat că nu este nici un secret că acest nume va fi folosit și în Statele Unite, începând din 1994.

ALEXANDRU TANASE ■

Alchimie

- În căutarea pietrei filosofale

După ce a lucrat în domeniul nuclear și în electronică peste 30 de ani, Jean Dubuis practică alchimia. La 74 de ani, din plante și metale, face pietre după rețetele pe care le are în memorie. Sâmbăta dimineață când răsare soarele, noi suntem sub influența lui Saturn. Condițiile sunt favorabile pentru alchimie. Imbrăcat într-o bluză albă, Dubuis lucrează în laboratorul instalat în podul casei sale, la câțiva kilometri de Fontainebleau. Aici este o întreagă instalație de baloane de sticlă cu apă, legate prin țevi diferite. Cristaluri înfășurate în crengele ornează etajerele alături de flacoane care conțin iodură de potasiu, terebentină distilată, nitrat de sodiu sau de mercur. Saci plini cu mușetel și antimoniu sunt stivuiți sub o saltea de paie. Antimoniul este foarte utilizat: el animă mercurul pe principiul vieții, dar mai întâi el trebuie să-l purifice, topindu-l. Treizeci de ani la IBM au făcut ca Jean Dubuis să

fie un geniu al amestecurilor. El a creat rețeaua încălzirii centrale. Utilizează un calculator Geiger închis într-o cutie de lemn. Captorul sună. Antimoniul s-a topit și seamănă cu mercurul. Din el se va face o piatră. Alchimistul pretinde că tot ceea ce face este în rezonanță cu lumea invizibilă și că fiecare piatră are proprietăți spirituale. La început el a fabricat pietre vegetale și a extras esență uleioasă din plante. Apoi a distilat planta calcinată obținând săruri pe care le-a îmbibat cu esență uleioasă. Jean Dubuis a fabricat sute de pietre. Urmează să fabrice piatră filosofală. Va fi o mică bulă roșie obținută prin reacția mercurului. Ea nu numai că transformă persoana care a descoperit-o, dar are și proprietăți de a (o) preface. Ea permite accelerarea proceselor atomice și nucleare și transformă o materie în alta.

MARIA ANTONESCU ■

„Vizitați” de extraterestri

O familie de fermieri americani s-a războit cu omuleți fosforescenți

La câțiva kilometri de localitatea Hopkinsville, statul Kentucky, se află o așezare omenească de fermieri. Nu demult, aici a avut loc un eveniment ciudat, în care au fost implicați opt adulți și trei copii. Russell, un adolescent, se ducea să le dea mâncare animalelor din grajd. Deodată, observă un obiect strălucitor care se așeza pe sol. Familia nu a mers să cerceteze, crezând că este vorba de o stea căzătoare.

După ce s-a înserat, câinii au început să latre foarte tare, ca și cum ar fi intrat cineva străin în curte. Doi dintre membrii familiei au ieșit în curte și au văzut o creatură cu o înfățișare ciudată care radia o lumină fosforescentă. Creatura s-a îndreptat spre

cel doi fermieri. Atunci au văzut că avea cam un metru și imbrăcămintă lucitoare. Capul era mare, iar mersul era ca al unui bățan. Câinii s-au refugiat în casă.

Fermierii au aruncat cu ce aveau la îndemână (lămpe, pietre) și creatura s-a îndreptat în întunericul nopții. Toată familia s-a speriat și s-a încluiat în casă, stingând toate luminile. Dar la una dintre ferestrele casei apărură o creatură care purta un fel de căscă. Avea ochii mari și alungiți. Doi dintre bărbatii din casă începură să tragă cu armele de vânătoare. În urma focurilor, creatura păru a fi zvârlită înapoi, dispărând de la fereastră. După vreo câteva minute, cel din interior s-au încume-

tat să iasă afară. Pe coama acoperișului casei lor se zărea un „vizitator” care se plimba nestingherit. Din nou au început să tragă, lovind în plin, însă creatura a sărit cu mare ușurință de pe casă și a fugit. Au intrat în casă speriați mai ales de faptul că zgornotul produs de glonte în impactul cu făptura s-a auzit ca un rîcoșeu.

A doua zi au anunțat poliția, care a găsit urme clare în buruienile ce păreau a fi fost călcate în picioare, iar după câteva zile, căutând foarte amănunțit, fermierii au găsit și unul dintre gloanțele trase de ei în acele creații ciudate. Cercetările s-au oprit însă aici.

MARIA ANTONESCU ■

Hipnoză regresivă

Cum ne putem re trăi viețile anterioare

- *Întoarcerea pe firul timpului este posibilă prin tehnici de magie*
- *În stare de transă, subiectul revelează momente trăite cu 300 sau chiar o mie de ani în urmă • El se exprimă în limbi pe care nu le-a învățat niciodată*

AMĂNUNTE SENZAȚIONALE PRIVIND REGRESIA ÎN TIMP

O extraordinară dedublare

„Eram în aer, în apropierea tavanului și priveam la propriu-mi corp rămas inert în pat. Pluteam, eram imaterial și ca să mă încredințez că nu era vorba de o iluzie sau vis — era noapte, când s-a petrecut fenomenul de dedublare, după ce practicasem o serie de exerciții yoga — mi-am propus să fac o experiență, să mă verific. Știam că în această stare, legile fizice obișnuite nu se mai aplicau. Ca atare mi-am propus să văd prin pereții de la apus care mă despărțea de casa unui vecin. Mi-am imaginat că pereții devine cefos, apoi transparent. Fapt care s-a și petrecut înlocuindu-mă, după care am văzut camera vecinului, pe care nu o cunoscusem în realitate, neintrând niciodată în casa sa.

A doua experiență a constat în găsirea unui stilou răscălit sub un vraf de cărți. L-am văzut unde se afla și l-am lăsat acolo. După experiență, l-am găsit exact în acel loc.

Pe când eram dedublat, am simțit la un moment dat o umbră neagră, amenințătoare. Era un spirit malefic ce se apropiase de mine. Simțeam că mă paște un mare pericol. Atunci, ca să-l evit, am intrat instantaneu în corpul fizic.

Comparația acestor două stări mă face să cred că ex-

periența lui Buchan a fost mai curând o dedublare. Dar să-i dăm cuvântul: „Prima dată mă aflam în Africa de Sud, când am simțit cu certitudine că ceva a înaintat către mine venind dintr-un deșert și mi-am dat seama că ceva mi se întâmplase aici cândva și era cât pe ce să mi se întâmple din nou. O umbră amenințătoare își făcea simțită prezența fără a fi cătuși de puțin vizibilă.

În altă ocazie, autorul se îndreptă spre un laht, aflat în Scoția, când a fost proiectat înapoi cu două secole. Încerca senzația netă că într-un trecut mai îndepărtat ceva fatal i se întâmplase în acel loc, și urma să se repete în momentul când va urca la bordul vasului.

În cea de-a treia experiență pe care a trăit-o, a fost o regresie netă în timp. Avea certitudinea că este un înalt funcționar — comisar regal — din Edinburgh. Fapt și mai straniu, s-a simțit brusc transportat în epoca lui Ronsard (1550), la un castel din Touraine, unde urma să joace un rol într-o dramă ce se derula pe scena din marea sală a palatului. Viziunea s-a împrăștiat, urmare a apariției — tot în timpul transei — a unui aghiotant ce a tulburat vraja.

Disocierea personalității

Psihologii și psihiatrul au descoperit subiecți care prezentau până la patru sau chiar cinci și șase personalități, fiecare personalitate având caracterul său specific, cu sentimentele sale. Astfel, cutare subiect era catolic în starea I și protestant în starea II. Adeseori, aceste personalități se ignorau reciproc, în schimb,

în unele cazuri, ele se cunoșteau, se judecau și se criticau. Fiecare dintre ele prezenta o scriere caracteristică.

Spre exemplu, domnișoara Beauchamp, care a fost studiată de dr. Morton Prince, din Boston, posedă patru personalități, care se succedau și care aveau fiecare maniera sa proprie de a gândi și de a acționa. Mai întâi a fost domnișoara Beauchamp Nr. 1 care era, dacă se poate spune așa, domnișoara Beauchamp „normală”. Era o tânără fată inteligentă, dulce, simpatice și dezinteresată, dar nevropată, visătoare și impresionabilă. Domnișoara Beauchamp Nr. 2 era mai puțin rezervată decât prima. Urma după aceea domnișoara Beauchamp Nr. 3, care se autodenumea singură, Sally. Să reținem un amănunt caracteristic: cât domnișoara Beauchamp „normală” era bolnavă și molesită, dimpotrivă Sally era plină de sănătate și robustă; ea nu cunoștea nici suferința și nici oboseala, fiind într-un anumit fel alegoria impulsurilor împrimate de viața studioasă și mărginită, plină de tracăsări pe care o ducea psihopata în Boston.

În fine, domnișoara Beauchamp Nr. 4 era total diferită de celelalte trei, dar mai ales față de prima. Era o femeie frivolă, ambițioasă, egoistă, rea și sireată care nu înceta nici o clipă să o perseceute pe domnișoara Beauchamp Nr. 1. Această stare este comparabilă cu cea a Léoniei ce a fost studiată de profesorul Pierre Janet.

În cea de-a doua stare, ea se autodenumea Leontina și se spunea despre Léonia, adică despre ea însăși, că: „Această femeie nu are nici-o tangență cu mine, căci este prea proastă!”

PAUL ȘTEFĂNESCU ■

Majoritatea studiilor întreprinse cu subiecți în stare de regresie sub hipnoză s-au efectuat în legătură cu reîncarnarea și nu cu regresia în timp, care în general a fost considerată de parapsihologi.

Literatura de specialitate nu face o diviziune netă între cazurile deschise ca *déjà vu*, în care cei în cauză afirmă că au mai fost cândva „acolo”, și regresia în timp.

Fenomenul *déjà vu* are o explicație din punct de vedere medical, de care însă nu s-a ocupat acum, ci într-un număr viitor, când vom analiza pseudoparanormalul.

John Buchan în lucrarea

Scenă de falsificare cu aparatul fotografic. Capul fantomei pare să irumpă din întuneric și să plutească în spațiu. Corpul îi este ascuns de spătarul fotoliului, aflat în umbră.

Fenomene oculte în sudul Olteniei

Originar din sudul Olteniei, Nicolae Vușu, deși este un pasionat agricultor, în timpul său liber are cu totul și cu totul alte preocupări. Adică, citește literatură de ficțiune și deseori este absorbit de pictura naivă. Atunci când pictează îi place să asculte muzică din Mozart și Brahms. În viziunea sătenilor, trece ca un individ ciudat și plin de mistere. De la o vreme, chiar el însuși este prizonierul unor trăiri ce frizează cu paranormalul, atât ce ne-a povestit:

„Eu pictez în special noaptea. Este mai multă linie, iar muzica îmi sporește inspirația în a combina culorile. Când obosesc, ies în holul casei, mă așez pe un fotoliu și savurez o țigară. Ei bine, de câte ori mă odihnesc, pe un divan din fața mea, apare încă un individ care seamănă

mult cu mine și-mi zâmbeste sardonice.

Când mă ridic, acesta pur și simplu se volatilizează ca un abur, deși toate ușile și ferestrele sunt închise ermetic.”

Un alt caz este și cel al Ruxandrei Oprea, tărăncă, tot din sudul Olteniei. După înmormântarea soțului său, fe-

mea și-a reluat rosturile și munca în gospodărie mai vârtos ca înainte. Însă noaptea de noapte, își visa soțul și se destepă în miezul nopții, cutremurată de fiori. Becurile din casă erau aprinse toate, deși când se culca stingeau toate luminile.

Încet, încet, frica și panica au copleșit femeia. A povestit întâmplările citate de la miezul nopții, mai întâi prietenilor, dar acesta a păs-lat-o spunându-i că a dat în mintea copiilor. Cineva, a îndemnat-o pe Ruxandrea Oprea, să aprindă lumânări în biserică și în casă, după care, să se roage pentru călătoria și prihana soțului decedat. După mai bine de o jumătate de an de rugăciuni și ofrande aduse celui decedat, becurile din casă nu s-au mai aprins și totuși a reîntors pe făgașul normalității.

ION CEACARU ■

NETWORKS THAT GO THE DISTANCE: 3Com

Prezentarea făcută de dl. Douglas Floyd — manager al diviziei Europa Centrală a concernului 3 COM — a vizat poziția grupului pe piața mondială a informației și unele date referitoare la tehnologii și produse de noutate, pe care, de altfel, le găsim sau în unele cazuri, vor fi găsite și în România, prin distribuitorul său autorizat, firma SCOP.

Recunoscut ca „pionier al rețelelor globale de date”, 3 COM este astăzi unul din cei mai competitivi producători mondiali în domeniul rețelelor, posedând cifre de bilanț pentru anul financiar 1992—1993 remarcabile: venituri de 620 milioane USD, o creștere de 35—40 la sută a principalilor indicatori, lichidități de 87 milioane USD, un salt spectaculos, de la 28 USD la 10 USD, al valorii unei acțiuni la 3 COM, etc.

3 COM are în lume peste 10 milioane de utilizatori. Ni se pare edificator să enumerăm pe câțiva: Austrian Airways, Siemens, Swiss PTT, guvernul

și universitățile din Germania, Banca Centrală din Slovacia, Ministerul Apărării din Polonia, Hainrich Benz, BMW, Primăria Praga, Folia Ungara, Municipality din Dresda.

CALIN MARCUȘANU ■

CRESCENDO

Sistemele de gestiune economică a societăților comerciale, complet integrate, pe care le oferim clienților noștri se bazează pe un pachet de aplicații MFG/PRO, dezvoltat de QAD. Înc și aliniat la standardul MRP, re-

• **director general.**
dl Aurel Cârstoiu

comandat de APICS (American Production and Inventory Control Society). El poate fi instalat pe mașini DOS, UNIX, VMS și include: activitatea comercială (aprovizionare, desfacere, producție (de serie, pe stoc și la comandă), servicii și activitate financiară. În prezent, MFG/PRO este utilizat într-un sfert din primele 50 de companii din lume (AT&T, UNILEVER, BASF, PHILIPS, ș.a.). MFG/PRO este scris integral în PROGRESS și are o arhitectură deschisă, fiind independent de platformele hard și sistemele de operare folosite. Ideea este de a implementa la nivel de unități economice un SISTEM INFORMATIC STANDARD, adaptat, firește, cerințelor locale concrete, instalat pe platforme hard mici sau multiprocesoare, care să permită ființarea unei baze de date unice pe întreprindere, interacțiunea informațiilor, reale și nu filtrate, dintr-un astfel de sistem integrat, permite luarea unor decizii în timp real.

Un serial care se va sfârși în data de 4 mai 1994

Spiritul reușitei-experiența Bouygues (12)

• **Partea a III-a. A motiva participarea sau primul pariu**

2 gestione descentralizată

Este poate cel mai greu pariu. Într-adevăr, să motivezi participarea, dar cum și pentru ce? Să impeli toate nivelurile ierarhiei sau să te limitezi doar la unul? Să fie vorba de un drept de a propune și de a te exprima, sau de o informație mai bine dirijată către o anumită unitate? Să fie un scop în sine ajutat de un sistem de valori sau doar o simplă mască pentru a da celor care nu decid niciodată sentimentul că sunt consultați?

Răspunsurile posibile sunt foarte multe, ca și nuanțele. Poate că nu ar fi rău să ne limităm în funcție de natura activității, de starea de spirit și de structurile companiei. Anumiți factori sunt a priori favorabili, alții, din contră, fac demersul mai dificil. De exemplu, în ceea ce privește construcțiile, organizarea naturală a producției în șantier, deci în unități autonome, poate fi un factor favorizant. Pe de altă parte, reacțiile paternaliste, temperamentul oamenilor de șantier produc uneori blocaje. Bouygues pare să fie astăzi în măsură să gestioneze această contradicție.

Gradul înalt de informatizare al companiei permite stabilirea bugetelor, urmărirea realizărilor la nivelul fiecărei unități (direcție, serviciu, secțiune, șantier), putându-se merge până la celule elementare. Fiecare responsabil este, deci, un patron, el are de rezolvat obiective economice de performanță, de livrări, de calitate, de servicii și, bineînțeles, de rentabilitate. O particularitate a sistemului Bouygues o reprezintă existența, inclusiv în interior, a relației client / furnizor. De exemplu, un responsabil al unei lucrări poate să apeleze la un furnizor exterior dacă îl consideră că serviciul oferit de un furnizor intern nu este competitiv. În aceste condiții, cei care lucrează în zona serviciilor sunt constrânși, pentru a exista, să recurgă la spiritul de competiție și să fie creatori pentru a-și ameliora permanent costurile.

În numărul următor: Managementul participativ.

Traducere și adaptare
MIHAI SANDOIU ■

Medicamentul ELCOHEP se vinde în pungi sigilate

Sunt aproape zero ani de când, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepatobiliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în opt țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10.000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recăștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar încă o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum în-

ainte bolnavii nu vor mai face drumul până la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începând cu luna decembrie 1993, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurând un tratament de 6 luni.

Important: persoanele care vor să intre în tratament trebuie obligatoriu să se prezinte personal la cabinetul medical al Societății ELCOHEP.

Programările se fac la Societatea comercială ELCOHEP S.R.L., la telefoanele 0991/30031 (orele 9—21) și 0991/36298 sau în scris: Oradea, strada Ady Endre 72, cod 3 700.

Anunț

Consiliul de administrație al S.C. Publicațiile Flacăra S.A., înmatriculată la Of. Registrul Comerțului București, sub nr. J 40/5888/1991, cu un capital social subscris și vărsat de 7.500.000 lei, convoacă adunarea generală a acționarilor, în ziua de joi, 14 aprilie 1994, ora 9.00, la sediul său din București, sectorul 1, Piața Presei Libere 1, având următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea bilanțului pe anul 1993, după ascultarea raportului administratorilor și cenzorilor, aprobarea repartizării beneficiului, majorarea fondului de rezervă și fixarea dividendului.

2. Aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 1994.

3. Aprobarea majorării capitalului social.

4. Aprobarea completării consiliului de administrație.

5. Aprobarea completării comisiei de cenzori.

6. Aprobarea modificării unor prevederi statutare.

În cazul că, la data de mai sus, adunarea generală nu va putea fi legal constituită, aceasta va avea loc în ziua de sâmbătă, 18 aprilie 1994.

Consiliul de administrație
Președinte — director general
GEORGE ARION
Administrator
ALEXANDRU PASARIN

ARIS ELECTRONIC

COMPANIE A GRUPULUI ARIS
DISTRIBUTOR AUTORIZAT Z D S

ZENITH DATA SYSTEMS
A BULL COMPANY

LAPTOP/NOTEBOOK : 386SX, SL; 486SX, SL; MONOCROM și COLOR

DESKTOP : 486SX, DX, DX2, PENTIUM
SERVER : 486DX, DX2, PENTIUM
PERSONAL SERVER : 486SX, DX, DX2

Bus: ISA, EISA, PCI
Monitoare low radiation 14", 15", 17"
PENTIUM Overdrive Ready !!!

ECHIPAMENTE CERTIFICATE NOVELL, UNIX, ISO 9000

IMPRIMANTE

Compuprint

MATRICIALE: 9/24 ace; A4, A3
Alb/negru și color
Rapid: 18 ace, A3, 400-800 car/sec
JET CERNEALĂ: A4, 3pag/min, 600x300dpi
LASER: A4, 4-10 pag/min, duplex
300x300 (până la 1500) dpi
1-2 MB memorie internă std

CENTRUL DE AFACERI VICTORIA INTERNAȚIONAL

Piața Victoriei nr. 155, Etaj 9 Tel: 659.05.00, 659.05.11, 659.05.25 Fax: 650.16.44

Asta ne mai lipsea!

Cabinet pentru executarea de tatuaje color

Patronul firmei și, fără a exagera, putem să-l considerăm creator de școală națională în domeniul fascinant al picturilor pe piele — tatuajele — este dl Anthony (Tony) Kaporalis, cetățean român, emigrat în urmă cu 24 de ani în SUA, deci și cetățean american, în vârstă de... 24 ani. Până acum 7-8 luni, tatuajul era considerat, de către populația neavizată, sau fidelă unor... prejudecăți, strict caracteristice supușilor regelui Cloa-bă sau puscărișilor. Tony, înființând firma Body Design '69, are curajul de a infrunta această mentalitate:

nul. În vârful vibratorului există 3, 5, 6, 7, 8 sau 14 ace, în funcție de porțiunea pielii ce se tatuează și de tipul liniei sau detaliilor. Astfel, pentru contur se utilizează 3 ace, pentru culoare 5 ace și pentru suprafețe mari 14 ace. Tușurile, circa 200 nuanțe, sunt provenite tot de la aceeași firmă, conțin alcool izopropilic în amestec cu o pudră specială, nu este toxic. Posed circa 35 mil de modele dar accept și modelul clientului. Lucrez în combinație cu un grafician și desenele sunt perfecte. Practic, orice se poate desena pe hârtie se poate desena și pe piele, în culorile dorite.

— Procedul este dureros? Care sunt... consecințele?

— Clientii nu simt durere, poate doar cât o înțepătură de ac. După tatuare, se formează o crustă de piele care trebuie unsă cu kanamicină. După ce cade, pielea uscată se înlătură, lăsată cu o cremă hidratantă. Desenul rămâne impecabil. Se poate și șterge, fie prin tehnici cu laser, fie prin grefă de piele și se poate, de asemenea, decolora cu vopsele speciale. Dar, cine vine la noi trebuie să fie hotărât. Nu tatuez copii sub 18 ani, nu tatuez zone cum ar fi: mai sus de gât (față, cap, ochi), la încheietura mâinilor sau picioarelor.

— Care este costul unui tatuaj?

— Costul este în funcție de mărimea tatuajului. Un centimetru pătrat costă 1.500 lei. În Ungaria, spre exemplu, unde merg mulți români, tariful este de 4.000 forinți pen-

certificat de excelență și este executat de cea mai celebră firmă americană specializată în echipament pentru tatuaje

(Spaulding). Aparatul utilizează ace de unică folosință, eu port mănuși chirurgicale deci riscul de infecție este

tru un tatuaj, banal, fără detalii de excepție.

BRINDUȘA NICOLAE
Fotografii de ELENA GHERA

Desprins parcă dintr-o revistă

occidentală,

Clubul privat Fitness asigură frumusețe și grație feminină

Fitness este un club privat, special înființat pentru a veghea asupra frumuseții și grației feminine. În ce condiții a luat naștere și ce obiective ambițioase își propune acest azerământ aflăm de la dna Maria Andreescu, una dintre cele două proprietare:

„Totul a pornit de la faptul concret că posedăm un spațiu cu totul deosebit ca amplasare și ca mărime. Inițial, casa a fost gândită să servească drept locuință, construcția fiind începută, sau mai precis, continuată de către soțul meu. Decesul acestuia, survenit în urmă cu mai bine de doi ani, a găsit construcția într-o fază foarte avansată. Practic, eu a trebuit să mă ocup de efectuarea unor rețogări, finisări și realizarea sistemului de încălzire. Pentru cei ce sunt curioși să afle, „dezvălu” că am achiziționat această casă în regimul trecut, cu suma de „80 mil lei. Aripa pe care am pus-o la „bătăie” măsoară circa 200 mp, adică șase încăperi mari”.

— Sunteți o „feministă” convinsă, o militanță pentru viață și frumusețe feminină, o pasionată a saloanelor de cosmetică?

— Nu, nici vorbă de asemenea pasiuni. De fapt, vedeam în acest spațiu o „casă de modă”, atelier de croitorie, spațiu de prezentare... Într-o zi am făcut să o întâlnească pe actuala mea asociată, dna Florentina Andrei, de meserie cosmeticiană, care era proprietara unui salon de coafură Fleur d'Olive aflat în vecinătate. Văzut, plăcut, asociat!

— În acest club privat se intră pe bază de legitimație?

— Deocamdată, nu este cazul. Orice femeie ce dorește să se înfrumusețeze este binevenită. Nu oferim numai: manichiură, pedichiură, tratamente cosmetice, ci și gimnastică aerobă, masaj și saună. Pentru realizarea saunei am angajat specialiști care au construit-o ca la carte, adică respectând toate normele în vigoare. Sursa de încălzire este comandată la Târgu-Mureș și gândită special să încălzească, în chip optim, spațiul interior. Echipamentele pentru gimnastică și body-building sunt cumpărate tot din țară și s-au dovedit a fi mai eficiente și mai rezistente decât toate echipamentele pe care le-am testat. Mai intenționăm să construim o piscină și o terasă cu verdețuri unde minutele de inevitabilă așteptare se vor scurge în mod plăcut în compania produse oferite la barul montat în sala de... așteptare.

Nu putem încheia fără a remarcă aspectul extrem de... occidental al acestui club „feminin”. Totul strălucind prin rafinament și eleganță. Personalul este foarte bine... educat și oricine intră se simte tratat cu bunăvoință, respect și politețe. Clubul a fost oficial inaugurat de Mărtisor, ca un cadou oferit celor ce-și îngăduie răgazul de a se îngădui așa cum se așteaptă din partea unor reprezentante ale sexului frumos.

BRINDUȘA NICOLAE

— Cum se desfășoară tatuarea în condiții de deplină... siguranță?

— În primul rând folosesc un aparat vibrator ce posedă

„Eu sunt extravertit și destul de febril, motive din care mi se trag și neînțelegerile în comunicarea cu oamenii. După cum și cele mai bune raporturi tot așa se explică!”

Intre München și Paris am reușit să-l găsim pe dl Hurezeanu la... București. Sunt director-asistent al departamentului, dar nu mă ocup direct de organizarea și funcționarea secției noastre de la București. Colegul meu Liviu Tofan este grantul, reprezentantul Europei Libere la București, vin însă destul de des aici pentru reportaje, interviuri, emisiuni, în momente de mare sensibilitate".

Plecarea din lagăr

„În 1982, în toamnă, de ziua mor-
tor, am plecat din țară. Perioada im-
ediat premergat-are plecrii mele avea
un pitoresc existențial. Terminasem
Dreptul la Cluj și fusesem angajat
în agricultura socialistă, ca juriscun-
sult la CUASC Sebes Alba. Am stat
un an necio, după care am devenit
somer printre-o întâmplare care arădă
finea de mici neînțelegeri cu birocrații
de acolo! După ce am stat vreo trei-
patru luni somer, am fost vânzător-li-
brar în o librărie din Sibiu, datorită
unui prieten de-al meu, scriitor gor-

man, care era directorul centrului de
bibliării.

După care s-a întâmplat ceva ce mi-a schimbat viața complet și care dă momentului dinaintea plecării elias o dimensiune miraculoasă! Eram publicist în presa literară la ECHINOX, la Cluj în totii anii de studenție. În 1979 mi-a apărut la editura Dacia volumul «Lecția de anatomie», carte care a fost premiată de Uniunea Scriitorilor la debut. În 1982, pe vremea când eu eram între a nu mi putea fi nici vânzător-librar și ummii, Ana Blăndiana împreună cu ECHINOX m-au desemnat ca burser Herder, atunci când poarta primise premiul Herder. Am reușit să plesc destul de greu, dar am plecat până la urmă!»

*Ce bine că s-a păcălit
Suzana!*

„Nu puteam pleca pentru că eram deja somer și nu aveam un dosar prea bun. Nu eram un dizident, dar eram un poet ardelean cam caștilor! Din

„Am fost aplaudati de colegii nostri unguri!”

„Începând din 17 decembrie 1989 am fost conectat la microfon și împreună cu N.C. Munteanu și cu unu-doi colegi am asigurat un pasaj de comunicare între întâmplările de la Timișoara și sfârșitul ceaușismului la București. Am simțit atunci o mare fericire! Mi-aduc aminte, când am ieșit din studio și din instituție cu mai mulți colegi români, eram destul de obosiți după aproape o săptămână, zi și noapte de ținut microfonul în mână, de la etajele clădirii am fost aplaudați de colegii noștri unguri de la departamentul maghiar! Atunci mi-am dat seama cât sunt de fericit că am putut trăi asta!”

Acasă la domnul Emil Hurezeanu

OMUL CARE REVOLUTII

cauza asta, cel de la Sibiu nu voia să-mi dea pașaportul. În acel moment s-a dat un concurs la Ministerul Justiției pentru postul de avocat, am venit la București și am câștigat concursul, devenind avocat! Motivul formal pentru care nu voia să-mi dea pașaportul — acela că nu am serviciu — nu mai exista! A fost nevoie și de intervenții! Cei de la Sibiu tot nu mi-ar fi dat pașaportul, dar am reușit prin Suzana Gădăș! Era convinsă că un tânăr ardelean, poet, care a luat premii la concursuri studentești și toate celelalte, nu poate fi dușman al regelui! Dară, așa vede-o, i-aș mulțumi, dacă îi mai aduce aminte!”.

Familie româno-franceză la München

„Când am plecat din țară nu eram căsătorit! M-am căsătorit mai târziu, în 1990. Soția mea este francezoaică, este jurnalistă. Am cunoscut-o în toamna lui '89 în Belgia, la o acțiune a operațiunii «Satele românești». Ce m-a determinat să fac pasul ăsta? Dragostea, dragostea rănduită! Vorbește perfect românește! Știe românește dinainte de a ne fi cunoscut, deoarece se ocupa de problemele românești. Are o teză de doctorat pe care tocmai o termină, despre filozofia politică a lui Constantin Noica, pe care o va susține în curând la Sorbona. Nu are nici o legătură cu România în afară de interesul științific și, sper, de pasiunea matrimonială mai recentă! Avem un băiețel în vârstă de doi ani și jumătate, care se numește Ioachim, Ioachim, un nume românesc vechi, dar și francezesc vechi și german vechi. Limba pe care o învață este franco-română! Deci, franceza și româna în același timp, dar și germana din când în când, obligat de faptul că locuiește în Ger-

Bratul lun

[illegible]

mană. Locuința este în München, în
am o casuță mică și la marginea Pa-
risului".

**„N. C. Munteanu
gătește copios!”**

„Sunt destul de mândricos și cel care mă cunoaște bine, știu asta. Spre exemplu, colegul meu N.C. Munteanu, se revoltă de dexteritățile mele gastronomice la nivelul consumului! El se pricepe la gătit! Aici, când suntem împreună la București, el gătește copios, facem piața împreună în Amzei și eu mă ocup mai mult cu degustarea și consumul! Continuă să-mi placă la fel de mult miștile ca și crenvurștii!

Mă pricep și eu să gătesc, însă fără pasiune și cu înfrumusețare! Spre exemplu, dovleceii reși, cu sos de smântână și cu pătrunjel: dovleceii se rădăse fierb, se călesc într-un ulei de măsline, se pune smântâna deasupra și cu faie chiflele pur și simplu, alături. Invit la chestii de genul asta prietenii germani, americani și ei sunt des-

„Dacă ar fi s-o iau de la capăt, aş face absolut la fel ! Fără

TRANSMITE IN DIRECT

1 Securității

...constante, ale brațului Secu-
de amenințare, plus intoxica-
partea părinților mei, părinții
partea colegilor mei! Părinții
victimă a drogurilor, un om
scrisul mamei mele, prin care
ritate! Astea au fost cele mai
fost și altele, amenințări mai
bujin atunci, dar știam că sunt
ai ales!"

...mulțumiți! Îmi plac lucrurile
simple, ardelențe simple! Dar
N.C. Munteanu n-am cum să riva-
z, mi-am propus poate, dar nu e
ul! El este destul de fericit să in-
teze tot felul de lucruri, mai ales
d suntem la București împreună și
e destul de mulțumit să vadă că i
recunosc efortul și talentele!"

„Românii pot să fie competitivi oriunde!”

Nu este o problemă majoră să trec
la șoselele bune ale Germaniei la
elele României, pentru că am o ma-
d destul de puternică, un Nissan
rrano turbo, de 150 CP, care nu
e diferențe de genul asta! Seamănă
mine în privința aceasta! Nu asta
e! Diferențele între Germania
România nu pornesc neapărat de la
umiri! Știi cum e? Prefer să fac
erentierile care sunt favorabile ro-
nilor în general, și nouă, mie, și
unei nu încep cu drumurile! Deci
este diferențe favorabile nouă ar fi
sponibilitatea sufletească, violența

inteligentei care, dacă-și găsește ceea
ce românii din păcate nu au, și anume
perseverența, atunci ei pot să fie com-
petitivi oriunde!"

„Un viitor mai degrabă sombru și descurajant!”

„Este clar că, la patru ani de la re-
voluție, România nu are ce merita în
materie de regim politic care s-a con-
ducă, s-a țină de mână spre democra-
ție! Viitorul imediat este mai degrabă
sombru! Această alăturare între siste-
mul național-comunist relativ recon-
struit sub Iliescu și sub fosta securi-
tate, Măgureanu, împreună cu națio-
nal-comunistii fascizării recidivați în
plutocrați, deci în oamenii bogați ai
momentului, creează României un
viitor, în termen scurt, mai degrabă
sombru și descurajant! Și dictaturile
au fost însă fisurate! Sunt și fisuri în
chiar sistemul de putere, conflictul
între serviciile secrete ale armatei și
cele ale SRI, de exemplu, poate duce
undeva..

„Președintele Iliescu este un animal politic!”

„Nu mă împiedică uneori să apre-
ciez și abilitățile, nu totdeauna bune

„Credeți că este riscant să-mi lansez volumul de versuri la Cluj? Nu,
sunt imunizat! Știu de ce spuneți riscant, sunt de acord și cu factorii de
risc, dar cred că ei se pot asuma!”

Respect și venerație pentru domnul Coposu

„Am multă simpatie și admirație in-
telectuală, chiar mai mult decât poli-
tică, pentru Nicolae Manolescu! Cred
că o mișcare ca Alianța Civică, ani-
mată de personalitatea Anei Blăndi-
na, este vitală, este încă importantă,
am respect și venerație pentru un om
politic-simbol ca domnul Corneliu Co-
posu!”

Di Iliescu nu acordă interviuri Europei Libere

„Am stat de vorbă cu di Iliescu în
două-trei rânduri, dar toate încercări-
le mele de a-l lua în interviu au e-
șuat, începând din primăvara lui 1990
până recent, în octombrie '93 la Viena,
la Consiliul European. Dintr-un motiv
sau altul discuțiile s-au amânat și în
cele din urmă au eșuat! Am stat însă
de mai multe ori de vorbă cu Virgil
Măgureanu, i-am luat mai multe in-
terviuri decât Măgureanu. Totuși co-
loriați oamenii politici, de asemenea!
Am simțit că nu-i sunt deloc simpa-
tic, probabil e vorba și de o antipa-
tie personală, dar știu că nu întrec
nici din cele din urmă Europa Liberă! Nu
consider un eșec profesional că n-am
reșit să-l iau în interviu, nu! Nici
un succes, pentru că n-a fost meritul
meu acest eșec, ci este defectul pre-
zidențial!”

„Aș vrea să am timp să pot redeveni scriitor de limba română”

„Ultima mea carte, în curs de apari-
ție, se numește „Ultimele primele”, la
editura Albatros. Este o carte cu poe-
zii inedite, sunt ultimele primele pen-
tru că sunt aici poezii scrise începând
din 1979 până astăzi! Intenționez să
fac, împreună cu Octavian Paler, o lan-
sare în comun la Cluj, la începutul lui
aprilie, când se aniversază 25 de ani
de la crearea ECHINOXULUI.”

Aș vrea să am timp să pot redeveni
scriitor de limba română, în Româ-
nia sau alturea și aș vrea să fiu mar-
torul ieșirii din marasm!

Am nostalgia traiului vesel și cu
prieteni buni, într-o dulce burghezie
transilvană, la Sibiu între creneluri!
Era lumea din care reușeam să nu
ies!”

MARIAN GHIȚEANU ■

Fotografiile de FLORIN IONIȚĂ ■

„Sunt un fumător amator! Fumez mai ales când vin în țară. E o stare
de febrilitate mai specială, aici! Regăsirile, întâlnirile... E o formă de
a răspunde probabil surselor de excitare care există aici mai mult decât
la München! Și la München e tot povestea românească dar... cumva,
în seră! Aici ești în câmp, în câmpul deschis!”

și un fel de dubiu!”

Candidați la Premiile FLACĂRA

Junii care dăruiesc Premiile FLACĂRA își continuă activitatea. Această rubrică este menită să îndeplinească misiunea, cu propuneri de laureati care în iulie 1994 s-ar putea ca să fie încununată cu cele mai prestigioase și mai reputele premii din presa românească - Premiile FLACĂRA.

In topul personalităților din Suedia

ANA MARIA NARTI, scriitoare, ziaristă și critic de artă

• Stabilită la Stockholm în 1970, distinsa doamnă este edito-ricistă la DAGENS NYHETER, cel mai important cotidian suedez

— Sunteți una dintre cele mai cunoscute personalități de origine română din Suedia. Cărțile dvs., editorialele publicate în cel mai important cotidian suedez, Dagens Nyheter, precum și numeroasele interviuri de la televiziune, v-au adus o notorietate bine-meritată. Când ați făcut primul paș în „Veneția Nordului” și cum ați reușit să vă integrați într-o lume nouă?

— Am venit aici în 1970 și îmi amintesc că am învățat foarte repede limba suedeză. Eram hotărâtă să fac tot posibilul să fiu în țara mea, unde aveam o rubrică în „Flacăra” și în „România” și în „România” și în „România”. Am venit aici pentru că am simțit că în țară voi fi atrasă în vârtejul de murdărie și minciună care se contura tot mai pregnant. La început am plâns. Eram singură, aveam peste 30 de ani. Părăsirea definitivă a țării, cu pașaport de serviciu, era o crimă politică. Aici am întâlnit o teritoriu social complet nou. Suedezii păstrează o anumită distanță între ei, chiar între frați și părinți.

— Ieri, prietenul nostru comun, Sorin Răileanu, tocmai îmi vorbea despre „tangoul

suedez”, de păstrarea distanței de circa 80 cm între două persoane, despre teama nativă de neînțelepciune din celălalt.

— Exact. O răceală nativă de vârstă din puritanismul religiei protestante. Probabil că, la început, n-am reușit să mă orientez, am făcut niște greșeli. „Tu, cap negru — imi spune soțul meu — nu vei fi negația niciodată”. Sunt jurnaliști free-lance și, de 12 ani, am o coloană în pagina editorială a celui mai mare ziar de dimineață.

— Cred că cititorii noștri ar fi curioși să știe cum este viața acum, de aici, România.

— După revoluție, gazetarii de aici s-au simțit trași pe sfoară și au renunțat să se răi ocupe de România. Politicienii doresc, pe de o parte, să ajute țara noastră, iar pe de altă parte se tem de o evoluție ulterioară a României către un naționalism agresiv, fapt ce ar reprezenta o pierdere foarte mare pentru prestigiul lor, în cazul în care ar interveni în favoarea noastră. Omul de pe stradă și organizațiile de caritate nu au a-

ceastă atitudine și sunt deschiși pentru colaborare.

— De ce credeți că suedezii au excelat, mai ales în trecut, mult mai mult prin știință și mai puțin prin cultură?

— Unul din punctele slabe ale acestui țări este protestantismul, un curent religios mult mai intolerant în relația cu cultura. În Anglia, teatrul elizabetan a murit lichidat de o revoluție burgheză protestantă. Un val de intoleranță s-a abătut asupra Suediei secolului XVII; multe femei au fost arse pe rug. Acest fenomen al intoleranței religioase constă într-o relație raționalistă cu realitatea, centrată pe principii unei munci intensive și, de multe ori, pe aversiunea față de unele acte de artă și cultură, catalogate ca atentate la adresa purității morale. Această băgoșenie spirituală, acest fanatism al purității religioase (acum mult diminuat), au dus la un exod masiv al populației, către Lumina Liberă din America. În urmă cu 80-100 de ani. Este un lucru care ar putea să dea de gândit și altora.

Stockholm
CONSTANTIN SEVERIN ■

Hollywood se pregătește pentru 1994 cu un număr record de filme

Studiourile americane par să privească optimist viitorul și se pregătesc să lanseze un număr încă și mai mare de filme, după anul 1993, marcat de numeroase succese de încasări. Disney (asociat cu Touchstone Pictures și Hollywood Pictures) au anunțat 40 de premiere pentru anul viitor, față de 26 în 1993 și 23 în 1992. Warner Brothers vor scoate 30-35 de filme noi, comparativ cu 25 în 1993 și doar 14 în 1992. Paramount și-au planificat 15 ieșiri, față de 14 în 1993.

În opinia tuturor, succesele de sală din 1993 încurajează producția viitoare și semnifică sfârșitul recesiunii în Statele Unite. De exemplu, Warner și-a văzut rețetele filmelor sale de 802 milioane de dolari în 1991, ajungând la 876 milioane în 1992. După calculele sale, pentru 1993 încasările ar trebui să se ridice la circa 1 miliard de dolari. Doar „The Fugitive”, cu Harrison Ford în rolul titular, a adus lui Warner, doar de pe piața americană, suma de 179 milioane de dolari.

Studiourile Universal au realizat încasări fabuloase cu filmul „Jurassic Park”, cifrate, până în momentul actual, la 704 milioane de dolari, mai mult decât „E.T.” al aceluiași Steven Spielberg (701 milioane). Vânzarea video-casetelor va ridica în continuare încasările.

După informațiile furnizate de MPAA (Motion Pictures Association of America), industria cinematografică a scos 448 filme în 1991 și 494 în 1992. Cifrele pentru 1993 nu au fost încă centralizate.

Pentru 1994, producătorii mizează în special pe câteva remake-uri. Twentieth Century Fox va ieși pe piață în iulie cu „True Lies”, cu Arnold Schwarzenegger în rol principal, film cu un

buget de 80 milioane după filmul francez „La totale”.

Două western-uri vor fi la concurență în anul viitor, „Wyatt Earp”, cu Kevin Costner, și „Maverick”, cu Mel Gibson. De asemenea, 1994 va însemna realizarea unor continuări: „Beverly Hills Cop III”, cu Eddy Murphy, și „Batman III”, ale cărui filmări vor demara abia în luna septembrie și a cărui premieră va avea loc, probabil, în 1995.

Entertainment Data din Los Angeles prevede o creștere a numărului de filme în următorii cinci ani, nu doar pentru încasările însemnate din 1993, ci și pentru că studiourile mijlocii, ca Metro Goldwyn Mayer, și-au propus să producă mai mult. La MGM, cu o direcție nouă din vara trecută, vor fi produse 25 de filme în 1994, față de 11 în 1993.

Studiourile mai mici, ca Gramercy Pictures (asociație formată dintre faționi Polygram și Universal), vor și ele să facă mai multe filme. Savoy, considerat ca un studiu mic, și-a anunțat 12 premiere pentru 1994 și 25 pentru 1995.

Ambiția producătorilor americani, fie ei mari sau mici, este ca audiența filmelor lor să continue să crească în străinătate. Vânzările în afara Statelor Unite reprezintă 45 la sută din suma totală de 146 miliarde de dolari realizată în total. Conform dorințelor și previziunilor industriei cinematografice americane, acest procent va crește și va depăși 50 la sută în anul 2000.

Așa încât, amenințarea filmului american nu scade, ci tinde să înăbușe cinematografia europeană...

ADA NICOARA ■

Emmanuelle Béart mărturisește:

„Mă indentific cu un călător ce parcurge lumea cu sacul în spate!”

EMMANUELLE BEART, frumoasa actriță franceză ce poate fi văzută pe ecranele noastre în filmul înimă înghetată (Un cœur en hiver), a acordat un interviu revistei Video 7 (în numărul pe noiembrie), care publică pe copertă o fotografie a actriței, titrând Cœur de star. Iată câteva extrase din acest interviu realizat de Fabrice Pierrot.

— „Un film înghetată” v-a solicitat mai mult decât alt film.

— Da, mai ales ea durată.

— Rolul v-a lăsat urme?

— Din nici un rol nu se poate ieși nemarcat, cumva. Mă indentific din ce în ce mai mult cu un călător care parcurge lumea cu sacul în spate. De fiecare dată când turnez un film, am impresia că vizitez o altă țară și apoi mă întorc acasă cu un plus, cu o cultură diferită.

— Filmul a mers bine în Franța, dar ce primire a avut în străinătate?

— Foarte favorabilă în Marea Britanie, în Canada și în Italia. Mai slabă în Statele Unite. Și tocmai intră în Germania.

— Este dificil să filmezi cu soțul? (Daniel Auteuil)

— Nu vorbesc despre astfel de lucruri. Nu mă interesează. Când vezi o casă frumoasă și îți place, nu merită osteneala să intri și în bucătărie.

— Ce simțiți față de critica de specialitate, tandrețe, ură sau indiferență?

— Nimeni nu vă poate lua povestea de dragoste trăită în

timpul unor filmări. Chiar dacă critica este pozitivă sau negativă, nu schimbă nimic. Să zicem că îmi face plăcere când critica mă flatează.

— Ați acceptat să jucați într-un film fără să fiți plătită?

— Am făcut-o deja.

— Pentru ce film?

— Nu vă spun.

— De ce vă axați mai mult pe roluri tragice?

— Nu știu. Probabil în mod inconștient, mă interesează oamenii care suferă și care duc lipsă de dragoste. Povestea lor mă emoționează mai mult. Și apoi, este probabil mai ușor de vorbit despre nefericire.

— Ce comedii vă plac?

— Ador să râd, dar nu prea sunt un public bun, nici pentru comedii, nici pentru cele-

alte genuri de filme. Îmi plac toate filmele lui Woody Allen. Îl apreciez mult simțul său de persiflare.

— Victoria la premiile César cu Marion des sources (regizor Claude Berri, film realizat în 1985) a constituit un declic în cariera dvs?

— Nu, filmul în sine a fost un declic.

— Acordați importanță acestor recompense?

— Nu în mod special. Bineînțeles că mi-ar plăcea să primesc un alt César. Sunt nominalizată în fiecare an de șapte ani încoace... și sunt șase ani de când primul meu César se plictisește singur (râde).

— Cu care actori visați să faceți filme?

— Mai ales cu actrițe. Vă voi cita nume, dar precis voi uita câteva: Miu-Miu, Juliette Binoche, Béatrice Dalle, Anouk Grinberg... Am trăit o perioadă a cinema-ului în care perechile de bărbați au fost numeroase și îmi spun că ar fi formidabil ca acest fenomen să se producă și pentru femei. Ele au cu siguranță o multitudine de lucruri interesante de spus!

— Vă place mai mult să filmați sub direcția unei femei ca în Les enfants du désordre și Ruptures?

— Este formidabil. Există lucruri care nu au nevoie să fie spuse, o complicitate, un instinct. Înțelegi?

Traducere și selecție
ADA NICOARA ■

Arta de piață, piața de artă

„Negocieri” fierbinți între Teatrul Național și Teatrul de Operetă

Se mută din nou Teatrul de Operetă sau nu? Pentru a nu cădea în capcana zvonurilor, Flacăra a obținut declarații în exclusivitate, pentru cititorii săi, de la domnul Dorel Popescu, directorul Teatrului de Operetă, și de la domnul Dinu Cernescu, directorul artistic al Teatrului Național. Precizăm că Ministerul Culturii nu are încă formulat un punct de vedere în legătură cu această situație.

Dinu Cernescu:

„Problema
este pusă
complet greșit”

- „Teatrul de operetă n-o
să dispară, mutându-se.
Să aibă ei un nou
Dacian — așa vor renaște!”

Problema este pusă complet greșit. Teatrul Național nu dorește Sala Mică. Sala Mică ESTE a Teatrului Național. Ne-ntrebăm de ce o dorește Opereta, fiind o sală improprie pentru ei. Este o sală extraordinară de teatru, este una dintre cele mai bune săli de teatru din țară și chiar din Europa, care a fost dată vremelnic Operetei. Noi n-am declanșat nici un fel de conflict. Dacă există ceea ce se numește un conflict, el a fost creat în mod absolut fals de directorul Operetei. Această problemă seamănă cu povestea aceea, cu hoțul care strigă hoții. Despre ceea ce hotărâre guvernamentală din 1992 — o am în față — ea stipulează că Teatrului de Operetă i se acordă și numele de Ion Dacian. Atât. Nu vedeți stilul farselor? Eu, dacă aș fi un ziar serios, n-aș veni la conferințele de presă ale directorului Operetei, nu l-aș lua nici un interviu, n-aș asista nici la momentele lui de glorie, între ghilimele, nici la înmormântarea lui artistică. Cam asta e tot ceea ce merită să spun despre el. Niciodată nu trebuie să intri în dialog cu inferiorii.

Sincer să fiu nu știu dacă există în București o sală propice pentru Operetă. Nimeni din Teatrul Național nu va face nimic să dea afară niște ar-

tiști dintr-un loc de muncă. Categorie! Pentru că ar însemna să ne comportăm ca Ceaușescu. Sigur că voi pleca, așa cum am plecat întotdeauna, ca impostorii să părăsească meseria noastră.

Oricine poate veni să vadă care este diferența între cele două săli de la Național — Sala Mică și Sala Mare. În Sala Mică relația scenă-sală este perfectă. Repertoriul lăsat de vechii conducători a Teatrului Național era un repertoriu sărac și terminat. Am găsit un fel de gaură neagră, dar acum proiectele de repertoriu sunt, după părerea mea, foarte bine elaborate, de o întreagă echipă.

Este nevoie de o săptămână, maximum zece zile, ca inginerii noștri, cu o armată de specialiști, să repună în funcțiune, să refacă niște circuite electrice care probabil nu mai există, la Sala Mică. Teatrul de Operetă n-o să dispară, mutându-se. După ce l-a dărâmat Ceaușescu, a dispărut? După ce Teatrul Național a fost bombardat, în al doilea război mondial și s-a mutat, a dispărut? Un loc magic de cultură nu dispăre. El poate fi recreat oriunde. Un act artistic nu dispăre, atâta timp cât există un artist. Să existe un nou Dacian și oriunde se va duce, chiar pe un câmp, în jurul lui va renaște Opereta.

Dorel Popescu:

„Mă opun
cu orice risc
distrugerii
Teatrului
de Operetă”

- „leșim în stradă, fac
apel la ambasade, la
organisme internaționale
— nu ne jucăm!”

Teatrul de Operetă Ion Dacian a fost demolat (în stagiunea 1986—1987) din Splaiul Independenței nr. 1, unde avea șase corpuri de clădire. El a ocupat, conform hotărârilor guvernamentale, spațiul excedentar al Teatrului Național — sediul actual din bd. Bălcescu nr. 2. Prin Hotărârea Guvernamentală 827 din 1992, publicată în Buletinul Oficial nr. 232 din 21 sept. 1992, Teatrul de Operetă funcționează în această adresă.

O dată cu numirea noii conduceri a Teatrului Național — domnii Fănuș Neagu și Dinu Cernescu — s-au născut anumite probleme, venite din partea acestor domni dornici să ocupe spațiul Teatrului de Operetă pe toate căile și relațiile pe care le au dăgii, să-l evacueze din actualul sediu și să-l mute oriunde și oricum — ba la Operă sau la Rapsodia Română, ba la Teatrul Excelsior, ba la Podul Grant, unde e Teatrul Giulești, sau la Arlus, oriunde, numai să nu mai fie în imobilul Teatrului Național. Teatrul Național nu are în proprietate acest imobil, el fiind administrat de Ministerul Culturii și de Ministerul de Finanțe, prin subvenție guvernamentală. Ministerul Culturii a hotărât ca Teatrul de Operetă să funcționeze în acest spațiu excedentar, pe sistemul Complexului cultural Pompău, din Franța. Dăgii reclamației Saia Mică, argumentând că a fost construită pentru teatru și că s-ar preta intereselor lor repertoriile. Eu nu neg acest lucru, dar aparatura acestei săli nu a fost folosită poate de 20 de ani. Toată instalația, toată me-

canica de scenă s-a deteriorat, e ruginită. Or, trebuie mulți bani, ca să se refacă și să se redea circuitului în sistemul ei de funcționare. Pe de altă parte, Teatrul Național, care dispune deja de încă trei săli, nu are suficient repertoriu, de așa mărime, ca număr de spectacole, ca să acopere cele trei săli, pentru a o dori și pe a patra. Domnii Fănuș Neagu și Dinu Cernescu consideră Teatrul de Operetă un teatru tolerat, făcând un deserviciu producțiilor noastre artistice, întrerupând repetițiile, personalul nostru artistic fiind în permanentă tensiune — azi suntem, mâine nu mai suntem.

Am făcut demersurile necesare la comisia de cultură a Parlamentului, la Președinție și, în ultimă instanță, la presă. Pe mine mă interesează ca Teatrul de Operetă să funcționeze în acest sediu mai ales acum, când se află într-o fază de prosperitate, când a încheiat contracte cu străinătatea, când misiunile diplomatice acordate la București vizionează spectacolele noastre. Eu nu mă opun să mă mut într-o altă clădire, dacă am condițiile minime de aici. Mutarea într-un sediu cu condiții mai proaste înseamnă destituirea Teatrului de Operetă. Mă opun distrugerii lui, cu riscul de-a ieși în stradă cu colecivul teatrului, de-a face apel la ambasade din România, de-a face apel la străinătate, cu riscul pierderii funcției mele.

A consemnat,
DAN GHEORGHE ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

TOP 10 București ROMÂNIAFILM

TITLUL FILMULUI	Data premierii	Săptămână 18-24-2 1994 București
1. Firma	18-2-1994	27.275
2. Inceputul adevărului - Oglinda	11-2-1994	9.714
3. Silver	4-2-1994	8
4. În bătaia puștii	11-2-1994	
5. A doua cadere a Constantino- polului	7-1-1994	
6. Dragoste de frate	18-2-1994	6.909
7. Spionaj în familie	28-2-1994	3.125
8. Dispariția	11-2-1994	2.527
9. Răzbușarea	4-2-1994	1.373
10. Sechestrați în larg	28-1-1994	681

Biblioteca Națională a României se informatizează

- Se asigură conectarea bibliotecilor
românești la rețelele din străinătate

În cadrul unei ceremonii desfășurate recent la București s-a semnat acordul dintre Information Management and Engineering (IME) și Biblioteca Națională a României în ceea ce privește utili-

zarea TINLIB pentru informatizarea bibliotecii.

În Biblioteca Națională se află multe colecții de cărți rare și de unicat, iar automatizarea va asigura accesul oamenilor de știin-

ță la lucrări care fie nu au fost cunoscute până acum, fie nu au fost accesibile.

Faza inițială de instalare va avea loc pe rețeaua locală existentă în bibliotecă și va asigura facilități de catalogare și management pentru tot personalul. De asemenea, se va constitui Catalogul Colectiv Național pentru cărți și periodice, pe baza inputului de la bibliotecile județene și de la alte biblioteci din România. Softul achiziționat va putea asigura conectarea bibliotecilor românești la rețelele informaționale din străinătate.

PARAPSIHOLOGUL ROMÂN DUMITRU HRISTENCO L-A TRATAT DE LA DISTANȚĂ PE SANCTITATEA SA PAPA IOAN PAUL AL II-LEA

De Dumitru Hristenco este o mai veche cunoștință a noastră, metoda sa originală de tratament, unică în România, precum și succesele obținute au făcut pagina întâi acum trei ani.

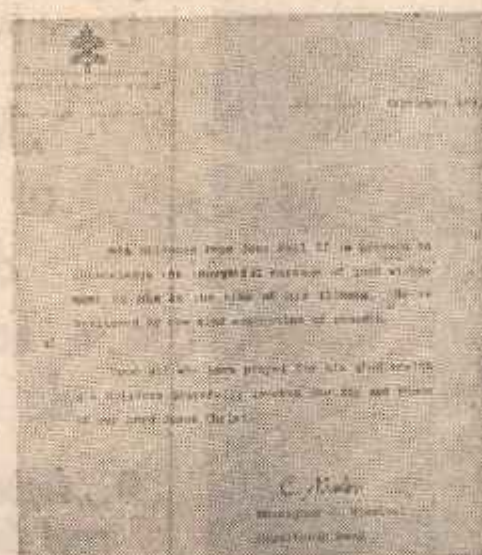
— Să reamintim cititorilor noștri cine sunteți dv., dl. Hristenco?

— Mai bine vă spun eu ce mă ocup. De trei ani practic parapsihologia ca profesionist. Am un cabinet unde aplic tratamente cu energie universală, după o metodă originală în România, după câte știu eu. Sistemul de tratament se bazează pe REIKI și, parțial, pe TEHNICA RADIANTĂ. Cum am ajuns specialist? Simplu. Am studiat mult, am urmat cursuri pe care le-am absolvit în '92 în țară, profesor fiind celebrul Brian Wark. Americanii îmi recunosc gradul II în Tehnica Radiantă. Japonezii îmi recunosc un grad mai înalt... Să vă explic ce este REIKI. Acesta este un sistem original japonez, redescoperit de către dr. Usui, la jumătatea secolului trecut. Combinând documentații tibetane cu tehnici de meditație etc., dr. Usui a reușit să infuzeze o „școală”, să-l zicem „de lucru cu energia universală”. Acest sistem a ajuns și în America unde a fost preluat și înțeles, în mod original, de către americani, astfel luând naștere Tehnica Radiantă. Diferența dintre aceste „școli” constă în faptul că T.R. insistă pe energia universală pentru a propăși, mai ales, iubirea universală, pe când REIKI utilizează această energie în probleme terapeutice. O altă diferență: un tratament cu T.R. durează o oră, pe când cu sunt capabil să obțin efecte de zece ori

mai puternice în numai zece minute. Mai mult, eu nu așez mâinile în cele 12 poziții ale T.R. ci numai în una-două poziții, fiind capabil să acționez cu precizie maximă.

— Ce se întâmplă când așezi mâinile pe pacient?

— Întâi, să precizez că energia universală, acea sâmbură de lumină pură ce există chiar și în lucrurile neviu, este primită în mod natural de către orice om. Aceasta circulă pe cele 12 meridiane care sunt unite între ele prin cele 7 chakre. Energia utilizată de către organism se uzază și trebuie eliminată. Dacă nu se întâmplă așa, dacă energia uzată stagnează, atunci apare durerea și apoi boala. Eu transmit, prin mâinile mele, precum și prin alte procedee care nu se văd, dar pe care eu le execut, această energie universală, extrem de pură, întotdeauna benefică, strict în cantitatea de care are nevoie organismul respectiv. Să se știe că acest tratament nu ține de credință religioasă, am tratat, cu aceleași efecte excelente, atei, mahomedani, evrei, creștini, pacientul nu trebuie să se concentreze sau să spună rugămintă. Dacă terapeu- tul se concentrează, atunci el acționează ca un filtru, lăsând să treacă numai frecvențele joase, adică numai 30 la sută din spectru, de aceea respectivi terapeuți obțin rezultate bune numai de la zona abdominală în jos.

Când Sanctitatea Sa, Papa Ioan Paul al II-lea, a fost bolnav, avea tumoare pe intestin, m-am gândit că trebuia să-l ajut, de la distanță. Am scris o scrisoare în care explicam ce efecte secundare (transpirații abundente, somnolență) ar putea avea tratamentul și... Apoi, a sosit scrisoarea de... răspuns. M-am gândit să-l ajut și pe Fellini dar „ceva” m-a oprit și am decis, în consecință, să renunț.

— Ce afecțiuni tratați?

— Ce pot să tratez numai eu, sunt copiii mici, sub un an. La ei, tratez aproape orice. Convulsile dispar într-o secundă sau două. Am cazuri de epilepsie vindecate. Tratez miopii, enurezis, astm, în general cazurile în care medicina s-a declarat neputincioasă. Am printre pacienții mei destul medici care îmi trimit cazurile fără speranță. Tratez diabetul insulino-dependent, indiferent de vechimea bolii sau de vârsta pacientului. Astfel, un domn în vârstă de 70 de ani, insulino-dependent de circa 30 ani, a fost tratat anul trecut și l-am vindecat pentru totdeauna. O doamnă suferea de stenoză mitrală (valva avea dimensiunea de un centimetru) și trebuia operată. După tratament, valva, măsurată la ecograf, crescuse la 1,8 centimetri. După un timp, energia lucrează în continuare, dimensiunea valvei a devenit 2 centimetri, doamna este perfect sănătoasă. Glaucomul se tratează foarte ușor, cataracta în formă incipientă, miopiile, mai ales la tineri. Se rezolvă și problemele ginecologice: fibrom uterin (nu mai este nevoie de operație), impotență, sterilitate. Cazurile ușoare: dureri locale la: plămâni, ficat, rinichi, stomac se rezolvă în opt zile de tratament: trei zile în prima săptămână și restul câte una săptămână. Pentru cazuri grele de: alcoolism, epilepsie,

schizofrenie — se fac zece sesiuni.

— Ce nu tratați?

— Nu tratez cancer pentru că este posibil ca tumoarea să evolueze foarte rapid, bolnavul nu va avea dureri dar va deceda, probabil, mai repede. Nu tratez reumatism, căci nu se obțin rezultate decât în cazuri locale: umăr, genunchi, articulații. Nu tratez prin contact direct, ci de la distanță, paralizii la bătrâni (la copii, da).

— Ce succese ați obținut efectuând tratamente la distanță?

— Aceste proceduri speciale sunt destul de obștice și pentru mine, dar la practică eu succes dovedit fiind scrisorile primite din țară și din Canada, Germania, Vatican, cu mărturia oamenilor că au simțit efectul energiei transmise. O astfel de scrisoare de mulțumire am primit de la Vatican, semnată de monseniorul Nicolosi. Un exemplu, o doamnă din Canada suferea de o excreșcută pe un rinichi, am dus eu din fotografia ei mi-a fost expediată. Am tratat-o și nu a mai fost necesară operația. Dacă sunt solicitați, sunt capabili să afle toate bolile de care suferă un om, numai privind un... fir de păr ce-l aparține. Tratamentul optimizează toate funcțiile organismului, mărește puterea de

concentrare. Am tratat, deci, oameni care aveau de susținut examene și care, ulterior, au declarat că nu au mai avut emoții, că au putut să învețe circa zece ore zilnic și că orice s-ar fi întâmplat nu ar fi avut nici un motiv de regret.

— Ce contribuții originale aduceți în sprijinul acestor tratamente?

— De exemplu, pot transmite energie pe suport material. Adică, recomand casuri energizante (un anumit amestec de plante, anumite rețete adoptate din cărți rare) pentru creșterea puterii de vindecare. Aplic și terapie energetică vibrațională printr-un anumit tip de muzică. Caseta este înregistrată în Germania, compozitor Klaus Wiese, instrumentele sunt clopote tibetane și, ascultând-o în intinerie, cu ochii închiși, dispar durerile de cap și problemele oculare. Am și alte casete, cu muzică de Schubert, aluză de mine și energizată, pentru probleme de sistem nervos: insomnii, epilepsie etc.

— În concluzie?

— Nu practic medicină, nu pun diagnostic, încerc numai să ajut oamenii prin valențele acestei pure energii universale.

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE

Fotografie de ELENA GHERA

Testați-vă mariajul

Sunteți un cuplu durabil?

Indicații: incercuiți
răspunsul ales

Acest test este destinat dumneavoastră și iubitului (iubitei) dvs. Veți afla cât de potriviți sunteți unul pentru celălalt (compatibilitate înseamnă și relațiile din afara dormitorului!). Mai întâi, răspundeți, incercuind DA sau NU. Apoi, puneți-l pe partenerul dvs. să răspundă la aceleași întrebări și controlați-vă scopurile și compatibilitatea după răspunsurile din finalul testului. Deci, gândiți-vă la partener și răspundeți:

1. Are simțul umorului similar cu al dumneavoastră? DA... / NU...
2. Tinde să fie de acord cu deciziile dvs. privind modul cum vă mobilați casa? DA... / NU...
3. Vă arată în mod deschis afecțiunea și o face adesea? DA... / NU...
4. Tinde să-și etaleze limpede atitudinile politice și opiniile? DA... / NU...
5. Vă simțiți relaxat(ă) cu el (ea) în timp ce el (ea) conduce mașina? DA... / NU...
6. Are tendința să fie gelos (geloasă) și posesiv(ă)? DA... / NU...
7. Vă ascultă într-adevăr și arată interes pentru ceea ce spuneți? DA... / NU...
8. Are încredere și curaj pentru a se adresa unui grup de oameni? DA... / NU...
9. Este cinstit (ă) în problema banilor? DA... / NU...
10. Vă ia în zeflemea frecvent modul de a vă îmbrăca? DA... / NU...
11. Este receptiv la criticele dumneavoastră? DA... / NU...
12. Are tendința de a-și aduce aminte de neajunsuri și nenoroc din trecut? DA... / NU...
13. Este la fel de religios (religioasă) ca dvs.? DA... / NU...
14. Puteți spune despre el (ea) că este echilibrat(ă) și-și controlează emoțiile? DA... / NU...
15. Este dificil să-i vorbiți despre întâlniri cu rudele și prietenii dvs.? DA... / NU...
16. Are tendința de a vă ignora când este cu alții? DA... / NU...
17. Vă bucurați fiind cu el (ea) chiar dacă nu faceți nimic? DA... / NU...
18. Vă jenează, adesea, purtarea lui (ei) în fața altora? DA... / NU...
19. Poate să vă schimbe ușor starea sufletească? DA... / NU...
20. Aveți mai mult de două subiecte pe care n-ați

putea să le discutați niciodată cu el (ea)? DA... / NU...

Evaluarea și cheia testului

Acordați-vă un punct pentru fiecare DA la întrebările cu număr fără soț. Acordați-vă încă un punct, suplimentar, pentru fiecare NU la întrebările cu soț. Apoi, însumați-vă punctele.

PUNCTAJ 0-5: Ce vă ține împreună? Nu aveți nimic în comun și nu puteți să vă împliniți unul altuia aspirațiile.

PUNCTAJ 6-9: Există multe neînțelegeri și această uneori vă rănește, dar relația supraviețuiește deocamdată, de bine, de rău.

PUNCTAJ 10-13: Aveți o relație de prietenie bună, care înseamnă mai mult decât o relație trecătoare.

PUNCTAJ 14-17: Ați făcut tot ce se putea face în mod real ca totul să meargă! Ar putea fi o relație foarte plăcută.

PUNCTAJ 18-20: Relația dvs. este vie și stărnește admirație.

DENNIS DAY ■

Țenul, eterna poveste

Laptele și derivatele sale în cosmetică

Apreat ca un element de valoare deosebită pentru influențele benefice asupra sănătății omului, laptele și derivatele sale își găsesc numeroase aplicații și în cosmetică. Acesta a fost folosit pentru îngrijirea feței și a corpului din cele mai vechi timpuri. Astfel, în perioada Imperiului roman, femeile foloseau pentru toaleta zilnică laptele cald de măgăriță.

Laptele crud, aplicat pe față cu ajutorul unui tampon de vată, dă rezultate bune în cazul tenurilor uscate și grase, care prezintă porii deschiași. Pentru pielea grasă este bine ca laptele să fie amestecat în părți egale cu suc de lămâie. O față deshidratată se va tampona cu lapte, se lasă zero minute, după care se îndepărtează prin spălare cu apă.

Pielea seboreică, cu tendință spre acnee, va fi unsă cu lapte acidofil sau lăsat în lapte de spălare. Prin efectul lor asurient și hidratant, acestea măresc aciditatea pielii și scad pericolul de infecții. Caimacul proaspăt al laptelui poate fi comparat cu o cremă care conține grăsimi și apă în proporțiile unei creme emoliente și hrănitoare. Este indicat în cazul tenurilor uscate, deshidratate care se descuamează. Pentru împănarea și învierea tenului se întinde pe față caimac proaspăt și se lasă până se

uscă. Apoi se spală cu sapun. Morcovii dați prin răzătoare, prin conținutul mare de vitamina A, constituie, împreună cu caimacul, o mască ce hrănește pielea și îi dă suplețe.

Brânza de vaci are efect răcoritor și calmant pentru tenurile uscate, deshidratate. Pentru curățirea și albirea tenului și atenuarea ridurilor se prepară o mască din două linguri de brânză proaspătă de vaci, care se amestecă cu un gălbenuș de ou și câteva picături de apă oxigenată. Amestecul obținut se întinde pe față și pe gât. După 10-15 minute se îndepărtează masca prin spălare cu apă caldă, după care se limpezeste pielea cu apă rece.

Pentru tenurile seboreice se prepară o mască obținută dintr-o lingură de brânză de vaci, care se amestecă cu o linguriță de smântână și un vârf de sare de bucătărie. Smântâna foarte proaspătă, amestecată cu suc de morcovi sau de fructe, are efect emolient, hrănitor, hidratant pentru tenurile uscate și deshidratate.

Urdă (caseina), prin calitățile emoliente și calmante, se poate folosi în tratarea tenurilor aspre, lipsite de suplețe, descuamate și congestionate.

Pentru a obține efectul dorit, toate produsele lactate trebuie să fie foarte proaspete și aplicate întotdeauna pe un ten curat.

Ing. IRINA CEAUȘU ■

Scrisori pe adresa directorului general:

Stimate domnule George Arion,

Mărturisesc că citesc destul de rar revista dvs. (sunteți desigur conștient că, în ziua de azi, omul „de rând” o are tot și să calculeze foarte exact CE câmpără, și cum de regulă nu-ți p rmiți mai mult de unu' maximum două periodice...). Am avut însă norocul să câmpără, lată, Nr. 7, unde constat cu mare-mare bucurie... speranța pe hârtia a Ilucovinei, a județului Suceava, cel puțin...

Asta e primul element. Țin însă neapărat să remarc stăruințele, apăsate al jurnalistului „personel”, foarte sincer, mă și mir că poate „îmbrățișa” o gamă atât de largă de domenii — domenii care sunt notorii pentru noi, suceveni, dar uite că e vorba de un ziarist profesionist să le aducă la lumină... Or, dacă s-a documentat până într-atât încât să ceară sfatul analizat al specialiștilor (vezi proprietatea stăruinței din articolul dedicat viltoarei extende), et, eu ați mai B PAVA lui! Cred, dacă m' pr-miteți să mă bag, că aproximativ acesta ar trebui să devină „look”-ul general al revistei: incisiv, „dezințat”, de imaginații și restaurație, apropiat și de țărani, ca și de intelectuali și (probabil MAI ALES) de muncitori... Eu bună-dară, intenționez să decupez articolele și să le trimt unei familii din Udești, altul poate unei familii din alt sat. Pentru asta va trebui firește să mri cum-dă mcar un exemplar! Ved și? Puțin (mai mult) neru, unul-două adevăruri care nu privesc Sri-Lanka și... gata abonamentul! Iar dacă rudele mele de la țară ar fi citit mri de mult ce trebuie... însă s-au îngrijit to-varășii să le ajungă NUMAI „Adevărul”, „Azi”, mai apoi NUMAI „România Mare”... Va fi deci mai greu, cu oameni care, și'i prea bine, au fost calculat-implași să-l renreie pe Ceaușescu...

O critică: unele glume sunt fie j-nent de slabe, fie jenante de... jenante; cele din pag. 19 sunt nici comice, nici a la Calabeneu, nimic! Dar eu vă doresc să merpeți tot mai bine, pentru că mâine îmi pun poștagul să mă aboneze... Mult, mult succes!

Ing. Butnariu Radu-Iacint

Vă mulțumim pentru aprecierile dv. ca și pentru observațiile de care vom ține cu siguranță seama, deoarece cîntorul nostru e stăpînul nostru. Vă mai așteptăm cu vești.

8 Martie —

Ziua internațională a femeii — nu este sărbătoare comunistă

● Centrul de informare al ONU pentru România ne-a trimis un comunicat, din care spicuiem:

Ziua de 8 Martie este sărbătorită de către ONU și de către multe țări membre ale Organizației ca Zi Internațională a Femeii.

Din anul 1909, când a fost sărbătorită în SUA prima zi națională a femeilor, aniversările au reprezentat prilejuri pentru activități în vederea realizării egalității în drepturi, justiției, păcii și dezvoltării.

În anul 1977, Adunarea Generală a ONU a adoptat rezoluția 32/142, prin care a recomandat guvernelor statelor

membre să desemneze o zi ca Zi a Femeii. În majoritatea statelor lumii, această Zi este sărbătorită la data de 8 Martie.

În anul 1995, va avea loc la Beijing (4-15 septembrie) cea de-a patra Conferință mondială asupra situației femeii. Scopul principal al Conferinței este de a da un nou impuls realizării unor drepturi egale între bărbați și femei și a pune în valoare uriașul potențial al populației feminine în toate domeniile de activitate.

15 martie — Ziua Mondială a Drepturilor Consumatorului

Luna martie marchează un eveniment însemnat pentru consumatori și anume ZIUA MONDIALĂ A DREPTURILOR CONSUMATORULUI care se sărbătorește, în fiecare an, pe 15 martie. În acea zi a anului 1962, președintele John Kennedy a recunoscut drepturile consumatorilor. După mai bine de 20 ani, rezoluția Adunării Generale ONU nr. 39/248 din 1985 oficializează un set de principii directoare — drepturi fundamentale — menite să asigure guvernelor cadrul pentru elaborarea propriei politici în acest domeniu.

Va încerca Sophia Loren o carieră politică?

Noul Farid popular din Italia îi cere actriței Sophia Loren să candideze pentru un loc în senat din partea orașului ei natal, Neapole, și, dacă ea va accepta, opoziția va fi propriu ei neapole, care candidează pe lista fascistă. (D.D.)

Și la Hollywood pot exista căsătorii fericite

Rupându-se de tradiția Hollywood-ului, John Forsythe, din filmul DYNASTY, și soția sa Julie Warren sărbătoresc 50 de ani de căsnicie fericită împreună.

Prietenii spun că este cel mai lung mariaj din Hollywood, chiar din întreaga Californie. Julie, de asemenea actriță, a dedicat familiei ei tot timpul și energia și i-a fost lui John un suport moral în cariera sa.

Ei s-au căsătorit în 1947, dragostea și încrederea fiind secretul fericirii lor. John era un singuratic, iar Julie i-a făcut să-și schimbe părerea și au mers împreună ani în tir în aceeași direcție, în viață și carieră.

Întrebat cum de arată așa de bine la 73 de ani, el spune că este vorba de o disciplină personală, dar în același timp caută să se bucure la maximum de viață.

Nunta lor de aur va însemna câteva zile petrecute pe Coasta de Azur, în Franța — regiunea lor preferată. (D.D.)

Pistoalele nu omoară, dar bagajele de mână o pot face!

Larry Hagman lua masa în Dallas, când o doamnă mai în vârstă se târa către el și — POC! — îl lovește în cap cu o sacosă atât de tare, încât îl dă jos de pe scaun! Femeia, care încerca să-i atragă atenția pentru un autograf și spune jenată: „Scuzați! Am uitat că aveam pistolul în pungă”. Hagman a semnat repede autograful, iar mai târziu i-a spus unui prieten: „N-am vrut să mă cert cu acea doamnă!” (D.D.)

Tom Cruise de la sex la vampir

Născut la Syracuse, în statul New York, la 3 iulie 1961, Tom Cruise și-a făcut faimă interpretând rolul curajosului aviator din Top Gun. Rolurile interpretate de la începutul carierei de acum zece ani și până curând l-au transformat în sex symbol. Tom Cruise a acceptat rolul principal în filmul lui Neil Jordan Interviu cu vampirul. În acest film, el se transformă într-un prinț al nopții, un mon-

Patru din zece new-york-ezi sunt, anual, victime ale unui delict!

În ultimele 12 luni, circa 42 la sută dintre locuitorii orașului New York au fost victime ale unui delict, anunță un sondaj al Institutului „Gallup”, publicat în cotidianul „New York Newsday”.

stru vechi de secole care face anti-teză clară cu imaginea de sex symbol.

Un deputat astrolog

Domnul ZSIGMOND LASZLO este unul dintre cei mai tineri parlamentari din România. Dânsul are numai 25 de ani și este deputat al UDMR.

După cum ne-a declarat, are o pasiune ieșită din comun: astrologia. Încercând să se documenteze în acest vast domeniu, a adunat acasă, în Covasna, o adevărată bibliotecă de specialitate care cuprinde cărți maghiare publicate la începutul secolului, dar și tratate în engleză și română. Una din nemulțumirile sale este că nu prea are în „Cameră” colegi cu care să discute despre pasturile sale esoterice.

Potrivit sondajului, realizat în rândurile a 1113 persoane, două treimi dintre cei anchetați consideră că delinvența este cel mai grav fenomen care afectează societatea americană.

Într-un sondaj similar, efectuat însă în 1989, numai 40 la sută dintre cei intervievați au declarat că au fost victime cel puțin o dată de atacurile înarmate. (M.P.)

Cine fură, i se taie o mână

Unui individ din Arabia Saudită i-a fost recent tăiată mâna dreaptă, ca pedeapsă pentru multiplele spargerii de case pe care le făcuse. Aceasta este pedeapsa prevăzută de legea islamică, riguros respectată în această țară.

Dacă noi, românii, am avea o asemenea lege, s-ar putea să devenim o țară de ciungi.

ITALIA —

Rafael recuperat

Politia Italiană a anunțat că a fost recuperată una din marile „capodopere pierdute” ale lumii — o pictură de secol 16 atribuită lui Rafael. Pictura a fost găsită într-un seif al unei bănci milaneze după ce poliștii s-au dat drept milionari, cumpărători de artă. Madonna cu pruncul și mielul, lucrare din 1508, lipsește din Italia de mai bine de un veac. Recuperarea ei a fost cel mai mare succes al autorităților italiene care se luptă pentru a păstra intact patrimoniul artistic național. Nu a fost dezvăluit numele persoanei care a deținut lucrarea în Elveția și nici mijloacele prin care poliția a determinat sosirea ei în țară, dar se știe că poliștii deghizați au oferit 40 miliarde lire (24 milioane de dolari), pentru așa-zisa achiziționare a acesteia. Carabinierii din Vincenza au cerut de asemenea procuraturii să pună sub acuzare de trafic și contrafacere doi italieni și doi străini. Alături de pictură au fost găsite și certificatele ei de autentificare, unul dintre ele datat din 1926 și semnat de Oskar Fischel, un mare expert german în arta Renașterii.

Copii din mame aurolace

Femeile însărcinate care își provoacă senzații de extaz mirosind diverse substanțe, cum ar fi solventii de vopsea, aracetul sau aurolace, înfruntă aceleași riscuri de a naște un copil anormal ca și mamele alcoolice, au anunțat cercetătorii americani. Copii născuți expuși la toluen, un component comun al articolelor de vopselărie, pot suferi aceleași deficiențe ca cei născuți cu sindrom alcoolic fetal, precizează studiul efectuat la Universitatea din Colorado. Ele pot fi: dezvoltare lentă, hiperactivitate, microcefalie, ochi mici, degete scurte și tonus muscular slab. Studiul a apărut în revista lunară Pediatrics.

Doar cerneală neagră în Irlanda

Dacă vreți să înregistrați o companie în Irlanda trebuie neapărat să scrii cererea cu cerneală neagră — cea roșie nu merge, anunță REUTER. Ruairi Quinn, ministru al economiei, a explicat în fața Parlamentului că biroul de înregistrare

a primit echipament de scanare nou, care nu funcționează decât cu documente scrise cu negru. El a respins ca „frivole peste poartă” unele remarci ale Democraților Progresivi din opoziție, care calificaseră măsura ca pe o „formă de birocrație dusă la dementă”.

O păpușă fără seamăn

O păpușă nemțească de porțelan a fost vândută cu prețul record de 188.500 lire sterline (277.900 dolari) unui colecționar privat din Germania, a anunțat casa de licitații Sotheby's din Londra. Păpușa, produsă de firma germană Kammer și Reinhardt în 1909, se pare că ar fi făcută dintr-o compoziție experimentală, care a fost apoi distrusă și nu a fost niciodată utilizată în producție. Ea poartă o rochie albă de bumbac, chilotei și pălărie de pai, și are urechile găurite. Sotheby's afirmă că ea a fost adjudecată de o persoană anonimă.

Sexul

noscu

cel de toate zilele

La Nairobi, în Kenya, bețivii primesc, o dată cu halba de bere, și un prezervativ!

Pentru a preveni infectarea cu virusul HIV care provoacă mult temuta boală SIDA, un cărciumar din Nairobi (Kenya), a avut ideea de a lăsa în halbele de bere ale bețivilor care îi erau clienți și câte un prezervativ. Din nefericire pentru el, experimentul nu a beneficiat de rezultatul scontat, în sensul că aceștia nu au înțeles importanța utilizării prezervativului, și au preferat să cumpere bere la sticlă, în locul tradiționalei halbe.

În Kenya, numărul de persoane seropozitive este foarte ridicat, creșterea acestuia fiind accelerată și din cauza necunoașterii regulilor elementare de prevenire a infectării cu virusul HIV.

Americani și sexul

Pentru cei care își închipuie că sexul se termină o dată cu căsătoria, un studiu realizat în Statele Unite arată că americanii consideră că amorul în casă este cel mai multumitor.

Concret, circa 59 la sută dintre bărbați și 61 la sută dintre femei consideră că relațiile sexuale în cadrul căsătoriei sunt cele mai satisfăcătoare.

Circa 52 la sută dintre bărbați și 34 la sută dintre femei sunt de părere că satisfacția sexuală a partenerului lor este mai importantă decât cea proprie, iar un sfert dintre tinerii între 18 și 26 de ani și-au început viața sexuală înainte de a implini vârsta de 14 ani.

Numai 21 la sută dintre bărbați și 24 la sută dintre femei preferă să aibă un amant. De asemenea, în medie, 30 la sută dintre cei anchetați au recunoscut că și-au înșelat soțul sau soția, cel puțin o dată în viață.

Chiloți cu prezervativ

Jane Hunnicutt, o inventatoare și croitoreasă din California, a declarat că a primit patentul pentru un nou tip de prezervativ feminin, care se atașează la lenjeria special fabricată. Chiloții cu pricina au un bazon care poate fi înlocuit și de care se ancorează produsul cu latex, ce urmează a fi introdus în vagin în cazul unui act sexual. Ea a afirmat că produsul a fost numit provizoriu „Chiloți Procon”, o combinație între cuvintele profilactic și „contraceptiv”. Vor fi produse în curând câteva modele, pe care Hunnicutt le va prezenta firmelor cu care a intrat deja în contact.

Preamărirea

prezervativului

Grupul Dee Lite (Dmitry, Towa Towa și voluptoasă Lady Kier) a lansat un nou disc, „Infinity Within”, prin care sunt preamărite virtuțile prezervativului și dreptul la vot. Incasările au fost donate societății ecologice „Greenpeace”.

Ce trebuie să facă Lady Di înainte de a-și lua alt bărbat

Faimoasa terapeută, specialistă în sexologie, dr. Ruth Westheimer, o avertizează pe prințesa Diana, că nu va reuși să-și găsească „Prințul Fermeșor” până ce nu va uita toate supărările provocate de relația de dragoste, dezastruoasă, cu Charles. Dr. Ruth, cunoscută de milioane de oameni din emisiunile TV, spune:

Lady Di nu trebuie să-și ia supărările în pal. Este o vorbă înțeleaptă, care spune că atunci când o văduvă se mărită cu un văduv, sunt patru minți în pat. Este așa de rău că mariajul ei nu a mers, nu a avut calea pe care ea și-a dorit-o și aceasta a fost o tristă experiență, dar ea ar trebui să privească totul pozitiv. Ea este sănătoasă, este drăguță și are doi copii minunați care o iubesc.

Privitor la recenta retragere, Prințesa este sfătuită să nu devină o femeie izolată: să meargă înapoi la muncă:

„Cred că a fost o greșală retragerea din activitatea sa” — spune dr. Ruth, ea are nevoie să fie tot timpul ocupată și să găsească o muncă interesantă! Înțeleg dorința ei

Dr. Ruth

de a leși de sub privirile lumii, dar ar putea găsi un fel de muncă, asupra căreia să se concentreze,

poate ceva într-un spital, unde ar putea întâlni un doctor dragut și poate am avea un sfârșit fericit”.

Dr. Ruth consideră că statutul ei regal o împiedică să caute dragostea.

„Aceasta nu este o cale de a întâlni un om bun — spune ea. Acolo este plin de oameni ambițioși, gata să-și atare ca pe o pradă. Și dacă Diana înfrânge un tip deosebit, dragut, o sfătuiască să pună mâna pe el — chiar dacă ea nu este încă gata să o rupă cu trecutul. Dacă Diana găsește astfel un special și încă mai vrea să fie o Prințesă, nu este necesar ca ea să renunțe la tot și să se recăsătorească” — spune psihologul.

Sindromul LORENA BOBBITT

Și în Israel, o nevastă geloasă tratează penisul soțului ei

Liderul Organizației Masculine din SUA, dr. Sidney Siler, avertizează opinia publică americană asupra faptului că achitarea imprințatei Lorena Bobbitt, în scandalosul proces al penisului tăiat, poate să ia o turnură absolut neplăcută! Iar femeile americane (și nu numai) să încerce să-și limiteze pe năbădăloasa Lorena. Publicul din România a putut urmări transmisiile directe a procesului prin canalul de televiziune CNN.

Dar iată că sindromul Bobbitt contaminează și femeile de pe alte meridiane. O dovedește și cazul israelitei Razei S. Ne folosim de o relatare apărută într-un ziar de limbă română din această țară.

Razei S. este o evreică frumoasă, roșcovană, planturoasă, ce locuiește într-un cartier de la periferia Tel-Aviv-ului. În fiecare week-end bărbăteșul ei, Itic S. își petrecea, chipurile, vremea la pescuit. E drept, soțul aducea de fiecare dată proba pasiunii sale sub forma celor 4-5 kg de pește din cel mai bun. Dar într-o bună zi, Razei se întâlnește cu șeful magazinului de pește din apropierea locuinței lor. Nu mică i-a fost surpriza aflând că, săptămână de săptămână, bărbatul ei cumpără de aici pește oceanic! Buzuala începe să încoțeașcă în capul Razei. Cade la învoială cu vânzătorul ca acesta, contra unei sume de bani, să însemne peștele cumpărat de soțul infidel. Soțul cade în capcană și Razei își pregătește răzbunarea. Într-o seară de vin toarnă somnifer. Omul adoarme buștean. Apoi, nevasta, la un fir de nylon și leagă organul genital al soțului. Celălalt capăt al firului îl prinde de degetul mare de la piciorul stâng. Apoi începe să-și gâdile bărbatul în talia cu o pană de găscă. Bărbatul sare din somn ca ars cu gaz. Vă imaginați ce a urmat?

Răcnete de durere și intervenția de urgență în spital. Într-o stare foarte gravă, întrucât capătul mădușurii sârsease cât colo, iar hemoragia era abundentă. În cazul de față, instanța a fost deosebit de drastică și a condamnat-o la câțiva ani buni de închisoare pe roșcovana încașă, pentru vătămare deosebit de gravă! La proces, spun ziaristii, Razei afiga un zâmbet de satisfacție, pentru că a pedepsit astfel infidelitatea bărbatului, printr-o metodă inedită, care, sigur, ea și în cazul Lorenei W. Bobbitt, va face înconjurul lumii.

DORIN SALAJAN ■

Pat antiseismic

După coșmarul tavanelor prăbușite și a mobilei făcute tândări în mijlocul camerei, californienii au început să acorde un interes crescând măsurilor de protecție în timpul somnului. Două magazine de mobilă din zona Los Angeles au cunoscut o adevărată înflorire a comerțului după cutremurul din 17 ianuarie care i-a lăsat pe mulți fără case și fără interioare. Ceea ce s-a vândut cel mai mult și mai bine a fost „patul antiseismic”, ce constă din-

tr-o structură de oțel dur și curvaturi care să îl apere pe proprietarul de obiectele în cadere — firește, la un preț pe măsura construcției.

Televizorul din pahar

Compania japoneză Casio a lansat un televizor color de mărimea și forma unei cutii de bere, care să poată fi plasat în raftul de băuturi al mașinii. Pe numele său, Casio TV-350, sau Can Tele, aparatul are un ecran pe bază de cristale lichide de 5 cm, cu o imagine de o claritate excepțională. În primul an se vor realiza 100.000 de astfel de televiziuni, la prețul de 20.000 yeni (185 \$) bucata.

Japonezii și media lor de viață

În anul 2025, japonezii vor fi membrii celei mai în vârstă societăți din lumea industrială, 28,5 la sută din întreaga populație având o etate superioară celei de 65 de ani.

Pe locul al doilea într-un asemenea clasament înedii se numără germanii cu doar 23 la sută din populație depășind vârsta de 65 de ani, urmași de americani, cu 20 la sută, și, respectiv, britanicii, cu 10 la sută.

De asemenea, japonezii conduc și în ceea ce privește speranța lor de viață, care se ridică la 82 de ani pentru femei și 78 de ani pentru bărbați (M.P.).

„Între TAKE THAT și noi nu e nici o legătură!”

Sunt patru la număr și au un „look”, fără să fie, de rap-
peel-siloul „bad guys”. Al unuia lor, Walthamstow, a revolu-
ționat Anella și riscă să în-ă ablași pe n mai peste tot cel
puțin cu single-ul II - All Right. Despre acest album și despre
altce s-au fâsat întrebări și chiar au răspuns.

7 EXTRA: Dacă se poate,
un cântec despre originea
East 17?

EAST 17: Am studiat toți
patru la aceeași școală situa-
tă în Walthamstow, East 17.
Locuim în cartierul londonez
cu același nume și fiindcă tot
ne căutam un nume, am de-
cis să ne hotărâm chiar așa.

— Faceți muzică pentru
distracție sau pentru a trans-
mite un anumit mesaj?

— Nu avem pretenția să
dăm lecții, însă suntem con-
vinși că trăim o epocă abso-
lut unică în istoria umanității.
Următorii zece ani se anunță
a fi foarte interesanți din
multe puncte de vedere. În
noi sperăm să fim reflecta-
rea acestei epoci. Chiar dacă
unii nu ne acordă credit și
vor râde de pretențiile noastre,
avem și vom avea încă
multe lucruri de spus.

— Unii specialiști definesc
„Walthamstow”, al unuia vo-
stru, ca un colac de zahvar
într-un ocean de milerie.
Aveți comentarii?

— Suntem în totalitate de
acord cu această afirmație.

— Se spune că unul din voi
ar fi mărturisit că v-ați pier-
dut toți feciorii înainte de
vârsta de 16 ani. E adevărat?

Anthony: E adevărat pen-
tru ceilalți trei în afară de
mine, eu sunt încă pur! Nu
mi-am oferit niciodată trupul
unei fete!

(Răspunsul fiind însoțit de
haritate generală, sinceritatea
lui poate fi pusă la îndoială).

— În Anglia unde ați dat
lovitura, presa vă provoacă
comparându-vă cu grupuri
stil Take That. Cum reacțio-
nați?

— Nu ne facem deloc pro-
bleme. Suntem și noi o tru-
pă de tineri care fac muzică,
nu suntem singurii, se vor
mai forma și altele, însă ceea
ce facem noi e cu totul dife-
rit. Nu avem nimic comun cu
Take That, deși probabil că
nici un grup nu va accepta
niciodată asemănarea cu un
altul. Noi zicem că suntem
unul.

— Și acum să intrăm puțin în
detalii și să devenim indis-
creti.

ANTHONY MORTIMER —
creierul trupei; el scrie tot,
cântă la clape, dansează, el e

voca principală care tulbură
fetele.

— Care sunt cei mai buni
prietenii ai tăi?

— Mama și tata.

— Ce crezi despre Ma-
donna?

— O găsesse sexy, dar nu e
pe nici unul de mine. Nu i-am
citat cartea. Nu cred că am
ceva de învățat din ea.

— Folosești cuvinte tari
față de părinții tăi?

— Nu, pentru că îi respect.
Dar în revansă, ei le folosesc
din plin. Sunt irlandezi, și ir-
landezilor le place exprimarea
prețioasă.

— Care este componentul
tău preferat din Take That?

— Gary și Jason sunt cei
mai interesanți. Au un aer
puțin misterios. Robbie a fost
întotdeauna foarte de treabă
cu mine. Micuțul Mark e de
asemenea foarte amabil. O
dată s-a întâmplat să ne aflăm
în același hotel și am jucat
billiard împreună.

— Ai poza gol pentru o re-
vizită?

— Oh, da, fără nici o îndo-
ielă! Mi-ar plăcea la nebu-
nie, nu sunt deloc timid. Mai
ales dacă aș și primi bani
mulți. Mulți, mulți de tot, un
cuc eu zero și cât cuprinde.
De fapt cred că aș poza și
gratis de plăcere!

— Îți utilizezi celebritatea
pentru a cuceri?

— Nu pot să răspund în a-
ceastă întrebare, nu vreau să
mă omoare prietena mea. Mi
se mai întâmplă. Nu sunt de-
cât un biet bărbat, Dumne-
zeule!

— Ești sportiv?

— Faceam exerciții pentru
muscatură, cu John, când
eram mai tânăr. Aveam pe
atunci un complex de infe-
rioritate față de tipii solizi
din cartierul nostru.

JOHN HENDY — cântă la
bas, cu vocea și cu... marea
lui slăbiciune canină, un câ-
tel care a devenit chiar em-
blema grupului și figurează
pe coperta albumului Waltham-
stow.

— Care e cel mai bun prie-
ten al tău?

— N-am numai unul. Am
3 foarte buni prieteni: Tony
(vocalul) și încă doi în afara
grupului, Keith și Andrew.

— Folosești cuvinte tari în

fața mamei tale?

— Când eram mai mic nu,
I-am respectat întotdeauna
mult pe mama și pe tata. Am
început să mă dau „mare” pe
la 16 ani. Și m-a venit așa,
fără să-mi impun!

— Ai poza gol pentru o re-
vizită?

— Nu, nici chiar pentru o
sumă importantă de bani. (Se
gândește puțin). Nu, sau n-aș
face-o. Bani n-au nici o im-
portanță pentru mine. N-
as poza pentru simplul fapt că
nu vreau să mă arăt nud.

— Ești de părere că trebuia
să fii un exemplu bun pentru
fanii tăi?

— Da, mi-ar plăcea să dau
un exemplu pozitiv. Însă în
cadrul grupului nu sunt re-
marcat prea mult, sunt cel
mai discret.

— Te folosești de notorietate
pentru a cuceri fetele?

— Nu, n-am nevoie de asta!
Oricum nu mă consider un
cuceritor. Mai ales de când
cu SIDA, trebuie să fii foarte
atenț. Nu mă rulez cu ori-
cine.

— Ești sportiv?

— Am lucrat într-un club
de gimnastică în Walthams-
tow cu Tony și făceam body-
building cu un fost „Mister
Olympia”. Pe urmă am con-
tinuat să-mi întrec în condiția
fizică lucrând ca zidar.

TERRY COLDIVELL — po-
recit „Happy” pentru că e
un gigolo. Îi place să danseze,
rapp-ul, futele cu picioare de-
licate și urâște profund tre-
zitul dimineața devreme.

— Ce părere ai despre Ma-
donna?

— E un superstar și acest
statut îi permite să facă ce
vrea. I-am cumpărat cartea
ca s-o văd dezbrăcată.

— Ai suferit vreodată to-
godnică vreunui prieten?

— Da, o dată când aveam
14 ani. (Tăcere 20 de secun-
de). Oricum, se pletisise de
el. L-a abandonat și imediat
după aceea a început să iasă
cu mine.

— Ai poza gol pentru o re-
vizită?

— Nu, n-aș putea. Numai
prietenii mei au dreptul să
mă vadă în pielea goală.

— Încerci să fii un exemplu
bun pentru fanii tăi?

— Întotdeauna spun ade-
vărul. Nu sunt ca acele pop-
staruri care pretind că nu fu-
mează când toată lumea știe
că pufăie zdravăn. Nu-mi
plăce să mint. Fumez, deci

spun asta. Cred că am răs-
puns la întrebare.

— Utilizezi celebritatea ca
să cucerești?

— Nu, nu, nu e stilul meu.
Nu sunt genul care să intre
într-o librărie ca să arate
oamenilor fotografia lui în-
tr-o revistă. Și de fapt în a-
cest moment am o prietenă.

— Ești sportiv?

— Am făcut mult rugby
când eram în colegiu, de
urmă chiar în echipa din
Walthamstow.

BRIAN HARVEY — cântă
și dansează dar mai ales e
considerat „marele” grupului.

— Care sunt cei mai buni
prietenii ai tăi?

— Cel mai bun prieten este
Dumnezeu. El este cel mai
bun prieten al acestei lumi.
Și pe urmă, bineînțeles, cei-
lalți membri din East 17.

— Ce crezi despre Ma-
donna?

— Cred că a mers puțin
prea departe. Însă pot spune
că are mult curaj. Nu i-am
cumpărat cartea, dar mi-ar
plăcea să-mi arunc ochii
peste ea.

— Faci pe importantul în
fața mamei tale?

— Da, dar nu prea mă ia în
serios și nici nu-mi repro-
sează acest lucru. Mă lasă să
mă cred bărbat.

— Care e componentul tău
preferat din Take That?

— Îmi plac toți. Prefera-
tul cred că e Jason. Dar toți
sunt cu picioarele pe pământ.
Suntem cu toții în aceeași
„oală”!

— Ai poza gol pentru o re-
vizită?

— Nu, niciodată. Nici o
sumă de bani oricât de mare
nu m-ar putea determina s-o
fac. Îi las plăcerea asta lui
Tony...

— Îți utilizezi celebritatea
pentru a cuceri?

— Nu, nu, nu. Nu sunt ge-
nul care să spună unei fete:
„Bună, sunt Brian de la East
17, n-ai vrea să te culci cu
mine?” Nu zic că nu mi-ar
merge, ar fi cu siguranță fete
care s-ar simți flătăte. Dar
eu caut o relație stabilă.

— Ești sportiv?

— Nu, prefer să mă odih-
nesc în pat!

Să nu ziceți că n-ați făcut
cunoștință cu EAST 17!

Topuri — Radio Contact

TOP 50 — EDIȚIA 9

1. B. ADAMS, ROD STEWART, STING — All For Love
2. EAST 17 — It's All Right
3. TAKE THAT — Babe

TOP SLOW & BLUES — EDIȚIA 9

1. HEART — Alone
2. JOE COOKER — You Can Leave Your Hat On
3. U2 — With Or Without You

TOP MATINAL — TOP 5 — EDIȚIA 10

1. MELODIE MC — Dum Da Dum
2. SELECTER — On My Radio
3. SWEET — Balroom Blitz

București 96,1 FM
Ploiești 92,8 FM
Iasi 92,0 FM

Din München, pentru revista FLACĂRA, dl Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa Liberă”

SAMSUNG ȘI GIULEȘTIUL

Relevarea Diviziei Naționale de fotbal a însemnat și un nou pas spre profesionalism, făcut acum câteva zile de conducătorii clubului Rapid București împreună cu reprezentanța concernului sud-coreean Samsung în România, al cărei șef este domnul George Copos. Simbioza dintre sport și economie (sau invers dacă doriți) s-a materializat printr-o societate pe acțiuni cu o majoritate de 51 la sută pentru Samsung și înseamnă în fond o legătură normală în Occident unde asemenea „cupluri” s-au creat în interese reciproce, pe de o parte realizându-se existența clubului de fotbal, iar pe de altă parte, sponsorizarea aducând investitorilor o imagine pozitivă în domeniul social și financiar plus reclama pentru produsele respective. „Mariajul” Rapid - Samsung apare pe locul doi în clasamentul adevărat al profesionalismului din fotbalul românesc, lideri fiind cei din Parc-ul cu platani, și mă refer la societatea Progresul SA, care este o organizație tot cu acțiuni, patronată de mai multe bănci din Capitală.

La München, Bayern colaborează cu concernul Opel producător de automobile; la Milano, celebrul Inter este partenerul cunoscutei case de modă Fiorucci; în Japonia, cele 12 cluburi profesionale ale primei ligi aparțin de asemenea unor mari concerne, și așa se întâmplă prin Spania, Austria, Belgia, Olanda etc., astfel că exemplele date vin să contureze cât se poate de clar

„importul” de idei efectuat în Grant sau pe str. Dr. Stăncovici, unde bate un vânt dinspre „vest”. În fine, asistăm la alinierea occidentală a unor unități fotbalistice bine conduse, în cazul nostru de Mircea Pascu, respectiv Cornel Dinu, și la fel de bine stăruite de experți din culise, ceea ce se traduce în viață prin continuitatea activității sportive, la care se adaugă o sprijinire a fondurilor. Trebuie să ne fie clar de acum încolo că nimeni nu aruncă în dreapta și în stânga cu banii, circa 350.000 de mărci l-a „costat” pe domnul Copos „hobbyul” cu Rapidul, care „a dat” fără discuție, dar va și „cere” în schimb performanță. Acest aspect de bază generează profesionalismul din orice sport, cadrul înțeles altfel la noi prin faptul că o parte din afluxul fotbalistic este de părere că numai așa se pot lua banii, deci oficial și cu licența respectivă, fără a se ține cont că lei sau dolarii trebuie de la început procurați. Fie prin investiții, fie prin sponsorizări menite să optimizeze randamentul clubului la orice nivel, astfel că abia atunci se vor acorda premiile și salariile după ce echipa a câștigat. Victoria trebuie să fie pe toate planurile, deci sportiv, financiar, publicitar, așadar o acțiune conjugată ce se finalizează prin asigurarea existenței societății, capabilă să-și plătească salarii, după încașări bineînțelese.

Din păcate, sistemul descris dar și preluat de Rapid și Progresul rămâne

Vor deveni Rodin Voinea și Jean Vlăduțu un cuplu ca odinioară Niki Dumitriu - Puiu Ionescu?

un caz singular, poate doar la Sibiu „interștii” să se apropie de această idee, în rest asistăm la un cadru cunoscut înainte de 1989 când jucătorii își cer mai înainte de toate „drepturile”. Așa au priceput ei profesionalismul prin faptul că acum nu se mai ascund atunci când se acordă primele și salariile, totul fiind oficial în a primi și nu și în a da. Cred că au uitat prima fază când banii trebuie „muncii” fără discuție, iar dacă relația dintre producție și calitate nu este egală, atunci conducătorul clubului nu va schimba „drepturile” respective. Tocmai acest sistem a devenit viabil în Giulești și str. Dr. Stăncovici, unde deciziile cu privire la problemele de maximă importanță sunt luate în comun de cei ce au fost aleși în consiliile de administrație. Așadar, un alt element importat din țările cu fotbal dezvoltat, având în vedere că și azi numeroși președinți de club din Divizia Națională, ca să nu mai amintesc din echipele inferioare, „taie și spânzură” după bunul lor plac. Poate și de aceea sponsorii nu se îngrămădesc spre

unitățile fotbalistice respective, deoarece lipsește garanția morală a șefilor de cluburi, obișnuiți încă să lucreze după sistemul vechi, în cadrul căruia se poate aranja chiar și controlul financiar. Și bineînțeles alte chestiuni.

Camările oferite de Rapid și Progresul determină o mișcare spre implementarea la dimensiuni naționale a fotbalului profesionist în România, „blatul general” descris excelent acum câțiva ani de colegul meu Ion Cupen pare să dispară iar acele forțe nevăzute din culise, „cooperativele” bazate pe vechile „tovărășii” sunt sortite eșecului sau chiar falimentului, întrucât vor exista și alte formații cu președinți-manageri ce vor adera la noul sistem. Doar așa se va „curăța” din mers „mașina” Diviziei Naționale și sigur că pe parcurs se vor schimba și anumite „piese” actualmente destul de grele, fenomen ce va aduce într-o perioadă cât se poate de apropiată, o selecție naturală și la nivelul șefilor de cluburi ale căror calități vor fi talentul managerial și partea morală.

De ce le-o fi frică?

Auzim, de la oameni de bine, informații brici, că onor conducerea Federației române de fotbal, în pâr, și-a petrecut vremea din urmă făcând minuoase controale medicale. La sânge (la urină, ochi și urechi etc.). Ce i-o fi apucat, vor să se pensioneze pe caz de boală, simt așa, o oboseală, după stătea drumuri transoceanice, i-a epuizat efortul de a sărbători zilnic calificarea la campionatul mondial? Aș, nici gând. Aceleași surse ne-au dezvăluit și secretul. Dragii de federați au făcut cereri de port-armă

și-i mușai să meargă la doctor pentru a obține dreptul de a folosi nagane și alte beretta. Acum se pune întrebarea: ce vor face cu revolverele? Se vor apăra sau vor ataca? Sau le-o fi frică de cineva? N-am zice, câte n-a scris presa (ala destabilizatoare, e drept) despre afacerile lor necurate și nu s-a întâmpiat nimic, nici măcar un control acolo, de ochii lumii. Doar când au fost la Versoix i-a certat Cotroceniul, via Ministerul Tineretului și Sportului. Da' nu prea tare nici atunci. Nu că n-ar fi fost supărarea mare, ci pentru că și-or fi dat și certăreții seama că i-a cam luat mâna pe dinainte.

Revoluționari cu mânuși

Ați aflat și dumneavoastră, ca toți românii, de inflanțarea unei noi Ligi de box profesionist, denumită „Ringul”, care are ca principal aprijitor Asociația revoluționarilor. Ați aflat, ce-i drept,

dar n-ați prea priceput cum vine de se leagă, mai ales că știți că există deja o Ligă profesionistă, veche de vreo patru ani, iar boxerii doar vreo cinci-case. Păi, să vă explicăm noi. Mai întâi, vă aducem aminte că a mai fost o încercare a federației de box (amator) de a pune mâna pe boxul profesionist, formând o așa-zisă comisie. N-a ținut, că nu era în statut. Apoi, a fost ales ca președinte de onoare al Federației române de box (amator) dl. Dan Iosif, revoluționar de frunte. V-ați duminț? În ce ne privește, așteptăm clipa minunată când fiecare boxer profesionist român va avea liga lui, că nici n-ar fi multe. Ar fi totuși o mică problemă: Unilex europeană a boxului profesionist (EBU), singura care dă licențe internaționale, nu recunoaște decât o organizație dintr-o țară. Ceea ce a și făcut: a recunoscut-o pe a veche!

J.O. '98: au început contestațiile

Nici nu s-au stins bine ecourile Jocurilor Olimpice de iarnă de la Lillehammer, ecouri extrem de favorabile, că, deloc impresionanți, locuitorii viitoare gazde a Olimpiadei albe, orașul japonez Nagano, au și început acțiunile de protest față de organizarea aici a întrecerilor din 1998. Principalele acuzații vizează cheltuielile socotite exorbitante, afectarea gravă a mediului înconjurător, precum și avantajarea în mod exclusiv a antreprenorilor de construcții în defavoarea contribuabililor, care vor trebui, după cum se spune, să plătească 15-20 de ani pentru cineasta de a fi gazde. Deși succesul fără precedent din Norvegia, inclusiv financiar, ar face pe toată lumea sceptică, argumentele celor din Nagano se susțin.

În fapt, Nagano, un oraș cu 340.000 de locuitori, situat în centrul insulei Honshu, cea mai mare din Arhipelagul Nipon, n-are infrastructura necesară pentru Jocuri, dintre cele 20 de baze pentru competițiile olimpice, 12 trebuind să fie construite din temelii. Sunt prevăzute și alte investiții, între care un hotel de lux, de 17 etaje, o autostradă și o cale ferată pentru trenuri rapide, de 300 km, între Tokyo și Nagano. În toate, sustin, cu probe, contestatarii, este interesat omul de afaceri Yoshiuchi Tsutsumi (care mai are un hotel la Nagano), nimeni altul decât fostul președinte al Comitetului Olimpic Japonez din perioada candidaturii orașului nipon la organizarea marilor competiții. În ce privește cheltuielile pentru Jocurile propriu-zise, acestea au ajuns deja la 135 miliarde de yen (circa 1,3 miliarde dolari) și se apreciază că vor depăși foarte curând 200 miliarde yen. Cheltuieli considerate nejustificate de vreme ce numai delegația prezintă la Lillehammer pentru a prelua drapelul olimpic a fost alcătuită din nu mai puțin de 420 de persoane!

Dealtfel, cei care nu văd cu ochi buni organizarea Jocurilor la Nagano nu s-au limitat la proteste, începând să acționeze concret. Astfel, un grup de 57 de cetățeni s-a adresat tribunalului pentru a obține rambursarea a 920 milioane yen (aproximativ 8,8 milioane dolari), bani publici cheltuiți pentru campania de promovare a candidaturii, iar un consilier municipal ecologist, Kaom Iwata, a acționat la rândul lui în justiție oficialitățile pentru a împiedica amintita construcție a căii ferate și autostrăzii.

TEODORA OPREA ■

BLATUL GENERAL

● Gâlceavă mare la Craiova după meciul remizat de Universitatea cu Inter din Sibiu. Acuză și de o parte și de alta venind când dinspre Bondrea, antrenorul, când dinspre Craioveanu, jucătorul. Și astfel s-a făcut că la Ploiești, în meciul de cupă al craiovenilor cu băieții magnatului Doru Sechelariu, n-au evoluat la craioveni Craioveanu și Călin. Craiovenii merg mai departe, cu „opoziția” după ei, că și ea e a lor.

● FC Argeș, cu o trupă mult superioară cătorva divizionare ce fumează „Naționale”, i-a spulberat în sfer-

turile Cupel și pe dinamoviștii geambașului Armean.

Așa e când să se alenească praful în Ștefan cel Mare, grupare ce mai are în vizor doar o amărățică de Cupa UEFA. Întrebarea e cum de stă Dinamo cocoșată pe treaptă a doua a ierarhiei campionatului în curs și prin ce jocuri oculte s-a ajuns ca un Grozavu, Mihail sau V. Moldovan să prindă chiar și acel lot cârpit ce s-a încropit pentru a ne reprezenta peste mări și țări, în Extremul Orient.

● Apropo de Sechelariu, omul de afaceri băcăuan e cam singurul în economia de plată din fotbalul românesc. În rest, pe la conducerea de cluburi de la noi, numai geambași formați la alte școli. Pardon, la altă școală, apasă pe hârtie.

● Dacă nici acum, după

ultimela dezbatere, pe deasupra și televizate, de pasarea cu microfon, Mircea Angelescu, președintele Ligii Cluburilor, și Bubu Solter, președintele Sindicatului fotbalistilor, nu vor cădea la pace, cu o sticlă de Johnny zăbărețul în față, atunci pactul înțeles și de Mircea Sandu nu se va mai înfăptui niciodată. Profesionalismul să trăiască! Mai ales că mulți anunță, și știu ei ce știu, un retur al blatului general. Nu-i o noutate!

● Răduțofu, nu știu cum se face, dar nu mai apare de multor în primul „11” al lui AC Milan. Și ne lăudăm continuu cu prestațiile din Serie B ale lui Sabău, scăpat de păcate, și ale lui Hagă, căruii hoții de buzunare din București i-au devalizat iluziile. Pe când acesta făcea reclama la... diverse.

Între cele două desene, în aparență identice, sunt 8 mici diferențe

Enigma din copertă

Citesc de curând într-un ziar oarecare, un articol în care cu o sarabandă de calambururi și jocuri de cuvinte, autorul articolului își exprimă considerația pentru un cunoscut scriitor. Gândesc că ar putea fi un enigmist și văzând semnătura, îmi amintesc de faptul că în urmă cu câțiva ani a publicat câteva aritmograme. Pentru limbajul care îl folosește, nu merită să-i spun numele, așa că am să-i spun mieu. Așadar, mieu belșug și se repede cu cornițele la scriitor. În articol plutește un iz puternic de

stană. Nu îi cred capabil de atâtă răutate și întreb: Cîte-m-inge mieu? L-as sfătui să asculte dimineața la radio cum un dîltas tîz al meu reușește admirabil să prezinte și lucruri bune și rele, în cuvinte curate și meșteșugit îmbinate. Dacă învață ceva, îl aștept cu plăcere să revină între enigmatiști. Dacă nu, poate să rămână să se gudură pe lângă onia care probabil îl mai alăptează încă. Deocamdată, mieului și nu numai lui, ofer o copertă literară, fără prezentarea cheilor de dezlegare. Dacă nu

o dezlegă, nu-l bai și aștept să-l văd sănatos.

DIONISIE GEORGESCU ■

Umor

FEMEIA, ETERNA POVESTE...

Camerista intră foarte palidă în camera tinerei sale stăpâne:

— Domnul... e întins, lesinat, în hol, cu o hârtie în mână.

— Ah! — strigă tânăra femeie. Mi-a venit nota de plată pentru rochia cea nouă!

După consultație, doctorul spune tinerei sale paciente:

— Ei bine, doamnă, vă dau o veste bună.

— Ați greșit, domnule doctor. Nu sunt doamnă ci domnișoară.

— O, în acest caz domnișoară, vă dau o veste proastă...

Tânără soție își întâmpină sotul nervoasă:

— Am fost insultată de mama ta!

— Da mama? Dar e la o

distanță de o sută de kilometri de aici.

— Știu, dar a venit o scrisoare de la ea pentru tine și am deschis-o.

— Și în ce constă insulta?

— În post scriptum ea spune: „Dragă Elena, nu uita să dai scrisoarea și lui George”.

Baudelaire spunea despre femei:

— Multe dintre ele se aseamănă cu Legiunea de onoare: nu le mai dorești fiindcă prea sunt văzute la pieptul bărbaților de toate solurile!

Anecdote

O soție discută desigur cu soțul său cu o prietenă:

— Este atât de înșelător! Nu-ți poți imagina cât de greu îl pot face să admită că eu are dreptate, când de fapt are.

O doamnă se adresează unui detectiv particular:

— De câțiva timp sotul meu iese cu o femeie tânără și frumoasă. Aș vrea să-l urmăresc. Sunt curiosă să știu...

— Dacă vă înșală?

— Fleacuri! Să știu cu găsește această femeie la el.

O revistă ilustrată de mare tiraj din Statele Unite a organizat o anchetă cu următoarea întrebare: „Care cărți v-au ajutat cel mai mult în viață?” Printre răspunsurile primite, o cititoare a scris: „Cartea de bucate a mamei și carnetul de cecuri al tatălui!”

— Numai dragostea mă aduce la teatru — spune o tânără.

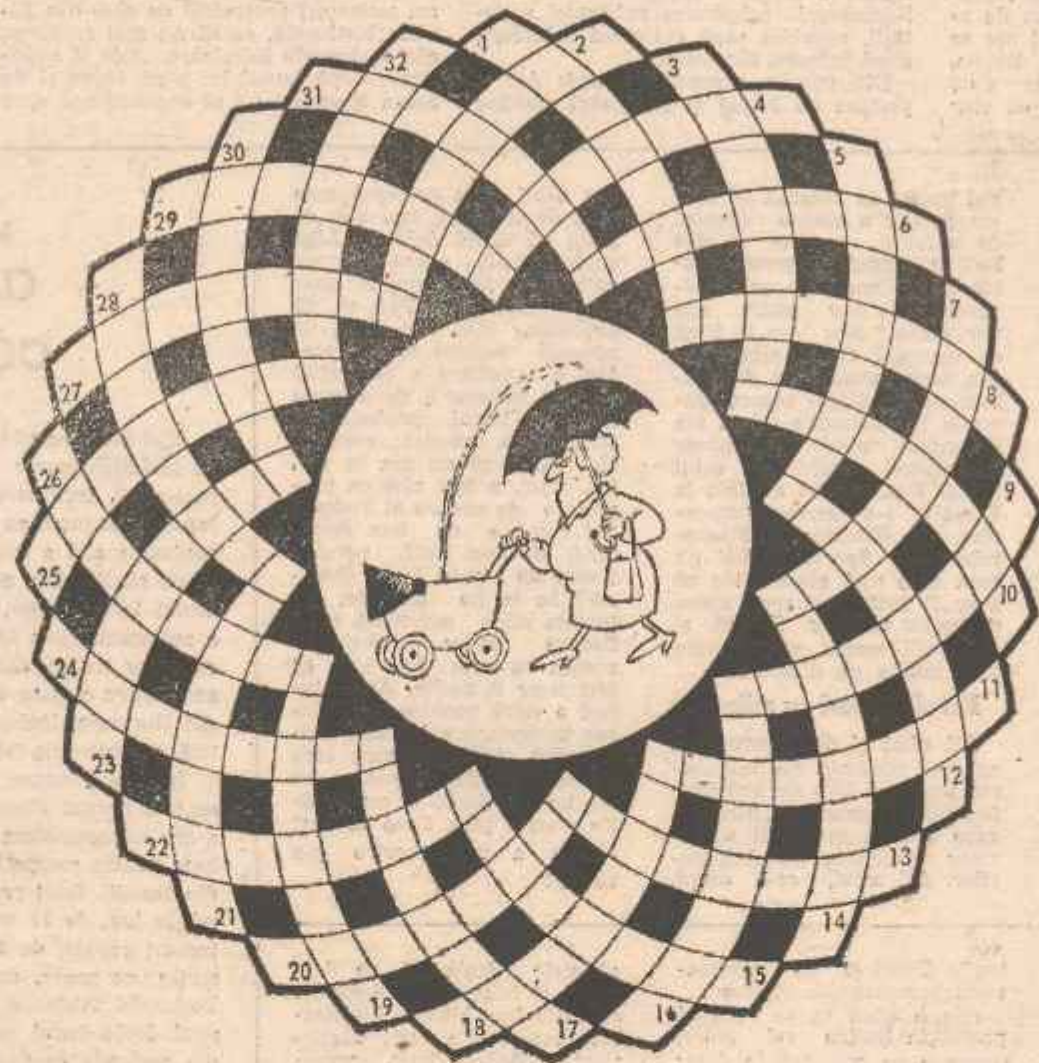
— Sunteți actriță? — o întreabă cineva.

— Nu, am acolo o întâlnire.

Doi vechi prieteni vorbesc despre soții lor:

— Nu te plînge, spune prima. Sotul tău îți dă foarte repede bani... Chiar mă întreb cum reușești.

— Nimic mai ușor, răspunde cealaltă. Din când în când simulez că mă supăr. Îi spun că mă întorc la mama și el îmi dă imediat bani de drum!

ROZETĂ

1) A fi pe drum. 2) Salturi. 3) Sărite de pe linie. 4) Ne-păsare (pl.). 5) Alunecare. 6) Trăgători în codru. 7) Călător. 8) Soldați. 9) Mers de plăcere. 10) Fugă. 11) Navigator îndrăzneț (fig.). 12) Călătorie. 13) Biruințe. 14) Monstru mitologic, înfățișat

cu cap de taur și trup de om. 15) Șiret cu care se leagă lățarii. 16) Porțiuni de drum, rezervate pentru pietoni. 17) Bucuros de oaspeți. 18) Obținut. 19) Chelie. 20) Incântător. 21) Hoț. 22) Slugă. 23) Cuvântător. 24) Persoană care se oferă să facă un

serviciu. 25) Liniște de particule. 26) Virilitate. 27) Întâmplători. 28) Xerox. 29) Făpturi. 30) Conform unui statut. 31) Caracteristici pozitive. 32) Pierdere a facultăților mintale.

MIHAI ZGUBEA ■

ANECDOTE

— Dragă, îi spune el tinerei sale soții, fiecare sărutare de-a ta mă îmbată. Mă lași să devin bețiv?

— Da, dar numai cu o singură condiție. Să nu am băuturile...

— Cum ați fost în stare, ca femeie, să prindeți pe acest hoț periculos, să-l bateți și să-l alungați afară? — Întreabă judecătorul o martoră.

— Era întuneric și am crezut că e bărbatul meu care a întârziat la cărciumă...

— Marie — îi spune stăpâna slujnicei sale — azi dimineață am văzut întâmplător un lăptar cu te-a sărutat. Pe viitor, voi lua eu singură laptele.

— Degeaba, conștientă, căci el mă iubește numai pe mine și nu sărută pe altcineva.

— Când o să ne căsătorim, dragul meu, o să avem doi copii: o fetiță și un băiețel.

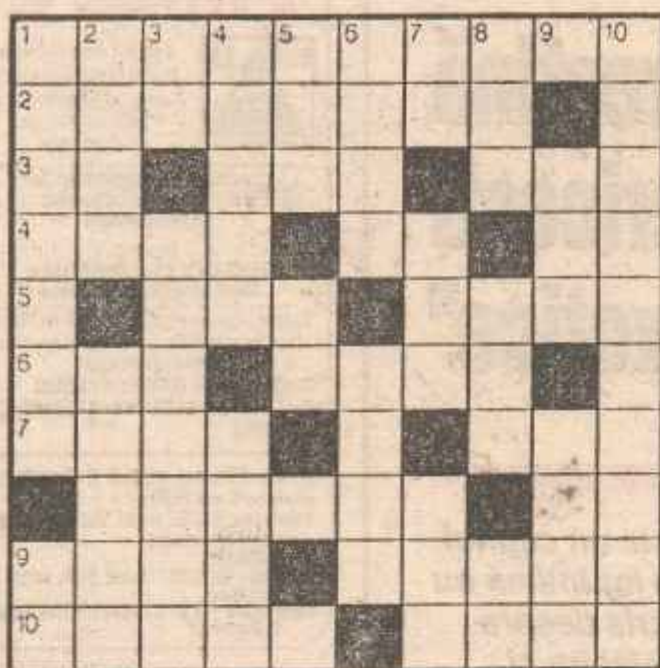
— De unde știi că va fi chiar așa?

— Pentru că cei doi copii stau acum la mama!

Rosemarie se află într-o croazieră. E tânără și frumoasă. Admiră frumusețile naturii și ține un jurnal de călătorie. „Ziua întâi. Am ridicat ancora. Timpul e minunat”. „Ziua a doua. Căpitanul navei s-a uitat lung la mine. Mi se pare că îmi place”. „Ziua a treia. Căpitanul mi-a făcut o declarație de dragoste”. „Ziua a patra. Mi-a spus că dacă îl resping, dragostea va scufunda vasul cu 400 de călători la bord”. „Ziua a cincea. Am salvat viața a 400 de oameni”.

GHEORGHE BRAȘOVEANU ■

Martie

ORIZONTAL: 1) Mici dăruiri care se oferă la 1 martie. 2) Unele dintre primele trufandale care apar la începutul primăverii. 3) Răsar gălbenelele! — Primele cinteze! — Localitate în India. 4) Poet român care ne-a oferit un „Motiv de primăvară” („Iberiu”). 5) 21 martie! — 4, 5 gladiole! 6) Cu flori bătute... (sg.) — Pictor clasic român, cel care ne-a dăruit „Un buchet de liliac” și niște „Ghiocel” (Theodor). 7) În acest loc — Ruda apropiată a primăverii. 8) A veni — Poftă de joc (reg.). 9) Mare poet român, semnată al poemului „Primăvara” (George) — Primele etape din retur! 10) „mărtisorului”, melodie compusă de Grigoraș Dinicu — „Intr-o... de primăvară”, poezie de Ion Brad (pl.). 11) Mic animal cu țepi care iese primăvara din hibernare — Drumuri printre peșeze de țarbă și flori.

VERTICAL: 1) Mic vestitor al primăverii, aninat pe creangă — Horia Adamescu. 2) Lucrare agricolă de sezon — Vestitor înaripat al primăverii. 3) 3, 4 berze! — Primăveri (dim.). 4) A se zăpăci — Poetul care ne-a anunțat că e „În sfârșit, primăvară” (Fytil). 5) Plin de vicii! — Teodor Valda. 6) A face un apel telefonic — Se împodobește primăvara cu mătisoari. 7) Smecher (fam.) — Pom fructifer cu flori albe-crenguții — Râu în Portugalia. 8) Începe să se încălzească primăvara — Ultima lună de primăvară — Încep ploile! 9) „simplisimel flori”, poem de Lucian Blaga — Clare. 10) „După... de primăvară”, poezie semnată de Ovidiu Gheorghiu (pl.).

Dictionar: ROH, INC, COA.

MIHAI ZGUBEA ■

Calcule

Putând în spațiile goale anumite cifre veți obține calcule corecte

	-		x		=5
+		+		-	
	x	4	-		=8
:		-		-	
	+		+		=9
=2		=5		=7	

Dezlegările careurilor din nr. 9

Pungășii: FARADELEGE; USURA; ETOS; RAPI; BUI; C; A; T; COTCAR; TRISORI; TO; IO; ARF; PAC; LU; SADICA; PUNGAS; RAR; URSAR; BATE; FIER; HOTI.

Semantice: CALIFICARI; ACAPARATOR; TEMERITATE; E; ERATA; IF; GA; BOALA; U; O; CONTINUT; REAL; AZIMA; ILIAC; A; EB; CAS; OPRIRI; INALT; EDIL.

A înmugurit pădurea: MESTEACAN; T; OTETARI; JIR; LOM; STUP; NE; ISIT; ALUN; M; D; NEGRI; ACU; STIR; RETOR; STES; CETINA; TE; ORA; IVIT; JAR; LAC; FO; FAG; PIN; CER; FRASIN; MERI.

Câte-un pic... ROM; IMBATA; OTET; SARAC; MOLAN; RAUR; ANANAS; MTI; NE; AGAPA; R; LESINA; BE; C; PE; GICI; AVA; OE; UDA; NITEL; APOP; INAR; VRANA.

Anecdote

— Mămico, îți minte că mi-ai promis că dacă iau un zece la matematică ai să-mi dai voie să mă joc în curte o zi întreagă?

— Da, dragul meu, Ști...
— Vreau să te rog să mă lași să mă joc o jumătate de zi.

O tânără femeie la o cofetărie:

— Vă rog, aș dori un cozonac puțin arz, într-o parte. Știți, vreau ca soțul meu să creadă că l-am făcut eu.

— Dar, doamnă, insistă agentul de asigurare, nu e prudent să reziliați asigurarea contractată pentru soțul dumneavoastră.

— Ei! — zice doamna, acra. Zece ani am plătit cu regularitate și până acum n-am avut pic de noroc.

— Să vezi, dragă, ce mi s-a întâmplat ieri. E pur și simplu scandalos. Când am venit din oraș, l-am surprins pe soțul meu în flagrant delict: o săruta pe tânăra care stă în gardă la noi. Drept pedeapsă, l-am pus să-mi cumpere o rochie nouă.

— Și pe dezmățata aia ai dat-o afară imediat, nu?

— Nu încă. Am nevoie și de o pereche nouă de pantofi.

Trenul e atâcat de o bandă de tâlhari. Șeful bandei poruncește:

— Jefeții bărbații și violăți femeile.

Un domn bine îmbrăcat se adresează tâlharului:

— Sunt bancher în San Francisco. Vă ofer o sută de mii de dolari dacă nu vă atingeți de femei.

— O.K. — se învoiește șeful tâlharilor.

În clipa următoare, o fată bătrână și urâtă apare pe culoarul vagonului și se răstește la bancher:

— Nenorocitul, de ce te bagi unde nu-ți fierbe oala?

Soția se află la volanul automobilului, alături de soțul ei.

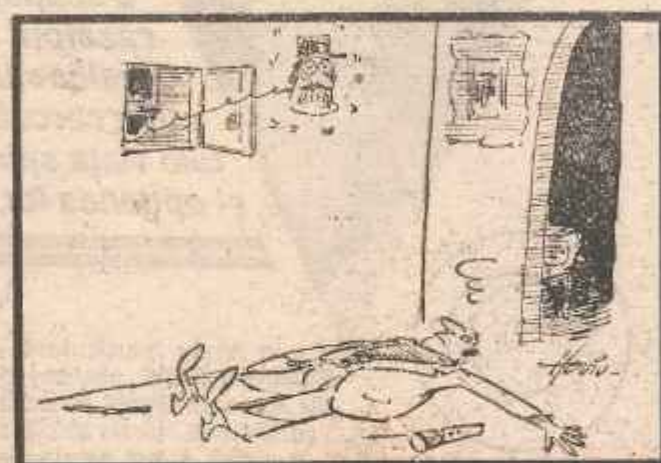
— Ce oameni — se plânge proaspăta posesoare a permisului de conducere. Se bagă tot în mașină parcă ar vrea cu tot dinadinsul să nimerească sub roți.

— Sucește volanul la stânga și coboară cu mașina de pe trotuar, o sfâșiește soțul.

Culese și prelucrate de GHEORGHE BRĂȘOVEANU ■

Labirint

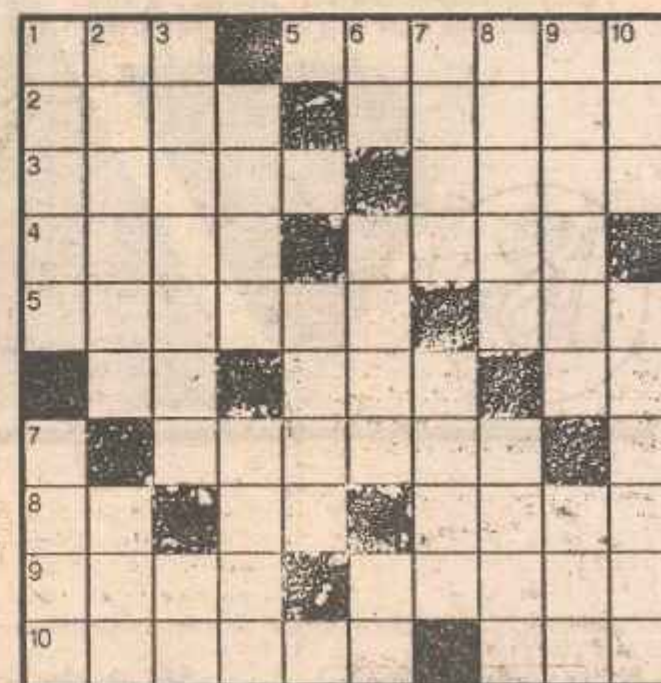
A început returul

ORIZONTAL: 1) Un gol făcut cu mâna — Specialiști în șuturi. 2) Un gol încercuit — Tras la poartă. 3) Evoluție la pitici — Marele Tamango. 4) A ratat o evoluție cu două aripi improvizate — Face o riguroasă selecție. 5) Trecută prin greul luptei — Regiune în Republica Coasta de Fildeș. 6) Bătută în final! — Prefixul albinelor — Conține 12 luni. 7) Unul căruia îi place să se joace. 8) Sfârșitul unui club — Cartel — Probă de selecție. 9) A trage la poartă — Dribling. 10) Joc fără miză — Linie (reg.).

VERTICAL: 1) Gol — Marginea terenului. 2) Campion absolut — Zgomotul tunarului. 3) Diferență de puncte — Loviți la urmă! 4) Limbă vorbită în Uganda — Tip de alce marine. 5) Păstrează ritmul de joc. 6) Mireasmă — A da o lovitură indirectă (fig.) — Cafele! 7) Goluri... nazale — Rapid. 8) A împiedica realizarea unui gol — Orientare în teren. 9) Schimb de locuri — Nu la startul. 10) Cercul de mesină — Caracterul unei formații omogene.

Dictionar: ADU, API, BUM, LURI, URAC, IRA.

CONSTANTIN GRIGORE ■

O nouă "modă":

Artiști celebri părăsesc religia creștină și adoptă ideologii bisericicești mai exotice"

Viața publică a actorilor este un capitol mai mult decât cunoscut. Nici viața lor intimă nu a scăpat curiozității ziariștilor. S-a scris despre căsătorii și divorțuri celebre, cure de slăbire și dezalcoolizare și câte și mai câte. Un aspect mai puțin cercetat, dar nu lipsit de importanță, îl constituie viața spirituală. Iată, în continuare, câteva staruri și opțiunea lor religioasă:

În viața particulară, **RICHARD GERE**, play-boy-ul din *American Gigolo*, urmează cu sfîntenie morala strictă a budistilor. Atât el, cât și soția sa, celebrul manechin **Cindy Crawford**, nu pierd nici o ocazie de a-i sprijini pe budisti, pe tibetani sau pe Dalai-Lama. De altfel, el sunt unii dintre puținii donatori ai comunității budiste americane.

Biserica Scientologică a făcut multe victime în rândul vedetelor în încercarea

sa de a recruta capete de afiș pentru a-și infirma reputația de biserică periculoasă. Unul dintre adepții ei este compozitorul și cântărețul de jazz **CHICK COREA**. Conform propriilor sale declarații: "...muzica mea este inspirată de imaginea unei lumi minunate. Și aceasta deoarece sunt scientolog."

JOHN TRAVOLTA a descoperit Biserica Scientologică în 1975. El s-a și căsătorit în cadrul ei. Consideră că trecerea la scientologie i-a permis realizarea unei cariere senine.

Controversatul cântăreț **BOY GEORGE** a aderat la secta Khrishna după ce a reușit să se salveze

de droguri grație regimului vegetarian impus de aceasta. Devotamentul lui este atât de mare, încât apare pe scenă îmbrăcat cu o tunică galbenă și și-a intitulat ultimul disc *Martyr Mantra's*.

Despre convertirea sa la islamism, coregraful **MAURICE BEJART** declară: "Înainte de a întâlni islamismul, mi se părea că sunt un nomad." Bejart și-a fondat credința pe preceptele umaniste ale lui Mahomed, declarându-se împotriva "islamismului recuperat ca instrument al puterii."

În 1977, solistul **CAT STEVENS**, interpretul melodiei *My Lady d'Arbanville*, și-a întrerupt cariera în plină glorie pentru a se converti la fundamentalism. Integralist pur, el este un susținător activ al comunității musulmane fundamentaliste din Londra și, de asemenea, este de acord cu uciderea scriitorului **Salman Rushdie**.

Cora CIOCEANU

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J.40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:
Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membru:
Ion D. Goia, Alexandru Pășărin, Mihai Sândolu, Liviu Timbus

Director juridic-personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate și suplimente speciale: **MIHAI SANDOLU**

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU** (017.47.83)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10; 617.60.20, cu interloare de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Redactor șef adjunct:
EUGEN CHIROVICI
Secretar general de redacție:
ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2558

■ POLITICĂ (2130) - Marian Ghițeanu
■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia
■ SOCIAL (2130) - Dorin Sălăjan, Gheorghe Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae
■ SPORT (1453) - Pompiliu Dumitrescu
■ FOTOREPORTERI (2528) - Elena Ghiera, Florin Ionță, Răzvan Petrescu
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora Cioceanu, Crina Gergol, Adrian Petrescu
■ CORECTURA (1453) - Maria Antonescu, Valentin Pietraru, Simona Petrea, Angela Ștefănescu

BIS

Flacăra Basarabiei

REBUS REBUSACHE

maxi **SKANDY**

Director publicații de divertisment:
ALEXANDRU PASARIN
Redactori șefi adjuncți:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Pășărin, Gheorghe Toia, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

■ PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2634; 618.15.32; 2128): Călin Mărcușanu, Dan Ciuciucu, Roxana Bodei, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Ioana Ilie, Nineta Olteanu, Marius Onofrei, Florin Petria

■ TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Cristina Topoleak, Mirela Fotea, Cezar Munteanu

■ DIFUZARE (617.59.69.): Gabriel Bumb, George Constantinescu, Marian Frunteanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Șorban, Mihai Șoldănescu

■ PERSONAL (2560): Adrian Goia

■ FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor

■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Constantin Ciobanu, Liliana Crețu, Jules Moldoveanu, Maria Șorban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor • Imprimeria COREST - București

ULTIMA ORĂ

Văcăroiu a fost muls de patru miniștri !

Revista **FLACARA** utilizează informații furnizate de agenția **MEDIAFAX**